

BİRİNCİ BÖLÜM

İnsan şeytanla randevusuna giderken ne giyerdi?

Danielle gardrobunu baştan aşağı gözden geçirirken özenle giyinmeye çalıştı.

Melbourne'nin seçkin Brighton semtinde annesiyle oturduğu lüks çatı katı kendini bildi bileli evi olmuştu. Geniş ve lüks daire yalnızca zenginlerin oturabileceği bir evdi.

Fakat orada fazla oturamayacaklardı. Evi boşaltmaları için mahkemeden gelen yazı duvarda asılıydı. Paha biçilmez değerde ki tablolar uzun zaman önce satılmış, antika mobilyaların yerini ikinci el eşyalar almış, aile mücevherleri açık artırmada satılmıştı. Lüks Bentley'in yerine artık sıradan bir araba kullanıyorlar, alacaklılar iflasın ilamını bekliyorlardı.

Danielle'nin annesinin kredi kartlarının limiti çoktan dolmuş ve Ariane'yle ortak işlettikleri La Femme adlı iç çamaşırlarıyla ünlü butik de artık kapanma noktasındaydı. Ellerinde kalan son aile mücevheri olan tek taş elmas küpeleri taktı.

Bir hafta içerisinde eşyaları toplayıp bir apartman dairesine taşınmak ve butiği kapatıp iş bulmak zorundaydılar. Yirmi yedi yaşında ki Danielle tam anlamıyla ümitsiz bir haldeydi. Çantasını alıp asansöre giderken bu hiç de iyi bir durum değil diye düşündü.

Evlerinde seçkin konuklar ağırlamayalı bir yıldan fazla olmuştu. Katıldıkları davetler, saygın bir İspanyol hanedanından gelen bir adamın dul eşine hala sadık olan aile dostlarındandı.

O akşamki randevusu lüks dairelerin bulunduğu apartmanlarla butiğin yer aldığı iş merkezinin sahibinden son kez aman dilemek amacını taşıyordu. Adam neredeyse şehrin yarısının sahibiydi. Rafael Valdez yeni zenginlendendi ve servetinin kaynağı konusunda rivayetler muhtelifti. Otuzlu yaşların sonunda ki Valdez'in hayır kurumlarına yaptığı cömert bağışlarla kent sosyetesine girmeyi hedeflediği söyleniyordu. Danielle ve Ariane'nin artık ait olmadığı sosyete.

Danielle adamın adını sıkça gazetelerin iş dünyası ile ilgili haberlerinde zaman, zaman da kolunda şık ve güzel bir kadınla sosyete sütunlarında görüyordu. Medyada yer almak isteyen yada Valdez'in peşinde koşan kadınlardı bunlar.

Adamla yüz, yüze bir kez biy il önce Ariane'nin mali sıkıntıya düştüğü duyulduktan sonra arkadaşlığını kesmeye karar veren arkadaşlarının verdiği davette görmüş, onunla yakınlaşmanın şeytanla dansetmekten farkının olmadığını anladığı an kibar bir resmiyetin ardına sığınmıştı.

Fakat şimdi adama sığınmaktan başka şans yoktu. Bu görüşmeyi ayarlamak Danielle'nin haftalarını almıştı. Bir retorantta buluşmayı isteyen Valdez di. İsmi verdiği restoran kendin merkezinde, başka seçkin restoranlarında bulunduğu, iki yanı ağaçlı bir yolun üzerindeydi. Boş park yeri ararken randevuya on dakika geç kalmıştı. Rafael Valdez'in hoş karşılamayacağı bir gecikmeydi bu.

Danielle onu içeri girer girmez görüp garsona adını verirken adamda oturduğu bardan kalkmış ona doğru geliyordu.

Uzun boylu, esmer ve tehlikeli bir adam olan Valdez, Endülüslü atalarının bütün özelliklerinin taşıyordu. Günah kadar siyah gözler onunkilere dikilirken, Danielle'nin sırtından buz gibi bir ürperti geçti. Nabızı bir anda hızlanmıştı.

Bu adamda savunma güdüsünü son haddine çıkartan bir şeyler vardı. Nedeni salt fiziksel etkiden öte bir şey olmalıydı. "Fazla bekletmediğimi umarım."

Adamın tek kaşı havaya kalktı. "Bu bir özür mü?"

Sesinde hafif bir Amerikan aksanı vardı. Kibar görünümünün ardında kontrol altında tutulan bir acımasızlık seziliyordu. Gençliğinin ilk yıllarını ancak en güçlü olanının hayatta kaldığı Chicago'nun arka sokaklarında geçirdiği hakkında ki dedikoduları doğruluyordu bu.

"Evet" Danielle gözünü bile kırpmadan adama bakıyordu. "Park yeri bulmak çok zor oldu."

"Taksiyle gelebilirdin."

"Hayır, bunu yapamazdım." Bütçelerinin taksi ücretini karşılamaya elverişli olmayışı bir yana özellikle bir genç kadının gece toplu taşıma araçlarına yalnız binmesi tehlikeliydi.

Valdez kendilerini adeta onların hizmetine adanmış gibi bekleyen şef garsona işaret edince, adam onları masalarına götürüp şarap servisi yapacak olan garsonu çağırdı.

Şarap içmek istemeyen Danielle tatlı da istemeyip sadece alkolsüz bir içecek ve ana yemek sipariş

etti. "Bu randevuyu neden istediğimi biliyorsun sanırım?"

Valdez onun mağrur haline bakarken cesareti ve ümitsizliği bir arada gördü. "Neden iş konuşmaya başlamadan önce rahatlayıp yemeğin ve sohbetin tadını çıkarmıyorsun?"

Danielle gözlerini bile kırpmadan ona bakıyordu. "Seninle görüşmemin tek nedeni iş."

Valdez'in tebessümünde neşeden eser yoktu. "Kırılğan gururumun olmasına sevindim şimdi."

"Senin kişiliğinde kırılğan bir şey olduğunu hiç sanmam." Taş kadar sert ve acımasız bir adamdı. Merhamet göstereceğine inancı olmasa da şansını denemek zorundaydı.

Valdez "Dürüst insanları severim" derken garson servise başlamıştı. Danielle'nin zerre kadar iştahı yoktu. Annesi ile kendi kaderinin şu iki saate bağlı olduğunu biliyordu. Oradan ayrıldığında kaderi çizilmiş olacaktı.

Yemeğin çok lezzetli olduğunun farkındaydı, ama tat alma duyusu greve başlamıştı sanki. Oysa Valdez tabağında kileri büyük bir iştahla yiyordu. Hareketleri rahat ve sadeydi. Her şeyiyle başarıya ulaşmış bir adam görüntüsü çiziyordu. Sırtında çok pahalı bir takım vardı. Gömleği ipekti. Bileğinde ki saatin de çok pahalı olduğu belliydi.

O şık takımın içinde ki gerçekte nasıl bir adamdı? Valdez iş ar leminde çok güçlü ve acımasız bir adam olarak tanınırdı.

Ricasını ilettilğinde de aynı acımasızlığı mı gösterecekti?

Danielle defalarca üzerinde çalıştığı sözlerine başlamadan önce garsonun tabakları alıp uzaklaşmasını bekledi. " Bize biraz daha süre tanıyabilir misin?"

"Hangi amaçla?"

Reddedecekti! Danielle'nin midesi acıyla kasıldı. "Ariene butiği tek başına işletebilir. Ben de bu arada iş bulurum."

"Ancak karnını doyuracağın kadar para kazanacağın bir iş mi?" Valdez arkasına yaslanıp garsona kadehine şarap koyması için işaret etti. " Bu hiç de karlı bir iş değil."

Borçları kolay kapanmayacak kadar büyüktü. Danielle adamın gözlerine baktı. "Sana yalvarmamı mı istiyorsun?"

Valdez'in tek kaşı havaya kalktı. "Yapmaya çalıştığın bu mu?"

Danielle çantasını alıp ayağa kalktı. "Bu görüşme bir hataydı." Arkasını dönecekken bileğini güçlü bir el kavradı.

"Otur yerine!"

"Neden? Karşında kıvrınmamı seyret diye mi?" Danielle'nin yanakları kıpkırmızı, gözleri çıkmak, çıkmaktı. "Hayır"

Valdez bileğini acıtacak kadar sıkıyordu. "Otur dedim." Sesinde tehlikeli bir yumuşaklık vardı.

"Daha konuşmamız bitmedi."

Danielle içinde ki suyu yüzüne fırlatıp fırlatmamayı düşünerek bardağa bakarken Valdez "Aklından bile geçirme" dedi.

"Bileğimi bırak"

"Sen de otur o zaman"

Tam bir irade savaşıydı. Danielle pes etmek istemese de adamın karanlık bakışları bu savaşı asla kazanamayacağını gösteriyordu. Yerine oturup bileğini ovuşturdu. "Benden ne istiyorsun?"

Rafe şarabından bir yudum alıp onu süzdü. "Önce senin ne istediğini bir konuşalım."

Sıkıntıyla endişe Danielle'nin yüreğini daralttı. Rafe "Evinizin üzerinde ki ipotegin kalkmasını, antika mobilyaların, mücevherlerin iade edilmesini, borçların silinmesini istiyorsun" diye açıkladı onun yerine. "Bir de Ariene'nin butiğinin uygun koşullarda yeniden kendisine kiralanmasını."

Danielle adamın gerçek niyetini biliyordu. "Bütün bunlar için çok para gerekir."

"Birkaç bin eksiği yada fazlasıyla bir buçuk milyon dolar."

Danielle'nin kanı beynine fırladı. "Ne o? Oturup mallarımızın listesini mi çıkardın?"

"Evet"

Danielle yumruklarını sıkımişti. "Neden?" Bu adam Ariene'nin eşyalarının satılmasını mı seyredecekti? Amacı neydi?"

"Seninle annenin satmak zorunda kaldığınız malların alınması talimatını verdim."

Bu nasıl bir adamdı böyle? Amacına ulaşmak için her şeyi yapacak biri olduğu belliydi. Danielle kanının donduğunu hissetti. "Neden?"

Rafe'nin yüzünde içtenlikle hiçbir ilgisi olmayan bir gülümseme belirdi. "Kafama öyle estiği için olamaz mı?"

Rafael Valdez gibi adamlar öyle kafasına estiği için bir şey yapmazlardı. "Lütfen.Ben aptal değilim."

Rafael şarabından bir yudum alıp kadehi evirip çevirmeye başladı. "Sen ilgimi çektiğin için belki de?"

Danielle'nin benliğinin derinliklerinden uyanan tuhaf bir his korkunç bir hızla damarlarına yayıldı.Ancak saf bir aptal bu sözleri yanlış anlardı ve o her ikisi de değildi.Gurur ve cesareti sayesinde vakarını koruyabilirdi. "Sen kentte ki her kadınla ilgilenirsin."

Havada ki gerilimi fark eden garson kibar bir şekilde kahve servisini yapıp uzaklaştı.Danielle de aynı şeyi yapmayı çok istedi.Rafe gözlerini ayırmadan ona bakıyordu. "Babam ve onun babası D'Alboa ailesinin üzüm bağlarında çalışırlar,böyle zengin bir toprak sahibine hizmet etmekten onur duyarlardı.Göçmen bir köylünün oğlunun saygın Joaquin D'Alboa'nın torununu kurtaracak güce ulaşması kaderin garip bir cilvesi olmalı."

Danielle'nin yüreğini buzdan bir el sıkıyordu sanki. "Bütün bunların nedeni intikam mı?"

Rafe'nin gülüşünde sıcaklıktan eser yoktu. "Arada ki bağlantıyı açıkladım sadece." Kahvesine şeker koyup karıştırdı. "Hayatta her şeyin bir fiyatı var öyle değil mi?"

Danielle korkunç bir oyuna getirilmek üzere olduğunu hissetti. "Benden istediğin ne?"

"Benimle evlenip bana adımı ve servetimi devam ettirecek bir evlat vermen.Bu mirasçıyı aristokrat D'Alboa soyundan gelen asil birinden başka kim olabilir ki?"

Danielle'nin yüzünde önce şaşkınlık,sonra kuşku ve en sonda bir öfke belirdi. "Sen aklını mı kaçırdın?" Kendi sesi kulaklarına yabancı geliyordu. "Dünyada bir sürü öksüz çocuk var.Birini evlat edin."

"Hayır" Rafe onun tepkisinden hiç etkilenmemişti. "Teklifim ikimizin de sorununu çözecek."

"Sen öyle san!"

Rafe'nin gözleri kısıldı. " Karşı teklifim bu.Kabul edip etmemek sana kalmış."

Tanrı aşkına bu akla hayala sığmayacak bir teklifti öyle değil mi? "Durumu şöyle özetlersek seninle evlenip istediğin varisi doğuracağım sonra da ayrılacağız doğru mu?"

"Çocuk eğitim çağına gelene kadar birlikte oturacağız."

Danielle ona vurmamak için zor tuttu kendini. "Hemen hamile kalmam durumunda yedi yıllık bir süreden bahsediyoruz."

"Evet"

"Ve bunun karşılığında her yıla iki yüz bin dolar." Danielle sukunetini korumaya çalışarak derin bir nefes aldı. "Evin ipoteğinin kaldırılması,bütün borçların ödenmesi,Ariene'nin değerli eşyalarının geri alınıp butiğin yeniden açılması da ön ödemeyi oluşturacak her halde?"

"Doğru"

"Ya karın olarak geçireceğim yılların bedeli?"

"Evimde yaşayıp karım olarak sosyal faaliyetlerde ev sahibesi olmanın nimetlerinden yararlanacak ve kesinlikle para sıkıntısı çekmeyeceksin." Rafe kısacık bir an durdu. "Ve yatağımı paylaşacaksın."

Danielle onu uzun,uzun süzdü. "Kusura bakma ama seninle sevişmeyi bir nimet olarak görmüyorum."

Rafe'nin kılı kıpırdamamıştı. "Benimle hiç sevişmemiş birinin bu yorumda bulunması doğru değil."

Danielle o güçlü vücutla ilgili erotik hayalleri kafasından atarak gözlerine baktı. "Öyle mi? Bu kaniya sahte övgüler yağdıran kadınlar yüzünden mi vardın?"

"Cinsel gücüm konusunda referans mı istiyorsun?"

Danielle tehlikeli sulara dolaştığının farkındaydı. " "Ben bu şeytani pazarlıkta payıma düşeni yapınca ne olacak? Yani boşandıktan sonra?"

"Bu aramızda yapacağımız anlaşmaya bağlı."

"Ben şimdiden bilmek istiyorum.Çocuğumu görme hakkım olacak mı?Yosa kullanıldıktan sonra onu unutmak zorunda mı kalacağım?"

"Tatminkar bir anlaşma yapacağız."

"Ne kadar tatminkar?" diye üsteledi Danielle.

"Seni çocuğundan uzaklaştırmak gibi bir niyetim yok."

"Ama onu sadece tatillerde ve hafta sonlarında görmeme izin vereceksin." Rafe'nin çocuğun üzerinde kayıtsız şartsız hakimiyet kurmak için ülkenin en iyi avukatlarını tutacağından emindi. "Ve boşandıktan sonra elimde avucumda bir şey kalmamasını sağlayan bir evlilik öncesi anlaşma yapacağından hiç kuşkusuz."

"Çocuk büyüyene kadar her türlü konforu düşünölmüş bir evde oturacaksın ve para sıkıntın olmayacak."

"Bütün bunları yazılı bir belge haline getireceksin hiç kuşkusuz."

"Getirdim bile." Rafe ceketinin cebinden dörde katlanmış yasal bir belge çıkardı.İmzalı ve noter onaylı." Belgeyi onun önüne koydu. "Dikkatle incele ve yirmi dört saat içinde cevap ver."

Danielle hala bu adamın karşısında neden oturduğuna hayret ediyordu.Rafe'nin bu kez onu durdurmayacağını biliyordu. "Benden imkansız bir şey istiyorsun."

"Benimle pazarlık edecek durumda değilsin."

"Teklifini geri alacağını mı ima ediyorsun?"

"Bunu sen söyledin." Rafe'nin bakışlarından kararlılık okunuyordu. "Bu sadece iş anlaşması.Şartları söyledim.Kabul edip etmemek sana kalmış."

İnsan nasıl bu kadar kalpsiz olabilirdi?Danielle çantasını alıp ayağa kalkarken hasta gibiydi.Orada biraz daha kalacak olursa sonradan pişman olacağı bir şey yapabilirdi. "Yemek için teşekkür ederim. "Kibar ama içtenlikten yoksun kelimelerdi.

Rafe garsonu çağırıdı. "Seni arabana götüreceğim."

"Buna hiç gerek yok." Danielle dönüp kapıya yürüdü.Daka kaldırıma varmadan yanında iri bir gölge belirdi.

"Bu acelen niye?" Rafe onun güzel hatlarını beğeniyle süzdü.

Danielle cevap vermeden ince yüksek topuklarının izin verdiği hızla yürümeyi sürdürdü.Bir blok sonra arabasının yanında olacaktı. "İyi geceler."

Rafe onun baştan savar tavrına aldırmadan arabanın yanına kadar geldi.Danielle motoru çalıştırıp kapıyı kapatacakken Rafe içeri eğildi. "Yirmi dört saat Danielle iyi düşün.Kzanacağın çok şey var.Aksi halde her şeyinin kaybedeceksin."

Danielle trafiğe dalarken lanet olasıca adam diye içinden sövdü.Kendini ne sanıyordu?Bu soruya cevap arama diye uyardı sağ duyusunun sesini.

Her iki tarafın yararına olacak anlaşmalı evlilikler hiç de tuhaf karşılanmıyordu artık.Sorun onun hiç hoşlanmadığı bir adamla böyle bir evlilik yapıp yapmayacağındaydı.

Bir çocuk.Danielle'nin karın kasları tuhaf bir şekilde kasıldı.Rafe Valdez boşandıktan sonra da onun anne olarak çocuğunun hayatında etkin rol oynayacağına söz vermişti.

Bu,çok büyük bir bedel mi sayılırdı?

Danielle anlaşma konusunda önce bir avukata danışmaya karar verdi.Kesin kararını bundan sonra verecekti.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Temmuz 31, 2007, 04:30:35 ÖS

İKİNCİ BÖLÜM

Danielle birkaç gün sonra Rafael Valdez'in Toorak'daki muhteşem malikanesinin bahçesinde kameriyenin altında evlilik yeminini ederek onun karısı oldu.Ariane ve Rafe'nin avukatı nikah şahitleriydi.

O hafta yasal belgelerin hazırlanıp Ariane'nin işlerinin düzene konulması ile geçmiş,evlilik sözleşmesinin imzalanmasının ardından Rafael Valdez'in Ariane'nin borçlarının ödenmesine ve evvelce satılan malların geri alınmasına dair belgeleri imzalamıştı.Rafael zenginliğinin verdiği gücü amacına ulaşma yolunda acımasızca kullanıyordu.

Danielle nikah yüzüğünü takması için elini uzatıp ardından kendisi de aynısını yaparken titredi. "Gelini öpebilirsiniz."

Bunu hayal meyal işiten Danielle yanında ki adamın yüzünü avuçlarının içine alıp dudaklarını iç gıcıklayıcı bir öpücükle dudaklarına kapamasıyla içinde tuhaf bir şeylerin kımıldadığını hissetti.Şaşkınlıkla bir an açılan gözleri hemen ardından hafifçe kapanmıştı.Nikah memurunun

Ariane'nin ve Rafe'nin avukatının tebriklerinin kabul ederken hafifçe gülümsüyordu. Ariane'nin sarılışında anneliğin şefkatiyle endişeleri seziliyordu. Danielle'nin onu Rafael Valdez ile bir kapris uğruna evlenmediğine inandırması epey zor olmuştu. Şimdi bundan kendisi de o kadar emin değildi.

İflasın geri alınıp borçların hatırı sayılır miktarının ödenmesinin ve paha biçilmez D'Alboa yadigarlarının geri kazanılmasının bir bedeli vardı. Şimdi ödemeye başladığı bir bedel. Yanında ki adamı tanımıyordu bile. Fakat o gece bir kadınla erkek arasında ki en mahrem yakınlığı paylaşacaklardı. Bu gerçek onu için için yiyordu.

Hafta içinde Rafael Valdez'in bir kez, evlilik öncesi sözleşmeyi imzalamak için gittiği avukatın ofisinde görmüş, Rafe nikah yeri, günü ve saatini bildirmek için aradığında bir kez de telefonda konuşmuşlardı.

O sabah Danielle'nin giysileriyle özel eşyaları Rafe'nin evine taşınmış, Danielle bir saat önce annesi ile birlikte malikaneye geldiğinde Rafe onu kahyası Elena'yla tanıştırmıştı.

Danielle nikah için fil dişi renginde ipekten şık bir elbise giymişti. Gelin olduğunu belli eden tek şey elinde ki beyaz gonca güldü. Saçını topuz halinde toplamış, çok az makyaj yapmıştı.

Rafe'nin sırtında resmi bir takım vardı. Danielle onu böyle görünce kaçıp gitmemek için zor tutmuştu kendini. Rafe karanlık, esrarengiz gücüyle, acımasız bir avcı gibiydi. Uzun boyu ve geniş omuzlarıyla etkisi güçlenen ilkel bir nitelikte bu.

Nikah memuru Rafe'ye evlilik belgesini verdikten sonra yeni evlileri tebrik ederek gitti. Törenden sonra şampanya ikram edildi. Danielle'nin kahvaltıda sadece tost, öğle yemeğinde de salata yediği düşünülürse başının dönmesi çok doğaldı.

Rafe'nin avukatının onların şerefine kadeh kaldırması tuhaf hatta iki yüzlü bir hareketti. Şampanyanın yanında ikram edilen ordövrler Danielle'nin iştahını açmaya yetmemişti. Ariane'nin kızının hali karşısında endilendiğini fark edip gözlerini kısan Rafe artık adını taşıyan kadına zorla bir şeyler yedirdi. Koyu kahverengi gözlerinde bir an altın şimşekler çakan Danielle yalnız olsalardı ona karşı koyardı muhakkak.

Avukat hafif bir sesle bir şeyler söyleyince Rafe elinde ki kadehi masaya bıraktı. "Çalışma odama geçelim."

İmzalar atılmış, anlaşmaları hayata geçmişti. Tek yapacağı, Rafe'ye bir çocuk doğurmaktır. Danielle'nin midesi acıyla kasıldı.

Ariane ve avukat aynı anda malikaneden ayrıldılar. Avukatın son model BMW'si Ariane'nin arabasının ardından bahçe kapısından çıkıp gözden kaybolmuştu.

Rafe "Dinlenmek istersen yatak odası yukarıda" dedi. "Bahçeyle havuza bakan oda, Elena eşyalarını yerleştirecektir." Bileğinde ki saate baktı. "Akşam yemeği yarım saat sonra."

Onun çalışma odasına yöneldiğini gören Danielle rahat bir nefes aldı. Yukarı çıkarken evdeki İspanyol etkisinin farkındaydı. Yerdeki mermer karolara koyu gri, siyah ve orman yeşilinin tonları hakimdi. Krem rengi duvarlar maun büfelerle, mermer sehpaaların üstünü süsleyen büyük vazolarla ve orijinal tablolarla kaplıydı.

Geniş lobinin tavanında kristal avizeler, yerde ise süslü bir fıskiye göze çarpıyordu. Konuk odalarının her birinde oturma odası mevcuttu. Büyük yatak odasını kolayca buldu. Diğer odalardan farklı olarak içinde tavana kadar gardroplar ve jakuzili bir banyo vardı.

Danielle'nin makyaj malzemeleri düzgün olarak tuvalet masasına, ayakkabıları gardrobun özel bölmesine, iç çamaşırları da çekmecelere özenli bir şekilde yerleştirilmişti.

Bakışları iki kişilik kocaman yatağa kayıyordu elinde olmadan. Midesi hala düğüm düğümdü. Kendine gel! Rafe Valdez de diğerleri gibi bir erkekti sonuçta.

Ne var ki, evlilik bağı altında olsa bile yakından tanımadığı bir erkekle sevişmek, Danielle'nin tarzı değildi. Yatağa uzanıp vücudunu ona teslim etmesi yeterli olacaktı. Hemen hamile kalırsa Rafe onu rahat bırakırdı belki de.

Derin bir nefes alıp bakışlarını yataktan uzaklaştırdı. Üstünü değiştirse miydi acaba? Rafe'nin değiştireceğini sanmıyordu. Yemeğe sadece birkaç dakika kalmıştı.

Kalın bir ses "Odanın planını ezberlemiş olmalısın" deyince Danielle yavaş, yavaş kapıya döndü. Rafe ceketini omzuna asmış, kıravatını gevşetmişti. Geniş omuzlarıyla her zaman ki gibi ürkütücü bir havası vardı. "Çok güzel bir evin var." Orayı kendi evi olarak göremiyordu hala.

"Gracias." Rafe'nin bakışları ipincecik vücudunda geziniyordu. "Yemek hazır olmak üzere"

Danielle birden kararını verdi. "Birazdan hazır olurum" Gardroptan ilk gördüğü elbiseyi giyip rujunu tazeledikten sonra yatak odasına döndü.Onu bekleyen Rafe'nin süzen bakışlarına aldırmandan odadan çıktı.Vakarı ve sükuneti elden bırakmamalıydı.Bu yaşam tarzıydı zaten.Aşına olduğu role bürünerek sofraya oturdu.

Yemekte de şampanya vardı.Önce körkütük sarhoş olmayı düşündüyse de vazgeçerek sodada karar kıldı.Elena mükellef bir akşam yemeği hazırlamıştı ama onun iştahı yoktu.

"Aç değil misin?"

Danielle onun bakışlarına karşılık verdi. "Pek değilim."

Rafe sertçe "İçin rahat olsun" diyerek porselen yemek takımını ve gümüş çatal bıçakları gösterdi.

"Bunları yere devirip sana masanın üzerinde sahip olacak değilim."

Rafe onun gözlerinin önce hayretle irileşip ardından bakışlarının kirpiklerinin arkasından kaybolmasını izledi.İnsanların yüz ifadelerini okumakta ve zihin oyunları oynamakta ustaydı.

Tanıdığı kadınların hemen,hemen hepsi yatakta tattıracakları zevkleri müjdeleyen baştan çıkarma oyunları oynarlardı.Oysa o an karşısında oturan kadın sinir yumağından farksızdı.

"Buna sevindim." Bir lokma daha yiyemeyeceğini hisseden Danielle çatalını bıraktı.O güçlü vücudunun ona masanın üzerinde sahip olduğunu düşündükçe...

"Tatlı ister misin?"

"Hayır" Kulaklarına gelen ses kendinin miydi? Öyle sakın ve kontrollü çıkıyordu ki.

Yanlarına gelip tabaklarını alan Elena,Rafe'nin tatlılarını ve kahvelerini daha sonra alacaklarını söylemesi üzerine odadan çıktı.

Uzayıp giden sessizliğe daha fazla dayanamayan Danielle "Endülüs'den ayrıldığında kaç yaşındaydın?" diye sordu.

Rafe'nin kaşları kalktı. "Soru-cevap zamanı mı?"

Danielle bardağın sapıyla oynuyordu.Rafe'nin sert hatlı yüzü taştan oyulmuş gibiydi.Ve ağzı.. O ağzın ona sahip olurken dudaklarını kapadığını hayal etti. "Senin hakkında bildiğim her şey rivayetten ibaret."

"Beni tanıman bir şey değiştirecek mi?" Belli belirsiz bir alayla dile getirdiği bu soruda,Danielle'nin kaynağına inmekten korktuğu bir sertlik gizliydi.

"Hayır."

"Yine de geçmişimi öğrenip,beni acımasız bir şeytana dönüştüren nedenleri bilmek istiyorsun.Amacın ne peki?" Rafe'nin tebessümü gözlerine ulaşmıyordu. "Beni daha iyi anlamak için mi?"

Bu oyunu oda oynayabilirdi. "Gerçekleri söylentilerden ayırmak istiyorum."

"Çok ilginç."

"Haklısın"

"Devam et Danielle."

Danielle onun sesinde ki uyarı tınısına aldırmadı. "Senin vaktiyle Chicago'nun arka sokaklarında ki çetelere katıldığın söyleniyor."

"Buna inanıyor musun?" Rafe'nin ipeksi sesinde tehlikeli bir şeyler vardı.

Danielle yüzüne bakıyordu. "Hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yaptığına eminim."

"Geçmişimin karanlık olduğunu düşünüyorsun demek?"

Onun yaşında bir adamın sıfırdan başlayıp muazzam bir servete sahip olmasının başka bir açıklaması olamazdı. "İçinde gerçek payı var mı?"

Rafe'nin yüz ifadesinde bir değişiklik olmadı. "Biraz."

Siyahlar içinde acımasız bir sokak savaçsısı.Çetelerin üyesi değil,lideriydi mutlaka. "İzini iyi örtmüş olmalısın.İşlenen suçlar her zaman cezasını bulmuyor demek ki."

Rafe'nin hayatını kurtaran sert bir polisti.Cesaretinin ardında ki yeteneği gören adam,onun dövüşteki ustalığını iyi bir eğitimle anlamlı bir yöne kanalize etmiş,Rafe de azmiyle başarıya ulaşmıştı.Okula dönüp üniversiteyi onur derecesiyle bitirmiş,gerisi kendiliğinden gelmişti.

Rafe'nin o polise emekliliğinde büyük destek verdiğini,sokak çocukları için spor salonları açtığını kimse bilmezdi.Amerika'ya her gidişinde bu salonları tek tek ziyaret ediyordu. "Sonradan kanun tarafına geçtim diyelim."

"Bütün söyleyeceğin bu mu?"

"Şimdilik evet."

"Soruma cevap vermedin?" diye üsteledi Danielle."

"Memleketimden ayrıldığımda dokuz yaşımıdaydım." Rafe'nin hayatı o günden sonra geri dönülmez bir şekilde değişmişti.Hiç bir işte dikiş tutturamayan babası sonunda ailenin dağılmasına neden olmuş,parasızlık yüzünden ebeveynleri genç yaşta hayata veda etmişlerdi.

Danielle günün solan renklerini seyrediyordu.Gecenin çöküşünde ve evlerin ışıklarının yanmadan önceki alacakaranlıkta gerçeküstü bir şey vardı sanki.

"Şampanya?"

Danielle artık kocası olan adamın yüzünden hiçbir şey okuyamadı."Hayır teşekkürler."

"Elena kahve servisini oturma odasına yapsın."

"Elena bu evde mi yaşıyor?"

"Hayır.Kocası Antonio ile birlikte salıdan cumaya gelip evin işlerini yapıyor.Antonio da bahçe ve havuzun bakımı ile ufak tefek tamirat işlerini yapıyor."

Danielle şekerli sütsüz kahvesini yudumladı.Rafe ne zaman yatağa gitmek isteyecekti acaba?Bir yanı bu işin bir an önce olup bitmesini istiyordu.

"Butik Ariane'nin mallarının taşınması için hazır" dedi Rafe.

"Yarın ona yardım edeyim o zaman."

"Bir şey unutmuyor musun?"

Danielle sessizce ona baktı.

"Sen artık karımsın."

"Annem ve ben butiğin ortaklarıyız.Bütün işi ona yıkamam."

Rafe uzun uzun süzdü onu. "Ya annene yardım etmene gerek bırakmayacak önlemleri aldıysam?"

"Bunu yaptın mı?"

Rafe sorusuna cevap vermedi. "Saat iki de özel bir tenis partisine davetliyiz."

"Anneme yardım etmek için sabahım boş demek."

"Artık çalışmaya ihtiyacın yok."

"Geceleri hizmetinde olmamın dışında,günlerimi evde boş oturarak mı geçireceğim."

"Por Dios!" diye sövdü Rafe. "Hizmetimde olmak ha!"

"Bu evliliğin amacı benim hamile kalmam olduğuna göre yumurtlama dönemimi beklemem gerek."

Rafe'nin yüzünden bir şey anlamak imkansızdı.İyi bir poker oyuncusu olurdu.Fakat bu bir poker oyunu değildi. "Döllenmesi için bir aygıra teslim edilmiş bir kısrak gibi mi?" Sesinde ürkülen bir yumuşaklık vardı.Tek bir kası oynamamasına rağmen,vahşi bir havaya bürünmüştü sanki.

"Evet.Adını açıkça koymak daha iyi değil mi?"

Danielle güç de olsa onun bakışları altında sinmemeyi başardı.

"Her gece aynı yatağı paylaşacağız."

"Kocalık haklarını zorla mı kullanacaksın?"

"Kullanmamamı mı ümit ediyordun?"

"Evet"

"Yanılmışsın"

"Bu" Danielle öfkeden ne diyeceğini bilemiyordu. "Barbarlık!"

"Bu kelimenin gerçek anlamına tanık olduğumu hiç sanmıyorum."

Çenesine inatla kaldıran Danielle onun yerinden kalkışını izledi. "Kuzu,kuzu seninle yukarı çıkmamı mı bekliyorsun?"

"Ya kendi ayağınla gelirsın,ya da seni zorla götürürüm." Rafe omzunu silkti. "Senin seçimin."

"Sen bir hayvan gibi duyarsızsın."

"Ne umuyordun? Romantik sözcükler mi?"

Danielle onun önünden merdivenlere yürüdü. "O kadar şanslı olduğumu sanmıyorum." Bunu söylemekle Budalılık etmişti.Basamakları çıkarken midesi düğüm,düğümdü.

Kocaman yatağı ve orada olacakları düşünmemeye çalışarak iç çamaşırlarının durduğu çekmeceyi açtı.Ariane'nin hediyesi olan seksi sabahlık yerine bol bir tişört seçip yatak odasının banyosuna girdi.Duş biraz onu gevşetirdi belki.

Soyunup makyajını temizledikten sonra saçını tepeden toplayıp cam duş kabinine girdi.Çabucak duş alıp tişörtünü giydi ve yatak odasına döndü.

Üstünde beline sardığı havludan başka bir şey olmayan Rafe'nin yatak örtüsünü açtığını görünce soluğu boğazına tıkanı verdi.Güçlü adaleleri her hareketinde dalgalanıyordu.Göğsünde ki tüyler

beline kadar daralıp havluda kayboluyordu.Güçlü bacakları kusursuz erkek görüntüsünü tamamlıyordu.

Oysa kendisi tepeden at kuyruğu yaptığı saçları ve tişörtüyle kız çocuğundan farksızdı.Onu baştan aşağı süzerken korkusunu sezen Rafe'nin gözleri kısılmıştı.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 01, 2007, 04:32:04 ÖS

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Yatağın hangi tarafını tercih edersin?"

Rafe hafifçe gülümsedi. "Ne fark eder?"

Lanet olsun! Danielle ne diyecekti?Bu işlerin acemisiyim mi?

Ağır adımlarla yatağa gidip oturdu.Havluyu çıkaran Rafe'ye bakmamaya çalışıyordu. "Işığ
söndürür müsün?" Bu ses ona mı aitti?

"Hayır"

Danielle onun durumu komik bulduğuna yemin edebilirdi.Rafe tam arkasındaydı.

"Bu işin bir an önce bitmesini istiyorsun öyle değil mi?" Tişörtü yukarı sıyırıp kaldırırken,Danielle itirazını bastırmaya çalışırken kollarını korunma iç güdüsüyle göğüslerinin üzerinde kavuşturdu.

Oysa Rafe'nin böyle bir çekingenliği yoktu.Danielle bunun için ondan nefret ederek,uyarılmış erkekliğini düşünmemeye çalıştı.Onu nasıl içine alacaktı?

Bileğini kavrayan el kolunu aşağı indirdi. "Kendini benden saklama."

Bu sözler Danielle'nin yüzüne ateş basmasına neden oldu. "Sen yeni tanıdığın kadınlarla yatmaya alışkın olabilirsin,ama ben tanımadığım bir adamla sevişmekten hoşlanmam!" Rafe'nin göğsünü tatlı,tatlı okşamasının yarattığı şok eden hisse dayanmaya çalışarak dişlerini sıktı. "Lütfen..."

Gerisini getiremeyerek gece lambasını gösterdi.

Rafe "Dokunuşlarıma verdiğin tepkileri görmek istiyorum" diye mırıldanıp dudaklarına kapandı.

Sırtüstü yatırdığı Danielle onu göğüslerinden iterek aralarında ki uzaklığı korumaya çalışırken,Rafe önce onun alt dudağını okşayıp sonra ağızının içine kayarken kıpırdıyamadı.

Rafe'nin bir kadının aklını başından almakta usta olduğu kuşku götürmezdi.Dilini onun karşılık vermeye zorlayan bir maharetle kullanıyordu.Danielle kendini öyle kaptırmıştı ki...,Rafe'nin elinin göğsüne,göbeğine ve ordanda bacaklarının birleştiği yere kaydığını fark etmedi bile.

Rafe kadınlığının en hassas noktasına keşfe çıkıp onu çılgınlığın eşğine getirirken Danielle'nin gırtlığından itiraz iniltisi yükselmiş,onu omuzlarından itmeye çalışmıştı.Rafe'nin parmağı cinsel birleşmeden farksız bir şekilde içine kayarken Danielle onu bu hale getirdiği için Rafe'den,ona karşı koyamadığı içinde kendinden nefret ediyordu.

Rafe'nin dudaklarını bırakıp boynunu öpmeye başlamasıyla rahat bir nefes aldı.Bununla yetinmeyen Rafe diliyle aşk oyunları yapmaya başladı.Danielle kasılarak onu bacaklarıyla itmeye çalıştı.Fakat ağırlığıyla onu engelleyen Rafe kendinden geçmesine neden oldu.Danielle ne çığlık atıp atmadığının ne de mekanın farkındaydı.Rafe dudaklarına kapanıp çığlığını boğdu ve biraz geri çekildikten sonra yavaş yavaş onu kendine yaklaştırdı.

Danielle bütün benliğini darmadağın eden bir kendinden geçişle doruğa tırmandı.Her an aşağı yuvarlanacağı karanlık bir uçurumun kenarındaydı sanki.

Çok değil birkaç saat önce parmağın nikah yüzüğünü takan bu adam onu hiç şaşırtmamıştı.Rafe kasıtlı olarak mı onu bu hale getirmişti? Yoksa bu onun her zaman ki hali miydi?

Danielle titredi.Eğer böyleyse kadınların onun peşinden koşmasına şaşırmaması gerekirdi.Rafe'nin onu üzerine çekerek sırt üstü uzanmasıyla soluğunu tuttu.Danielle onun ellerini sağında hissedince gözlerini kocaman açtı. "Ne yapıyorsun?"

"Saçını açıyorum." Rafe parmaklarını gür tutamların arasından geçirip dudaklarını Danielle'nin ruhunu bedeninden alan ateşli bir öpücükle dudaklarına yapıştırdı.

Öpüşmesine on üzerinden bir not vermek gerekirse en azından yirmiyi hak ediyordu.Danielle'nin nefret etmeye ant içtiği bir adamdı bu.Bunun için haklı gerekçeleri vardı.Borçlarını silah olarak kullanıp onu evliliğe zorlamış,hayatının birkaç yılını şimdiden çalmıştı.

Danielle inleyerek onu itmeye çalıştı. "Artık uyumak istiyorum." Bu gecelik bu kadar yeterliydi.

Ancak bunu söylerken Rafe'nin gözlerinin yeniden arzudan karardığını gördü.Ama bu kadar çabuk....nasıl olabilirdi ki?

Rafe'nin eli yukarılara çıkarak göğüslerine ulaştı. "Uyuyacaksın.Daha sonra."

Rafe onu sırt üstü yatırıp kendi zevkinin doruğuna çıkmak istese de bunun Danielle'yi şok edeceğini biliyordu.Danielle'nin cinsel anlamda deneyimsiz olduğunu anlamıştı.Ya da muhteşem rol yeteneği vardı.Onunla birlikte yataktan kalktı. "Duşa girelim."

Danielle boş,boş ona baktı önce. "Seninle duş almam."

"Acacaksın" diye mırıldandı Rafe ve ona karşı koyma fırsatı vermeden kucağına alarak banyoya yöneldi.

"Bırak beni!" Rafe onunla birlikte duş kabine girerken Danielle onun göğsünü yumrukluyordu.Rafe'nin hiç etkilenmeden suyu ayarlaması iyice sinirlendiriyordu."Bunu yapamazsın!"

"Erkeğin tensel yakınlığı boğucu olmaya başlamıştı.Danielle biraz önce olanların ardından yalnız kalmak istiyordu. "Mahremiyetime hiç mi saygın yok?"

Rafe onu sıkıca tutup sabunlamaya başladı. "Buna alışsan iyi olur."

Danielle'nin zehir gibi bakışının da hiçbir etkisi olmamıştı. "Senden nefret ediyorum!" Yumruğu inmeden Rafe bileğinden kavradı.

"Yapma.Kazanamayacağını sende biliyorsun." Buna rağmen Danielle'nin karşı koyma çabalarını savuşturup bacaklarını beline sardırđı. "Oyun mu istiyorsun?"

Danielle onun sesinde ki uyarıya dikkat edecek halde değildi.Ağzını adamın omzuna yaklaştırdı ve hırsla ısırđı.

Kan tadını alırken Rafe'nin acıyla iççektğini duydu ve aynı anda Rafe onu biraz daha yukarı kaldırarak Danielle'nin göğsünün alt kısmında ki hassas bölgeyi hafifçe ısırđı.Birbirlerine uzun,uzun baktılar.Ve Rafe vahşi bir ihtirasla dudaklarına kapandı.

Danielle'nin ruhunu darmadağın eden tensel bir saldırıydı.Ne kadar sürdüğünü fark etmedi.Rafe nihayet başını kaldırdığında Danielle'nin bütün görüş alanını doldurmuştu.Erkeğin sert ve acımasız yüz hatlarından,günah kadar kara,karşısındakini ona bakmaya zorlayıp aman vermeyen gözlerinden başka her şey silinmişti adeta.

Onu bütün deneyimlerinden ötelere sürükleyen,onca karşı koymasına rağmen bedenini zevkten titreten adam bu muydu?

Duştan akan suyun ve kendi düzensiz nefes alış verişini duydu sonra.O günün anlamı

Rafe.Hepsiyle başa çıkamayacağı,dayanma gücünü aşan şeylerdi bunlar.Gözlerine dolan yaşlara mani olamadı.

Tanrı aşkına! Sakın ağlama.Tek bir damla bile zayıflığın ifadesiydi.Yinede bir iki damla yanaklarından süzölmüştu.Rafe'nin yanağında bir damar seyiriyordu.

Danielle'nin kaçmasına gururu mani olurken,erkeğin karşısında güçlü görünmeye çalıştı.Rafe elini ağır,ağır kaldırdı ve yanaklarını kuruladı.Şişmiş dudaklarını da hafifçe okşadıktan sonra geri çekildi. " Hadi git mi mujer." Sesi soğuktu.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 01, 2007, 05:13:37 ÖS

Danielle'nin uyusukluğunu atlatıp telaşla oradan ayrılmasını sağlayan da onun ses tonu olmuştu.Erkeğin fiziksel ve manevi baskısından kurtulabilmek için,ıslak vücudunu çabucak bir havlu sarıp yatak odasına gitti.

Sırtına tişörtünü geçirip darmadağın yatağa bakıp geceyi başka yerde geçirmeye karar verdi. "Aklından bile geçirme!"

Danielle hızla arkasına dönünce Rafe'nin tembel adımlarla ona yaklaştığını gördü. "Seninle aynı yatakta uyumak istemiyorum." Kesin bir ses tonuyla söylenen cesaret gerektiren sözlerdi bunlar.

"Düzelteyorum.Benimle sevişmek istemiyorsun.Burada anahtar kelime uyumak.Aynı yatakta uyuyacağız."

"Hayır."

"Sana seçim hakkı verdiğimi sanmıyorum."

Danielle sinirlendi. "Cehenneme git."

Rafe gözlerinin içine baktı. "İnan bana seni de oraya götürmemi istemezsin."

"Ya?" Danielle durumun kontrolünden çıktığını sezdi. "Peki.." Eliyle banyonun olduğu tarafı gösterdi. "orada olanlar neydi?" dedi. "Cehennemin nasıl olduğunu gösteren bir ders mi?"

Rafe "Çok konuşuyorsun" diye uyardı kanını donduran bir yumuşaklıkla.

"Uysal bir eş istiyorsan başkasıyla evlenseydin."

"Ama seni seçtim" Rafe durdu. "Amacım beli...yoksa unuttun mu?"

Danielle bakışlarını kaçırıldı. "Bu gece bir ders daha verecek olursan....."

"Beni öldürür müsün? Gözlerimi mi oyarısın?" Rafe yatağı düzeltti. "'Aklında olsun.Uykum çok hafiftir."

"Bunu niye söylüyorsun?"

"Gece başka bir odada uyumaya karar verirsen diye bir uyardı sadece."

"Beni durduramazsın."

"Bir dene de gör"

"Sen kaba herifin tekisin"

Rafe belinde ki havluyu çözüp attı. "Hakkımda daha kötü şeyler de söylendi.Hadi,yatağa gir."

"Ya girmezsem?"

Karanlık delici bakışlar gözlerine dikildi. "Zorla yatırırım."

Danielle yüzüne dökülen bir tutam saç kulağının arkasına itti.İnadın bir yararı yoktu.En azından şimdilik.Çaresiz yatağa girip erkeğe arkasını döndü.

Ama Rafe'nin ışığı söndürüp hemen uykuya dalmasıyla hevesi kursağında kaldı.Bu kadar çabuk nasıl uyuyabiliyordu?Tehlikeyle yaşamaya alışık olduğundan hemen uyanabilmek için mi?

Tanrı aşkına neler düşünüyordu? Rafe'nin onunla hayatını paylaşmasının tek amacı verdi oda çocuğunu doğurup hayatından çıkmasıydı.Hem hangi aklı başında kadın Rafe Waldez'e bulaşmak isterdi ki?

Bütün kadınlar diye düşündü iç sıkıntısıyla.Rafe'nin serveti her kadının aklını başından almaya yeterdi.Rafe'nin sayısız kadın arasında seçim yapma şansı varken neden onu seçmişti?Onun gönülsüzlüğü yüzünden mi? Rafe'nin mücadeleyi sevmesinden mi?

Yoksa sadece şartlar öyle gerektirdiği için mi?Onun saygın D'Alboa ailesi soyundan gelmesinin de katkısı vardı mutlaka.

Rafe'nin onunla evlenmesinin ardında yatan neden bu kadar önemli miydi gerçekten?

İç çekerek gergin vücudunu rahatlatmaya çalıştı.Yatağın bir ucuna büzülmek normal uyuma pozisyonu değildi.Bedeniyle ruhu sızılar içindeydi.Hüngür,hüngür ağlamak geldi içinden.Bunun ruhu rahatlatığı söylenmez miydi?

Yanağından süzülen bir damla yaşı hırsla sildi.

Zar zor daldığı uykusundan gün ışırken Rafe'nin okşamalarıyla uyandı.Bu adamın cinsel açlığı bitmek bilmez miydi?Ona karşılık vermezse belki....

Aptal diye azarladı kendini biraz sonra damarlarını ihtirasın alevleri yakmaya başlarken,Rafe vücudunu usta bir virtiyöz gibi harekete geçirirken,sekse aç şuh bir kadının utanmazlığıyla karşılık verdi.

Sonra yeniden uykunun kollarına terk etti kendini.Bu kez gözlerini açtığında yatakta yalnızdı.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 03, 2007, 02:27:26 ÖS

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Saatin kaç oluşunu görünce hemen yataktan fırlayıp cep telefonunu aldı ve annesini aradı.

"Tatlım bu sabah yardıma gelmene gerek yok" dedi Ariane. "Kendi başıma hallederim."

"İkimiz beraber çalışırsak işler daha çabuk biter.Stoklar bir an önce sınıflandırmamız lazım."

Danielle bir taraftan da dolaptan kot pantolonuyla kolsuz tişört seçip yatağın üzerine atmıştı.Sonra temiz iç çamaşırlarını çıkardı.

"Rafe'nin seç çıkarmayacağından emin misin?"

Danielle telefonu kulağıyla omzunun arasına sıkıştırıp giyinmeye başladı. "İtiraz etmesi için bir

neden göremiyorum.Öğleden sonra için programımız var.O zamana kadar dönerim." Kotunu giyip belini ilikledi.

"Seni almaya geleyim mi? Araba bende."

Danielle bunu tamamen unutmuştu. "Tamam.Yirmi dakika sonra bahçe kapısından al beni." Tam tişörtünü çıkartacakken cep telefonunun elinden alınmasıyla şaşırıp çılgık attı. "Ver şunu."

Rafe telefonu kulağına götürdü. "Ariane? Butikte buluşuruz." Telefonu kapattı.

Danielle'nin gözleri çakmak,çakmaktı. "Sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"Yanılmıyorsam buna yardım etmek deniyor."

Yarı çıplak olduğunu geç de olsa hatırlayan Danielle arkasını dönerek telaşla sütyen taktı,ardından tişörtünü giydi.Omzunun ardından "Yardıma ihtiyacım yok" diye kesip attı,banyoya girdi ve kapıyı kapattı.

Çıktığında Rafe hala yatak odasında idi.Danielle saçlarını tepesinde toplayıp parlatıcısını sürdükten sonra artık hazırıldı.

"Kahvaltı etmeden mi çıkıyorsun?" Rafe'de kot pantolon,spor ayakkabı ve geniş omuzlarını iyice ortaya çıkaran polo tişört giymişti.

Danielle cep telefonu ve çantasını alarak onun yanından geçti. "Sonra bir şeyler atıştırırım."

"Mutlaka bir şeyler semeni sağlayacağım."

"Despot erkeklerden hiç hoşlanmam."

"Bundan çok daha kötü sıfatlar da yakıştırıldı."

Danielle "Bundan hiç şüphem yok" dedi alayla.Hızlı adımlarla aşağı inerken,Rafe'nin tam arkasında olduğunu farkındaydı.

Gara ja lobide ki bir koridordan ulaşılyordu.Biraz sonra son model bir Jaguarla Toorak Road'a doğru yol almaya başladılar.

La Famme Butik yedi süpermarket ve lüks bir kafenin de bulunduğu U biçimde inşa edilmiş bir iş merkezinde yer alıyordu.İşlerin bu aşamaya gelmesinde ki yardımlarından dolayı Rafe'e hakkını teslim etmeliydi.

Sayesinde müşterilerin ısrarla aradığı son moda iç çamaşırları da ithal edebildiği için,Rafe Ariane'nin gözünde bir kahraman haline gelmişti.Butiğe yeniden kredi açılması ve Rafael Valdez'in mali garantisıyla,toptancıların tavrında belirgin bir değişiklik olmuştu.

Yeni siparişler bir gün önce gelmişti,ertesi gün de yeni parti mal gelecekti.

Rafe arabayı yolun kenarına yaklaştıırken,Danielle "Beni burada indir" dedi. "Taksiyle dönerim." Arabayı park edip yanı sıra yürüyen Rafe onun sert bakışına aldırmamıştı. "İşleri şahsen kontrol etmene lüzum yok" diye ısrar etti Danielle.

"Aksine bütün yatırımlarımı kendi gözümle kontrol ederim."

Vitrinde ki altın harflerle yazılmış logo çok hoştu.Danielle annesinin kolileri tek,tek incelediğini gördü.

Yanılıyor muydu yoksa annesi onu gereğinden fazla mı süzmüştü?Rafeel Valdez'in kızına kötü davranmasından mı korkuyordu?

Böyle bir şey yoktu oysa.En azından fiziksel olarak.

"Çalışmaya başlıyor muyuz?"

Danielle Rafe'e göz ucuyla baktı. "Kalıyor musun?"

"İtirazın mı var?"

Ariane "Tabi ki hayır" dedi tebessümle. "Gelen malları tarz,renk ve bedenlerine göre ayrılması gerekiyor.Gelip geçenleri cezp edecek bir vitrin düzeni hazırlayacağım." Cuma günü hazırladıkları plan ve listelerden bahsetti. "Ben başladım bile.Danielle sen ayır,ben de yerine koyayım."

"Ya ben ne yapacağım?"

"Kolileri taşı" diye cevap veren Danielle kutulardan birinin başına giderek açtı.Bütün kolilerin açılıp içindekilerin dört duvar boyunca uzanan bel yüksekliğinde ki dolapların çekmecelerine kodlanarak düzenli bir şekilde yerleştirilmesi epey zaman almıştı.

Rafe kutuları atılmak üzere bir duvara yassılıp yığıldıktan sonra "Gidip yiyecek bir şeyler alacağım" dedi. "İstedığınız bir şey var mı?"

Ariane " Sabah buzdolabına sandviçlerle su koymuştum" dedi.

Danielle çömeldiği yerden doğrulup gerindi. "Hemen getireyim."

"Biz geliyoruz hayatım.On dakika da olsa,bir molaya ihtiyacımız var doğrusu."

Depo olarak kullanılan oda fazla büyük sayılmazdı.Dört duvar yerden tavana kadar raflarla kaplıydı.Bundan başka küçük bir masa,iki sandalye,içinde lavabo da olan bir mutfak dolabı vardı.Tezgahın üstünde su ısıtıcısıyla küçük bir mikrodalga fırın göze çarpıyordu.

Danielle sandviçlerle su şişelerini masaya koydu. "İşin zor ve önemli kısmı bitti." Bardaklara su koydu.

Ariane "İkinize de minnettarım" dedi minnettarlıkla. "İş sadece mağazanın içinin ve vitrinin dekorasyonuna kaldı."

Danielle'nin iki buçuk saattir Rafael'in varlığını iliklerine kadar hissetmediği tek bir an bile geçmemişti.Rafe'nin panter çevikliği ve zerafetiyle hareket edişi,kutuları verirken ellerinin kazayla birbirlerine değmesi,Rafe'nin bakışlarının uzun,uzun ona takılması...Bütün bunlar Danielle'yi fazlasıyla huzursuz eden şeylerdi.Daha kötüsü hepsi ona önceki geceyi tekrar tekrar yaşatıyordu.Aynı saatler o gece de yaşanacaktı.Ve daha bir çok gece.Rafe'nin gözlerinde ki gizli ihtiras aynı şeyleri onun da hissettiğini gösteriyordu.

Sandviçler nefisti.Danielle sofrayı toplarken Ariane vitrini düzenlemeye başlamıştı.Danielle hala orada oyalanan Rafe'e döndü. "Kalmana gerek yok.Zamanında eve dönüp iki de hazır olurum." Rafe onun saçını geriye attı. "Hayır."

Danielle'nin nabızı hızlanmıştı.Damarlarında ki ateşi söndürebilmek için yapabileceği bir şey yoktu.Bulaşığı çabucak yıkadıktan sonra hemen depodan çıktı.Danielle tüm zevki ve becerisiyle vitrin düzenini çabucak bitirdi.Ariane kızının yaptıklarını gözden geçirip birkaç düzenleme yaptıktan sonra memnuniyetini belirtti.Bir tek içeride ki camlı dolapların düzenlemesi kalmıştı ve bunu kendi başına yapabiliirdi.

"Emin misin?" diye sordu Danielle.

"Elbette hayatım.Zaten ikinizin öğleden sonrası için planlarınız yok muydu?"

Danielle o gün katılmak zorunda oldukları tenis partisini hatırlayınca içi sıkıldı.O gün,uzun zamandan beri ilk kez sosyete sahnesine çıkacaktı.Günü havuzun başında şezlonga uzanıp kitap okuyarak geçirmek tenis oynamaktan daha çok cazip geliyordu ona.Sosyete güllerinin onu göz hapsinde tutup her hareketini izlemeleriye cabasıydı.

Onun bakışlarının gölgelenmesi gözünden kaçmayan Rafe "Evet" diye onayladı.

"Hadi gidin öyleyse." Ariane saatine baktı. "Bire geliyor." Kızının yanağına öpücük kondurdu. "İyi eğlenceler.Yardımanız için çok teşekkür ederim."

"Yarın görüşürüz."

Butik yeniden hayata dönmüştü.Danielle Rafe'nin arabasına binerken bunun mutluluğu içindeydi.

"Seni sabah butiğe ben bırakırım" dedi Rafe akan trafiğe karışırken. "Sonrada sana bir araba göndereğim."

Danielle elinde olsa bunu kabul etmezdi ama kendine ait bir araba şarttı. "Saol" dedi.

"Senin butikte bulunmadığın günler için Ariane'ye bir yardımcı bulmasını önerdim."

Danielle hışımla ona döndü. "Ne demek butikte bulunmayacağım günlerde?"

"İş seyahatlerimde bana eşlik edeceksin.Bunun yanı sıra sabah katılacağımız bazı davetler yada öğle yemekleri olacak." Rafe onun yükselen öfkesinin farkındaydı.

"Benim için La Famme her şeyden önce gelir."

"En büyük önceliğin benim."

Danielle "Ah özür dilerim" dedi aynı hışımla. "Beni satın aldığını unuttum"

"Şansını fazla zorlama" Rafe'nin sesinde insanı ürperten bir yumuşaklık vardı.Danielle sırtından soğuk bir ürpertinin geçtiğini hissetti.

Öğle yemeği nefis bir balık buğulama ve yeşil salatadan ibaretti.Yemekten hemen sonra yola koyuldular.Yolculuğun sonunda Rafe Jaguar'ı tanıdık bir evin önünde sıralanmış arabaların arasına park etti.

Lillian ve Ivan Stanich.

Danielle'nin içini daha beter bir sıkıntı kapladı birden.Rafe onu bu davete getirmekle en büyük darbeyi vurmuştu.Danielle konuk listesinde kimlerin olduğunu biliyordu.İçeri girince tahmininin doğru olduğunu gördü.

"Rafe hayatım." Her zaman ki gibi dudaklarını değdirmeden onu öpen Lillian Danielle'yi görünce şaşırıp kaldı. "Danielle!"

"Karım."

Lillian hemen kendini toparladı. "Ne kadar hoş.Tebrik ederim."
Sahi mi? Dedikodunun yayılması ne kadar sürerdi acaba?Beş dakika? Ve müthiş haberin ardında yatan gerçeği ilk kim merak edecekti acaba?Yoksa La Famme'nin yeniden açılışı dedikoduları çoktan başlatmış mıydı?
"Herkes terasta" dedi Lillian. "Hemen gelin.Ivan maç programını yaptı bile."
Yüzüne zoraki bir gülümseme oturtup ev sahibesinin ardından giden Danielle oradan başka her yerde olmak isterdi.Böyle fırsatları asla kaçırmayan Lillian ellerini çırpıp herkesi susturduktan sonra Rafe'nin evlendiğini duyurdu ve güldü. "İlk öğrenen bizleriz." Rfe'ye dönerek kurnaz bir şekilde gülümsedi. "Böyle bir şeyi nasıl gizledin.Hayret doğrusu."
"Özel hayatım konusunda çok titizim."
"Bizi ayrıntılardan haberdar etmeyecek misin?" Lillian'ın onu kışkırtmaya çalıştığı belliydi. Rafe karısının elini dudaklarına götürüp öptü.Siyah gözlerinde anlaşılmaz bir ifade vardı.Lillian'ın gözlerine bakarken Danielle'nin elini bırakmamıştı. "Hayır"
İğne düşse duyulacak bir sessizliğin ardından Lillan bir kahkaha attı. "Bunu kutlamalıyız.Ivan şampanya getirir misin?"
Danielle'nin elini kurtarma çabaları bir sonuç getirmemişti.Rafe'nin kulağına yaklaşp "Neyi kanıtlamaya çalışıyorsun" dedi.
"Birlikteliğimizi."
"Bu.Birlikte güçlü ayrıyken güçsüzüz pozu mu?"
"İyi bildin."
"Beni şaşırtıyorsun."
"Öyle mi? Neden?"
"Beni kurtların önüne atmakta vakit kaybetmeyeceğini sanıyordum."
Rafe'nin bakışı gözlerinde,sesi yumuşaktı. "Ben sahip olduklarımı korurum."
Fakat Danielle ona ait değidi.En azından gerçek anlamda.
Danielle samimi olmadıklarını bildiği eski dostlarının kutlamalarını yine aynı şekilde içtenlikten uzak bir gülümsemeyle kabul etti.En zor günlerinde annesiyle ona sırtlarını dönen bu insanları asla bağışlayamazdı.
Artık Rafe gibi güçlü ve zengin bir adamın karısı olduğu için hepsi arkadaşlıklarını tazelemek çabasıındaydı.Danielle'nin büyük bir dikkat ve alaycılıkla izlediği bir çabaydı bu.
"Querido" diye mırıldandı şuh bir kadın sesi.
Danielle o yana dönünce baştan aşağı kadınsı kusursuzluğu temsil eden bir sarışınla karşılaştı.Her erkeği baştan çıkaracak bir kadındı.
"Christina" dedi Rafe
Kadın gözlerini Danielle'ye çevirdiğinde gülümsemesinde sıcaklıktan eser kalmamıştı. "Onu benden çalmaya nasıl cesaret edersin?"
Bu sözleri şaka gibi söylense de kadının gri gözleri hiç de espri yapmadığını gösteriyordu.
"Bence bunu Rafe'ye sormalısın."
Pek de akıllıca olmayan bu cevap iki kadın arasında açık savaş başlatmıştı.
Danielle "Bu da karşı cins arasında ki zaferlerinden biri olmalı" dedi kadının uzaklaşmasının ardından şampanyasını yudumlarken.
"Birkaç kez çıkmıştık."
Lillian ve Ivan'ın tam da o sırada konukları iki tenis kortuna yönlendirmesi iyi olmuştu.Danielle Rafe ile kendisi Cristina ve kavalyesiyle eşleşmiş buldu.Oyunda beyaz tenis kıyafeti giyme zorunluluğu vardı ve onun beyaz pilili eteğiyle kolsuz tişörtü,Cristina'nın marka kıyafeti yanında sönük kalmıştı.
Dostça olması amaçlanan maç,güzel sarışının onu kasıtlı olarak topu uzağa atarak kort dışına çıkmaya zorlamasıyla sert bir rekabete dönüşmüştü.Danielle'nin asla müsaade edemeyeceği bir durumdu bu ve tenisteki eskiden gelen ustalığı sayesinde kadının her atışını başarıyla karşılamayı bildi.
Rafe de usta bir oyuncuydu.Boyu,gücü ve servisleri karşılamakta ki becerisiyle ilk seti iki sıfır önde kapadılar.Kaybedenin elendiği bir turnuvaydı ve Rafe'nin sayesinde finale yükseldiler.
Rafe parkta yürüyüşe çıkmış kadar rahatken,Danielle bir set daha oynarsa yere yığılacak haldeydi. Maçların ardından saat sekizde istakoz,kebab ve yeşil salatadan oluşan akşam yemeği

başladı.Yemeğin sonunda kahve servisi yapıldı.

"Danielle gelecek hafta kızların düzenlediği öğle yemeği partisine kesinlikle katılmalısın.Davetiyeni gönderirim."

Kızlar ha?Bütün sosyetik kadınlara Lillan'ın önderlik etmesi ilginçti. "Çok naziksin." Danielle butikte ki işlerinin yoğunluğunu bahane ederek yemeğe katılmayacaktı.

Bu tür hayır faaliyetlerine onlar gibi sadece görüntüden ibaret kadınlar gibi katılmak yerine çek yazarak da katılabilirdi.

Rafe onun yüz ifadesinden nazik olmak için nasıl çaba sarf ettiğini fark etmişti.Gözlerinin altında ki koyu renk halkalar gece az uyumasından dolayıldı mutlaka.Rafe kahvesini bitirip yanına geldi.

"Gidelim mi?"

"Evet"

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 03, 2007, 04:44:27 ÖS

Danielle oradan bir an önce uzaklaşmak istiyordu.Bu ikiyüzlü insanlara yeterince tahammül etmişti,üstüne üstlük çok da yorulmuştu.Yatak hiç bu kadar davetkar görünmemişti gözüne. Fakat yatağın anlamı dengesini alt üst eden adamla yakınlıkların en mahrem ini paylaşması anlamına geliyordu artık.Gün boyu Rafe'ye her bakışında o gecenin anılarını yeniden yaşamıştı.O ağız,o eller....Danielle içinde bir şeytanın kımıldadığını hissetti.

Tehlikeli düşüncelerdi bunlar.Rafe yalnızca kendi alacağı zevki düşünen yetersiz bir aşık olsaydı Danielle'nin işi daha kolaydı.

Herkese veda ettikten sonra arabaya bindiklerinde Danielle rahat bir soluk aldı.

"Oyunu iyi oynadın."

Danielle merakla ona baktı. "Teniz maçını mı kastediyorsun yoksa partiyi mi?"

Rafe motoru çalıştırıp yola koyuldu. "Her ikisini de."

"Ah iltifatına teşekkürler." Danielle'nin sesi alaycıydı.

Yok sadece birkaç dakika sürmüş gibiydi.Rafe arabayı garaja çekti. Danielle'nin tek arzusu hemen duş alıp uyumaktı.

Rafe'nin onun peşinden duşa girmesiyle bu arzusunu gerçekleştirme şansı olmadığını anladı."

"Şu birliktelik işini bir az abartmıyor musun?"

Rafe onun omuzlarını okşadı. " Güneşten yanmışsın"

Bu kadar yakinken Danielle onun güçlü vücudunun etkisini daha yakından hissediyordu.Erkeksiliği Danielle'nin bütün vücudunu esir almıştı yine.

Gözlerine bakmamalı,hatta arkasını dönmeliydi.Fakat bunu yapmakla Rafe'yi iyice kışkırtacağıni biliyordu.Rafe'nin göğsünün sağ tarafında ki ince yara izini gördü birden.Ameliyat izine benzemiyordu.Bıçak yarası mıydı? Danielle kafasını kaldırıncı Rafe'nin omzunda boynuna yakın yerde kurşun yarasına benzeyen başka bir iz olduğunu fark etti.Sağ kolunda Uzak doğuya ait bir sembolden oluşan bir dövme vardı.Neden sildirmemişti acaba?

"Karıştığın kavgaların izleri mi?" diye sordu erkeğin simsiyah gözlerine bakarak.

"Kötü geçmişimi mi kastediyorsun?"

"Ne kadar kötü?"

Rafe'nin yüz ifadesinde en ufak bir değişiklik olmadı. "Geçekten bilmek istiyor musun?"

"Geçmişin seni sen yapan şeylerden biri."

Rafe'nin geçmişinde hiç kimseyle paylaşmadığı şeyler vardı.Ağzının kenarı hafifçe yukarı kıvrıldı.

"Ne kadar...asilce."

Danielle aldırmamaya çalışarak sabunu aldı.Ama duş kabininin küçüklüğü buna imkan vermiyordu.Rafe sabunu elinden alırken,Danielle öfkeli bir bakış fırlattı. "Bunu yapman şart mı? Şu an baştan çıkarma oyunlarına katlanacak halde değilim."

"Neden gözlerini kapayıp tadını çıkarmıyorsun?"

Danielle bunun sonucunun kendi açısından pek de iyi olmayacağını biliyordu.Vücudu Rafe'nin temasına damarlarına yayılan sıcaklık ve hızlanan nabızıyla karşılık vermeye başlamıştı bile.

"Hayır en azından bu gece istemiyorum."

Rafe sonu zaafını sesinden anlamıştı.Ellerini omzuna koydu. "Bu kadar kötü demek." Danielle'nin her yanı sızlıyordu.Antreman yapmayı uzun zaman olmuştu.Durumları kötüleşmeye başladığında ilk bıraktığı şey spor kulübü üyeliğiydi.Dediğini yapıp gözlerini kapayarak kendini bırakmak ne güzel olurdu.Yüzünü dönüp başını göğsüne dayamak,Rafe'nin ellerinin günün gerginliğini yok etmesine izin vermek ne kadar güzel olurdu.

Bu da nereden çıkmıştı şimdi!Rafael Valdez'in tek bir amacı vardı. Çocuk sahibi olmak. Danielle öfkeli bir iniltiyle ondan uzaklaşıp dışarı çıktı ve havluya sarılarak yatak odasına döndü.Rafe peşinden yatak odasına girdiğinde tişörtünü giymek üzereydi. Rafe teninin üzerinde ki bazı kızarıklıkları görünce gözlerini kıstı.Bu kadının onun dokunuşlarının izini taşımamasından neden bu kadar rahatsız olduğunu anlayamıyordu.Danniele'nin sırim gibi bir vücudu vardı ve her hareketinden bir zerafet akıyordu. "La Famme'de çok güzel ipek,dantel ve saten gecelikler varken neden tişört giymeyi tercih ediyorsun?" diye sordu dayanamayıp. Danielle'nin bakışlarında açık bir medya okuma vardı. "Belki erkeklerin ihtirasını söndürmek için." "Geceleri pek giyinik kalamadığına göre ne giydiğinin bir önemi yok" diye taşı gediğine koydu Rafe.

Buna cevap verme gereği duymayan Danielle yatağa girip örtüyü üzerine çekti.Rafe'de ışığı söndürüp yattı.Danielle vücuduna uzanacak elleri beklerken gerildi.Dakikalar birbiri ardına geçerken,sonunda günün yorgunluğuna dayanamayıp uykuya daldı. Önce vücudunda gezinip,ardından tişörtü üzerinden sıyrıp alan güçlü eller onu uyandırdığında gün ağarmak üzereydi.Cılız itirazları,onu kendine çeken Rafe'yi hiç etkilememişti. Danielle önce karşı koyacak oldu ama erkeğin dudakları vücudunda dolaşmaya başlayınca yüksek sesle inledi.

Kokusu kadın,tadı kadındı.Rafe onu uzun,uzun tadarken kendini kaybeden Danielle'nin kalçalarını sımsıkı tutuyordu. Hiçbir karşı koymayla karşılaşmadan içine girdi.Sonra uyuyup dinlendiler ve duşlarını alıp giyindiler.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN
Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 06, 2007, 03:44:59 ÖS

BEŞİNCİ BÖLÜM

Kırmızı taş köşeli terasta yaptıkları kahvaltı oldukça sakin geçti.Danielle gazetenin moda sayfalarını incelerken Rafe ekonomi bölümlerini okuyor,ikinci kahvelerini içiyorlardı. Rahat bir tavırla arkasına yaslanan Rafe'de her zaman ki gibi bir panterin zerafeti vardı.Sağını düzgünce taramış,yeni traş olmuştu.Gömleğinin üst iki düğmesi açık,kravat ve ceketini ise yanında ki sandalyeye konulmuştu.Evrak çantasıyla diz üstü bilgisayarını hemen yanında duruyordu. Danielle,tam bir üst düzey şirket sahibi diye düşündü.İnsanları yönetmeyi kendine hak sayan,acımasız bir adam.

Zor şartlara rağmen hayatta kalıp zirveye ulaşmanın verdiği esneklikten uzak bir kişiliği vardı.Rafe tam o sırada kafasını kaldırıncaya göz göze geldiler. "Kahvaltın bittiyse gidelim." Kahvesini içen Rafe ayağa kalkıp gömleğini ilikledi,kravatını taktı ve ceketini giydi.

Jaguar butiğinin önünde durduğunda saat sekiz buçuğa geliyordu. "Bu akşam bir iş yemeğine katılacağım."

Danielle emniyet kemerini çıkartıp kapıya uzandı. "Seni yemeğe beklemeyeyim öyle mi?" Rafe onun alaycılığına karşılık vermedi. " Araban bu gün öğleden sonra gelecek." "Teşekkür ederim." Danielle onun trafiğe karışıp gözden kaybolmasını izledikten sonra butiğe girdi.Ariane çoktan gelmişti.Birlikte birkaç değişiklik yaptılar,stokların listesini incelediler,hazırlayacakları katalog için fikir alış verişinde bulundular.

Müşteriler yeni halini görüp kreasyonları incelemek için art arda geliyorlardı.Kimi sadece merak ediyordu,çoğu alış veriş yapıyordu.Bazı eski birkaç müşteri hatırı sayılır miktarda alışveriş yaparken,ahbaplıklarını kaldıkları yerden devam ettirme çabasıdaydılar. Danielle bunların güçlü Rafe Valdez'in karısı olma aracılığıyla da olsa iyi ilişkiler kurma gayretinden

başka bir şey olmadığını biliyordu.Yine de iş istedi ve müşterilere nazik davranmak zorundaydı.Butik ancak böyle başarıya ulaşabilirdi.

Öğle yemeğini on beş dakika arayla yediler.O gün yeni mallar gelecekti.Yemekten sonra gelen bir satış temsilcisi ona butiğin önünde park edilmiş bir BMW'nin anahtarlarını teslim etti.Kapanma zamanından bir saat önce gelen banka temsilcisi ona bankamatik kartıyla kredi kartlarını teslim etmişti.Rafe pazarlığın kendi payına düşen kısmını eksiksiz yerine getiriyordu.

Buna sinirlenmesi saçmaydı,ama sinirlenmişti nedense.Rafe hayatına böyle müdahale ettiği içindi mutlaka.Fakat ona bunu yapma fırsatı veren kişi kendisi değil miydi?

Sanki başka çaresi varmış gibi!

Müthiş bir servete kavuşup hayatını kurtarma fırsatıyla karşılaşan akli başında hangi insan bunu elinin tersiyle bir yana itip iflası ve sefaleti seçerdi?

Fakat bunun büyük bir bedeli vardı.O pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getirebilecek miydi?

İç hesaplaşmanın sırası değildi.Depoda ki malları yerine koymaya başladı.

Beş buçukta butiği kapatıp o günkü geliri gözden geçirince anne kız ortaya çıkan rakam karşısında sevinçle birbirlerine sarıldılar.

Danielle eve döndüğünde saat altıyı geçiyordu.Ani bir kararla üstünde ki şık tayyörü çıkartıp mayosunu giydi ve evdeki kapalı havuza gitti.Arka bahçede alt katta bir jimnastik salonu,yüzme havuzu ve bir hamam bulunan özel bir bölüm vardı.Bir kaç tur yüzmek günün bütün yorgunluğunu atmasını sağlamıştı.Sudan çıkıp havlusuna sarındı ve duşa girdi.

Elena akşam yemeği için tavuk salatasıyla meyve suyu hazırlamıştı.Ev bir...pardon iki kişi için fazla büyüktü.Alt katın kocaman odaları konuk ağırlamak için idealdi.Yemek salonunda ki dikdörtgen masa aynı anda yirmi iki kişinin oturabileceği kadar büyüktü.Salonda öyle.

Koca bir bardak buzlu su alıp televizyonun karşısına geçti.Uydu kanalında birkaç program izledikten sonra on buçukta yatmaya gitti.Rafe ne zaman dönerdi acaba?Yastığı kabartırken umurumda bile değil diye düşündü.Ne kadar geç olsa o kadar iyiydi.Uykusu bölünmezdi hiç olmazsa.

Omzunda gezinen dudaklar onu uykusunun derinliklerinden çekip alırken yine yanıldığını anladı.Rafe ustaca dokunuşlarla y-uyarıırken Danielle karanlıkta ona sarıldı.Bu şeytani planın tek güzel yanı buydu işte.

BMW'yi ancak ertesi sabah hatırlayabildi. "Araba için teşekkürler." Durdu. "Banka kartları için de." Rafe bardağına tekrar kahve koydu. "Bana zaten teşekkür ettin." Bakışlarında ki anlam gayet açıktı.

Danielle yanaklarına ateş bastığını hissederek lanet okudu.

"Harika" dedi Rafe. "Günümüzde kadınların yanaklarının kızarmadığını sanıyordum."

"Çok terbiyesizsin."

"Bu da cazibemin bir parçası."

Danielle ayağa kalktı. "Anneme erken geleceğime söz verdim."

"Hasta luego.Görüşmek üzere."

İşler yoğunu ve butiğin günden güne iyi gitmesi Ariane ve Danielle'yi mutlu ediyordu.Boş geçen anları yok gibiydi.Gereğinde onların yerine bakacak ve yardım edecek elemanı bulabilmek için bir çok kadınla görüşüyorlardı.

Geceleri ise yanında Rafe vardı.Sonra ki haftalarda ilkiyle aynı düzende geçti.Akşamları evde yiyorlar,yemekten sonra diz üstü bilgisayarıyla çalışmak için çalışma odasına kapanan Rafe çoğu zaman ondan önce çıkmıyordu.

Boş odalardan birini kendine çalışma odası yapan Danielle, butiğin kazancı ve stokların adedi üzerinde çalışıyor,La Famme'yi tanıtip lüks iç çamaşırları almak isteyen müşteriler kazanmak amacıyla çeşitli internet sitelerini tarıyordu.

Katalogun taslakları hazırda,ancak baskıya vermeden önce en kusursuz haline kavuşmasını istiyordu.

Rafe yoğun haftanın temposuna beş saatlik uyku ile dayanabilen ender insanlardandı.Her gece seviştikleri için Danielle buna iyice şaşıyor,her seferinde karşı koymasının biraz daha zorlaştığını hissediyordu.Rafe bu konuda ustaydı ve onun da aynı zevki alması için elinden geleni yapıyordu.

Cumartesi sabahı hava sıcak ve nemliydi.Klima konforuna sahip olmayanların işleri gerçekten zordu.İnsanlar daha rahat alışveriş ettikleri için,işler hafta sonu daha yoğun oluyordu.

Ariane'nin part-time yardımcı olarak işe aldığı Leanne'nin de yanlarında oluşu Tanrının bir lütfuydu.Danielle o gün bir saat önce çıkmak zorundaydı çünkü.

Rafe sosyetenin önde gelen hanımlarından birinin evinde vereceği akşam yemek partisine katılacaklarını söylemişti.Aksi gibi,o gün bir trafik kazası yüzünden trafik tıkanmıştı ve ancak tali yollardan geçerek gecikmeli olarak varabildi.

Arabayı sert bir frenle evin önüne park edip yukarı çıktı.Rafe yatak odasında giyiniyordu.Danielle'yi görünce bakışları sertleşti. "Geç kaldın."

"Ne duruyorsun beni vursana!" Avaz,avaz bağırarak sirenlerin,polis ve itfaiye araçlarının ambulansın ona babasının aynı şekilde trajik ölümünü hatırlattığı Danielle'nin ses tonu da aynı sertlikteydi.

Rafe'nin gözleri kısıldı.Danielle'nin halinde bir tuhafılık vardı.Bir şeyden ürkmüştü sanki.Gözleri bir tuhaf parlıyordu.

Elinde ki kravatı fırlatıp yanına gitti. "Sorun nedir?"

Rafe sadece bir haftada düşüncelerini sezmeye mi başlamıştı?Danielle bu kadar şeffaf olduğuna inanamıyordu. "Açıklama yapacak kadar zamanım yok."

Rafe çenesinden tutarak kendisine bakmaya zorladı. "Birkaç dakika geç kalmanın zararı olmaz."

Bu çok özel bir mevzuymuştu ve Danielle anlatmak istemiyordu. "Lütfen.Duş alıp giyinmem gerek.Yirmi dakikam var."

"Otuz dakika olsun."

Israrına kızan Danielle "Nedir bu?" diye sordu. "Engisizyon mahkemesi mi?"

"Neler olduğunu kolayca öğrenebilirim.Neden sen anlatmıyorsun?"

"Sen tahammül edilmez bir adamsın."

"İyi bildin."

"Ve beni fena halde kızdırıyorsun."

Rafe onun alt dudağının parmağının altında titrediğini hissetti. "Bunda yeni bir şey yok ki! Danielle pes ederek ona gecikmesinin nedenini anlattı.

"Ve bu sana babanın ölümünü hatırlattı." Rafe onun tuhaf halinin son derece haklı bir gerekçesi odlunu anlamıştı.

Danielle onun Joaquin d'Alboa'nın kızıyla dul karısının hayatlarını ne kadar yakından takip ettiğini fark etti.

"Hadi duşunu al" dedi Rafe.

Danielle yirmi beş dakika sonra banyodan çıktığında hazırdu.Giyinmiş,makyajını yapmış ve saçlarını tepesinde topuz yapmıştı.İnce askılı,dar siyah elbise biçimli omuzlarıyla zarif boynunu ve göğüslerinin üst yuvarlağını vurguluyordu.

Rafe'nin onu baştan aşağı süzen bakışlarına aldırılmamaya çalışarak küpelerini takip çantasını aldı ve yatak odasından çıktı.

Bir saat sonra Rafe'nin yanında yıllanmış şampanyasını içerken,bunun o güne kadar katıldığı en ihtişamlı yemek olduğunu düşünüyordu.

"Sormayı unuttum" dedi Danielle. "Bu normal bir yemek mi yoksa hayır amaçlı mı düzenleniyor?"

"Kesinlikle bir hayır yemeği."

"Senin büyük bir bağış yaptığına eminim."

Rafe başını yana eğdi. "Bu tür faaliyetlere daima destek veririm."

Sırtında ki pahalı İtalyan takımı omuzlarının genişliğiyle adaleli vücut yapısını ortaya koyuyordu.Giysisinin altında ki o muhteşem erkek vücudunu gözünün önüne getirmesi hiç de zor değildi.Dudaklarına kapanan güçlü ağız,çıplak teninde gezinen elleri ve o benzersiz hazı da...

Kes şunu!Sevişmelerine sırf yaptıkları anlaşmanın hatırına katlanıyordu.Amaç çocuk doğurması olduğuna göre,bu zevk değil bir zorunluluktan sadece

Yanlarına gelen erkek konuklardan biri selamlaşma faslından sonra iş konuşmaya başlayınca,Danielle izin isteyip uzaklaştı.Bu sefer alkolsüz bir şey içmek niyetindeydi.

Maden suyunu alıp bir köşeye çekilecekken birinin onu seslendiğini işiterek o yana döndü.Cristina.Muazzam bir servetin sayesinde edinilen eğitimin yarattığı bir kusursuzluk.

"Talihsiz bir yokluğun ardından yeniden sosyeteye dönmenin verdiği mutluluğu yaşıyor olmalısın." Danielle çok dikkatli olmalı nezaketi elden bırakmamalıydı. "Evet"

Cristina'nın buz gibi gözlerinden gizemli bir ifade geçti. "Annenle senin şansınızı böyle iyiye döndürmeniz ilginç."

"Öyle"

"Ne yaptın hayatım? Kendini mi sattın?"

Konuşmanın yönü hiç de iyiye gitmiyordu. "Öyle olsaydı evliliğe ne gerek vardı?"

"Herkes de bunu merak ediyor zaten."

Danielle gergin bir tebessümle sessiz kalmayı yeğlerken hasmı vazgeçeceğı hiç benzemiyordu.

"Merak ediyorum,neden sen?"

"Bunu Rafe'e sorsana."

"Yatakta bu kadar iyi olamazsın."

Danielle bu kadına yeterince tahammül etmişti.Nezaket başka şeydi,hakarete uğramak başka şey.

"Öyle mi dersin?"

Sarışının gözleri bir tuhaf parlıyordu. "Umarım onunla baş edersin şekerim.Doumak bilmez bir heriftir."

"Mmmm" Danielle hülyalı bir hale bürünmüştü. " Hem de nasıl."

Kesinlikle bir düşman kazanmıştı.Cristina'nın gözlerine yansıyan kıskançlık krizi bunu yansıtıyordu.

Cristina "Erkeğin parmağına nikah halkası takmak onu elinde tutmaya yetmez" dedi biraz sakinleşince.

"Ben gözden düşünce onu sen mi kapacaksın."

"Kesinlikle gözünden düşeceksin,şekerim.Rafe uzun süre aynı kadınla olacak erkek değildir."

"Ben bir istisna olurum belki de."

Kadın dudak büküp onu küçümser bir tavırla baştan aşağı süzdü. "Hiç sanmam."

"Neyi hiç sanmıyorsun Cristina?" Rafe bir panter sessizliğiyle yanlarına gelmişti.

Kendini çabuk toparlayan Cristina "La Famme'den bahsediyorduk sevgilim" diyerek lafı çevirdi.

"Butiğin yeniden başarıya ulaşacağına eminim."

Durumu idare etmekte ustaydı doğrusu.Danielle kocasının bu yalana inanıp inanmadığını merak etti.

"İzinle Cristina" Rafe parmaklarını karısınınkilere kenetleyerek dudaklarına götürdü.

"Hasar kontrolü mü yapıyorsun Rafe?" Danielle elini kurtaramadı. "Ben kendimi korumayı bilirim meraklanma."

"Cristina'nın köpekbalığından farkı yoktur."

"Sana kafayı takmış bir kere."

"Bana değil servetime." Rafe'nin sesi kuruydu.

Danielle onun gecenin karanlığında daha da sert görünen profiline baktı.Kusursuz hatlarıyla çok yakışıklı bir yüzdü. "Gerçekleri bilmen çok iyi doğrusu." Erkeğin gülümsemesi kalbini hop ettirdi.Bu haliyle sevimli bir delikanlı gibiydi,fakat Danielle onun dedikanlılığın tadını hiç çıkarmadığını biliyordu.Çocukluktan yetişkinliğe bir anda adım atarken,hayatta kalma kavgasının acımasız orman kanunları kişiliğini şekillendirmişti.

"Çok gevezesin" dedi Rafe

"Bu da yeteneklerimden biri."

"Ev sahibesi açık büfenin açıldığını bildirdi."

Uzun kokteyl masasının üstü çeşit çeşit yiyeceklerle doluydu.Danielle tabağına birkaç karides koydu.Ayakta yemeğe uygun boyda yapılmış çatal ve tabaklar,konukların bir yandan dolaşıp,bir yandan da yemelerine olanak veriyordu.

Hayır faaliyetlerinin çeşitli şekilleri vardı artık.Ne kadar bağış toplanacağı ise faaliyeti organize edenlerin beceri ve yaratıcılıklarına bağlıydı.

O gece ki partinin amacı da aynıydı.Konuklara önce içki ikram edip birbirleriyle kaynaşmalarını sağla,karınlarını doyur,kafaları dumanlanıp gevşeyince de olaya giriş yap.

Bu sefer ki ünlü kişilerin ağırılanmasında kullanılmış eşyalardı.Bir Avrupa kraliyet hanedanına mansup kişilere şampanya ikramında kullanılan kristal kadehler,ünlü bir devlet adamının karısının bir Arap prensinin de katıldığı davette taktığı broş...Aralarında Danielle'nin dikkatini çeken özel bir eşya da vardı.Kuyumcunun logosunu taşıyan kutu da içinde ki elmas bileklik kadar özeldi.Danielle'nin yirmi birinci doğum gününde hediye edilen bir bileklikti bu.Onunla takım olan kúpelerini saklaması tamamen duygusal bir hareketti ama onları da geçen yıl satmak zorunda

kalmıştı.

İyi de bilekliğin açık artırma da ne işi vardı,ve kim?...Hayır,Rafe böyle bir şey yapmış olamazdı.Danielle ona gizlice baktı ama surat ifadesinden bir şey anlaşılması imkansızdı.

Müzeyede başlamıştı.Bilekliğin İspanyol aristokrat bir aileye ait olduğu söylenmişti.

Artırmaya ilk giren Rafe idi ve Cristina'nın onunla rekabete girmesi her kesin dikkatini çekti.Diğerlerinin de girmesiyle heyecan artmıştı.Çok geçmeden ulaşılan rakam rakipleri ikiye indirdi.Rafe Cristina'nın söylediği her rakamın üstüne çıkıyordu.Cristina en sonunda Rafe'nin verdiği rakamın üstüne çıkamadı ve artırmadan çekildi.Bileklik Rafe de kaldı.

Rafe Cristina'nın herkesin önünde zor durumda kalması için bunu bilerek mi yapmıştı.Katılımcılar mücevherin ilk sahibini tahmin etmişlerdi mutlaka.

Listede başka eşyalarda vardı hepsi satıldıktan sonra elde edilen miktar ölümcül derecede hasta çocukların son dileklerinin gerçeleştirilmesi için kullanılacaktı.

Kahve servisi yapılırken müzayedeye katılanlar paralarını ödeyip eşyalarını alıyorlardı.

Rafe yanına dönüp bilekliği kutusundan çıkardı ve Danielle'nin koluna taktı. " Artık Senin."

Danielle değerli taşları parmaklarının uyuyla okşadı. "Teşekkür ederim.Babamın büyükannesine aitti."

Rafe uzun,uzun süzdü onu. "Temsilcimin satın aldığı eşyaların arasındaydı."

Onunla annesine ait satmak zorunda kaldıkları aile yadigarlarının arasındaydı. "Zaten sana ait olan bir şeyi açık artırmaya koyup tekrar satın aldın.Bunu neden yaptın?"

"Laf olsun diye belki."

Danielle onun laf olsun diye bir şey yapacağını hiç sanmıyordu.Rafe her adımın kazanmak üzere atan başarılı bir iş adamıydı.

Konuklar ayrılmaya başlamışlardı.Danielle ile Rafe de ev sahiplerine teşekkür edip arabalarına gittiler.

Sıcak bir akşam üstüydü.Lacivert gökyüzünde yıldızlar elmaslar gibi parlıyordu.Ertesi günün de güzel olacağı belliydi.

Çok geçmeden eve varmışları.Rafe arabayı garaja çeker çekmez Danielle arabadan inip eve girdi. Neyse ki ertesi gün Pazardı ve trafik çilesi çekip butiğe gitmeyecekti.Günün çoğunu tembellik ederek,bilgisayarda birikmiş işlerini hallederek belki de annesiyle buluşup kahve içerek geçirebilirdi.

Doğruca yatak odasına girerek ilk iş ince topuklu ayakkabılarından kurtulduktan sonra elbisenin fermuarına uzandı.Fakat Rafe ondan önce davranmıştı.

Rafe fermuarı açıp askılarını omuzlarıyla kollarından sıyırdı.Elbise üzerinden kayarak yere düştü. Elbise kendinden sütyenli olduğu için Danielle'nin üzerinde kilottan başka bir şey kalmamıştı.Rafe tokaları da bir5er,birer çıkarınca saçları bir şelale gübü omuzlarına döküldü.

Rafe onu kendine çevirip ceketiyle kravatını çıkarıp gömleğinin üstten birkaç düğmesini açarken Danielle hiç kıpırdamadan onu seyretti.Rafe yüzünü avuçları arasına alarak,her yanını titreten bir öpücükle dudaklarına kapandı.Kadınına tamamen sahiplenen birinin öpüşüydü.

Rafe tek eliyle saçlarını kavrarken,diğeriyle kalçasını tutarak vücutlarını birbirine bastırdı.Bu temasta ilkel bir şeyler vardı.

Bu nasıl bir şeydi böyle.Onun her dokunuşuyla vücudu titriyordu.Her defasında daha güzel olması mümkün müydü?

Bir kadının bu tutku ve ihtirasın esiri olmamasının imkanı yoktu.Bir de aşk olsa.Mutluluğun formülü buydu işte.

Danielle ondan nefret etmeyi ne kadar istese de vücudu çok farklı düşünüyor,erkeğin ustalığı altında hayat buluyordu.Danielle sırf bunun için ondan daha çok nefret etmek istedi.Kontrolünü kaybettiği için kendinden de.

Uykuya dalmak üzereyken Rafe'nin dudaklarını alnında hissedip iç geçirdi.Karşı koyamayacak kadar bitkindi.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 08, 2007, 04:55:58 ÖS

ALTINCI BÖLÜM

Danielle uyandıığında yatakta yalnızdı.Biraz daha uyumayı düşündükten sonra vazgeçti.Güneşli bir gündü ve önce butiğin hesaplarını gözden geçirmeliydi.

Kapsamlı bir alışveriş yapmayı uzun zaman olmuştu.Bir çift yeni ayakkabıyla yeni bir gece elbisesine ihtiyacı vardı.

Kalkıp duş aldı,kot pantolonunu ve tişörtünü giyip yatağı düzelttikten sonra mutfağa indi.Kahvaltısını yaparken Rafe'nin nerede olduğunu merak etti.Çalışma odasında mıydı? Yoksa jimnastik odasında mı?

İkinci kahvesini içerken Pazar gazetelerini okudu.Sonra diz üstü bilgisayarını ve evraklarını alarak mutfak masasında işe koyuldu.

Rafe bir saat sonra jimnastik salonundan döndüğünde o hala oradaydı.

"Günaydın."

Danielle onu şort,tişört ve spor ayakkabılarıyla daha da yakışıklı bularak heyecanlandı.

"Günaydın."

Rafe buzdolabından soğuk su alıp kana,kana içti. "Üst katta ki odalardan birini senin için ofis olarak ayarlayacağım."

"Hiç gerek yok.Her yerde çalışabilirim.Kayıtları güncelleştirmem haftada ancak birkaç saatimi alıyor." En azından şimdi öyle olmuştu.

Rafe uzun,uzun baktı ona. "Kendine ait bir çalışma odan olsa daha iyi olmaz mı?"

Konu kapanmıştı.Danielle ona minnettar olmalıydı.Neden tuhaf bir huzursuzluk duyuyordu öyleyse?

Bir saat sonra bilgisayarını kapatıp evraklarını çantasına koyduktan sonra garaja indi.İlk durağı Brighton'du.Önce uzun bir süre yürüyüp daha sonra şık bir cafe de durum cappicino içti,sonra dükkanları dolaştı.

Bir butiğe gireceği sırada cep telefonu çaldı. "Neredesin?"

Rafe'nin sesini tanımaması imkansızdı.Cevap vermeden önce içinden üçe kadar saydı. "Tam olarak mı?Brighton da bir butiğin önündeyim."

"Notunda ki ne zaman döneceğim belli değil,öğleden sonra mı yoksa akşam üstü mü?"

"Önemli mi?"

"Soruma cevap ver Danielle."

"Evden çıkmamın senin iznine bağlı olduğunu bilmiyordum."

"Querida" Rafe'nin sesinde tehlikeli bir tını vardı. "Sabrımı zorlama olur mu?"

"Öyle mi yapıyorum."

"Şu an yüz yüze olsak,yine aynı şekilde mi davranırdın?"

"Emin olabilirsin."

Rafe'nin boşuk kahkahası Danielle'yi ürpertti. "Baştan alalım mı,ne dersin?"

"Akşama doğru döneceğim.Annemin evine uğramak istiyorum.

Danielle annesini aradı ve daveti ilettili.

"Onca zahmete hiç gerek yok hayatım.Burada yersek daha rahat ederiz."

Danielle rahat etmenin o kadar iyi bir fikir olduğunu sanmıyordu.Sevgili annesinin yine romantik hayallere kapıldığı belliydi.

"Özel yemeklerimden birini yapacağım."

Ariane'nin uzun zamandır ilk defa evinde konuk ağırlayacağı için sevindiği belliydi.Danielle pes etti. "Gelirken getirmemi istediğin bir şey var mı?"

"Fırından taze ekmek al tatlım.Ha bir de marul."

"Erken gelip sana yardım edeceğim."

"Olmaz .Sizi ağırlamak benim için büyük mutluluk."

Danielle cep telefonunu çantasına koyduktan sonra alış veriş yapmak için mağazaları dolaşmaya başladı.Eli çiçekler,şarap ekmek ve marul ile dolu olarak çatı katıbdaki lüks daireye geldiğinde saat dördü geçiyordu.Mutfaktan mis gibi kokular yükseliyordu.Anne kız sevgiyle kucaklaştılar.Ariane'nin gözlerinde mutluluk ışıltıları vardı.

"Bunlar senin için." Danielle çiçekleri ve şarabı annesine verdikten sonra mutfak önlüğünü beline bağladı. "Evet ne yapılacak."

Sonra ki bir saati yan yana çalışarak geçirdiler.Sofrada hazırdı.Ariane "Üsümü değiştireyim1

dediğinde kapı çaldı.Gelen Rafe idi.Danielle masaya su bardaklarını koyarken onların seslerini dinledi.Annesinin mutluluğu sesine de yansıyordu.

Yüzüne bir gülümseme kondurup kocasını karşıladı.Rafe dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdu.
"Ne yapıyorsun?"

"Karımı öpüyorum."

Danielle onu tokatlamak istedi.Lanet olası!Rafe'nin sırtışı bunun farkında olduğunu gösteriyordu.Onu öperek Ariane'yi birbirlerini sevdiklerine inandırmaya çalışıyordu.

"Evede yemeye karar verdim" dedi Ariane. "Uzun zamandır ağırladığım ilk konuklarsınız.Ne içelim? Buzdolabında kalite bir şampanya var."

Annesinin mutfaktaki mahareti sayesinde nefis bir yemek yediler.Danielle Rafe ve annesinin gelişe dostluğunu tereddütle izliyor,annesini Rafe'nin nasıl bir adam olduğu hakkında uyarıp uyarmamak konusunda gidip geliyordu.Rafe'nin sıcak kanlı tavrı maskeden başka bir şey değildi.Aksini düşünmek budalalıktı.

Rafe onun çerçevede ki fotoğraflarına beklenmedik bir ilgi gösterince,Ariane çekmecedden bir sürü resim albümü çıkardı.Danielle'nin kahve yapmak için mutfağa kaçması için bulunmaz bir fırsattı bu.Servis tabağına büsküvi ve kraker koyup kahvenin olmasını bekledi.Artık mutfakta daha fazla oyalanamazdı.

Albümler hala ortadaydı.Ariane her fotoğrafın öyküsünü uzun,uzun anlatıyordu.Fazlasıyla özel olan bu öykülerin ortaya dökülmesi,Danielle'nin kendini adeta çıplak hissetmesine neden oluyordu. Rafe gitme zamanının geldiğini söylediğinde Ariane mahsunlaştı. "En yakın zamanda tekrar bir araya gelelim."

"Evet" dedi Rafe. "Bu sefer sen bizim konuğumuz olursun."

Asansörle garaja inerken hiç konuşmadılar.O arabasıyla önden giderken Rafe onun arkasından gelecekti.Peş peşe eve varıp aynı anda motorları susturdular.Danielle paketleri alıp eve girdi.

"Annen çok hoş bir hanım."

"Öyledir."

Rafe peşinden yatak odasına girip kravatını çıkardı. "Bazı davetlerimize Ariane de katılmalı."

Danielle elinde ki paketleri bırakıp ayakkabılarını çıkardı.Sonra soyunup banyoya gitti.Uzun bir duş alıp uyuyacaktı.Yarın çok işi vardı.Sipariş ettikleri yeni mallar gelecekti.

Suyun sıcaklığını ayarladıktan sonra duşa girdi.Sabunlanırken vitrini nasıl düzenleyeceğini düşünüyordu...Ortada ki mankenin üzerinde ki iç çamaşırları değiştirilecekti.Belki siyah dantel bir beybidol....

Duşun cam kapısı aniden açıldı ve Rafe kabine girdi.Kabin ikisine yetecek kadar büyüktü ama Danielle mahremiyetinin bozulmasına her seferinde olduğu gibi içlermişti.Oysa o güne kadar paylaştıkları düşünülürse....

"Bunu yapmak zorunda mısınız?" diye çıkıştı.

"İtirazın mı var?"

"Evet"

Rafe sabunu elinden aldı. "Alışsan iyi olur."

"Bak.."

"Bakıyorum querida" Rafe omuzlarından tutarak sırtını çevirdi. "O fotoğraflarda minik bir doğum leken olduğunu gördüm." Parmağı sırtından kalçasına kaydı. "Tasm şurda.İşte.Nasıl görmedim,hayret."

Danielle kaçmak istedi ama Rafe onu saha da sıktı ve kendine çevirdi.Danielle yumruğunu göğsüne indirmek istedi. "Bırak beni."

Rafe'nin bakışlarında ki neşe bir anda kayboldu. "Ateşle oynuyorsun."

Danielle fırtınalı bakışlarını gözlerine dikti. "Ben senin vücuduna kusur bulmak için dikkatlice baksam,kendini nasıl hissederdin?"

"Uyarılmış"

"Elbette" dedi Danielle alayla. "Senden başka ne beklenir."

"Sorun mu çıkarmaya çalışıyorsun?"

"Lanet olsun evet."

"Kazanma şansın yokken,bunca zahmete ne gerek var?"

"Yine de uğraşmaya değer." Danielle neden hırçınlaştığını bilmiyordu.Rafe ile tartışmak

aptallıktı.Hele çırılçıplakken,tam anlamıyla çılgınlıktı.

“Ne başaracağını umuyorsun?”

Danielle ondan kurtulmayı başardı. “Sakıncası yoksa bu gece senin seks oyuncağın olmak istemiyorum.”

Rafe yünü avuçlarının arasına alarak kendisine bakmaya zorladı. “Ya sakıncası varsa?”

“Cehenneme kadar yolun var!”

Rafe ona cehennemini nasıl bir yer olduğunu göstermek istedi bir an.Partnerine zevk vermekle,sadece kendi zevkini düşünmek arasında ki farkı göstermeyi de.Sonra vazgeçip,cezalandırmak istercesine dudaklarına kapandı.

Danielle’yi karşılık vermeye zorluyor,kışkırtıyordu.Sanında Danielle boynuna sarılarak kontrolü ele aldı.

Rafe onu kalçalarından kavradığı gibi yukarı kaldırıp sertçe içine girdi.Danielle’nin gözleri bu hareket karşısında şaşkınlıkla irice açmış ve gerginleşmişti.Rafe dudaklarına tekrar kapanınca yavaş,yavaş gevşedi.

Zaman kavramını tamamen yitirmişti.Sonunda kafasını erkeğin omzuna dayadığında aradan bir asır geçmiş gibiydi.Rafe onun gözünü yaşartacak kadar müşfik hareketlerle sabunla yıkadıktan sonra özenle kuruladı.

Danielle uykuya dalmak üzereyken Rfae’nin elini alıp öptüğünü hayal meyal fark etti.

Sonraki on gün çok yoğun geçti.Danielle’nin yaptığı vitrin tasarımı müşterilerin hemen hepsinin beğenisini kazanmıştı.İşler çok iyi gitmesine rağmen Çarşamba günü neredeyse her şey aksi gitti. Kargo söz verdiği gibi sabah gelmemişti.Siparişin sahibi olan kişi öğle yemeğinden hemen önce gelip ısmarladığı ürünün gelmediğini öğrenince sinirlendi.Pek yararı olmasa da özür dileyip siparişin akşamüzeri geleceğini söylediler.

Fakat akşam olduğunda durumda hala bir değişiklik yoktu.Butiğin ününü ciddi şekilde zedeleyecek bir durumdu bu.Müşteri kaybetme riskini göze alamazlardı.

Danielle ilgili firmeyi arayınca,söz konusu siparişin iptal edildiğini ve bu yüzden gönderilmediğini öğrendi.Ariane zaten emin olduğu gerçeği teyit etti.Siparişi iptal eden onlar değildi.Sadece Perşembe,Cuma ve cumartesileri çalıştığı için Leanne de yapmış olamazdı.Siparişin faksını pazartesi çekmişlerdi ve o gün çarşambaydı.

“Bir fikrin var mı?”

Danielle bir süre düşündü. “Yanılıyor olabilirim.”

“Yani...biri bize sabote mi yaptı?”

“Bunu düşünmek bile istemiyorum” Danielle dudağını dişledi.Bakışları sertleşti. “Bundan sonra sen ben ve siparişi verdiğimiz firma aramızda özel bir kodla elektronik posta ile haberleşeceğiz.”

Telefonu kaldırıp gerekli düzenlemeyi yaptı.

Sorunu kafasından atamıyordu bir türlü.Yeniden açılan butiğin başarısı eskiden daha fazla idi.Eğer sabotaj varsa kim yapmış olabilirdi.?

Cristina mı? İntikam hırsı bu kadar büyük olabilir miydi? Danielle aklına gelen kanıtlar karşısında huzursuz oldu.Gerçekten Cristina’nın başının altından çıktıysa Danielle’nin harekete geçmesi için elinde sağlam kanıtlar olmalıydı.Şüpheler yeterli delil teşkil etmezdi.

Eve dönerken sürekli düşündüğü bu konu sinirlerini iyice germişti.Bu gerginliğini üzerinden atmak için bir şeyler yapması gerekiyordu.

Jimnastik salonunda sıkı bir idman ve ardından havuzda birkaç tur yüzmek fena olmazdı.Eve girince hemen bikinisini ve üstüne bir şortla tişört giyerek jimnastik salonuna gitti.

Jimnastik salonunda ağırlık kaldırma bölümleri,koşu bandı,kondiksyon bisikleti,kum torbası,çeşitli ağırlık ve boylarda halterler vardı.Bir duvarı boydan boya kaplayan camlı bölmede ise çeşitli ateşli ve ateşsiz silahlardan oluşan bir koleksiyon göze çarpıyordu.Bulundurma ruhsatı olmadan yasadışı olan silahlardı bunlar.

“Koleksiyonu mu seyrediyorsun?”

Gerçekten panter sessizliğiyle hareket ediyordu.Danielle ağır,ağır arkasına döndü.Rafe’nin sırtında eşofman altıyla tişört,boynunda da bir havlu vardı.

“Sen dövüş sanatlarında bu kadar usta mısın?”

Rafe çoğu erkekte rastlanmayan panter çevikliğiyle yanına geldi. "Buna şaşırđın mı?" Rafe söz konusu olduğunda hiçbir şey şaşırtmazdı onu. "Hayır." Onda tam olarak adlandıramadığı bir şeyler vardı.Bedenle ruhun muhteşem uyumu,bunların en üst derecede disiplini ve her ikisini de bir sanat gibi kullanma yeteneği.

Rafe kılığına baktı. "Ekzersiz mi yapacaktın?" Danielle "Bir şeyleri yumruklamak istiyorum" dedi sadece.

Rafe onun sesine yansıyan gerginliğin nedenini merak etmişti. "Sebebini anlatmayacak mısın?" "Hayır."

Rafe durumu komik bulduğunu belli etmedi. "***s eldiveni takacak mısın?" Danielle'nin gözleri alev saçıyordu. "Ben çok ciddiylim."

"Bu kadar kötü demek?" Rafe onun gerginliğini ihtirasa çevirme isteğini bastırarak dolaptan bir çift ***s eldiveni alarak yanına geldi. "Uzat ellerini."

Eldivenleri Danielle'nin ellerine taktıktan sonra kum torbasını tuttu. "Daha önce hiç denedin mi?" "Hayır,ama beceririm."

"Kim niyetine vuracaksın?" Danielle hemen cevap vermedi. "Henüz emin değilim."

Rafe birkaç temel hareketi gösterdi. "Başla."

Danielle vurmaya başladı.Kum torbasını yeterince yumrukladıktan sonra Rafe ***s eldivenlerini çıkarmasına yardım etti.Danielle koşu bandına geçip orta hıza ayarladıktan sonra bir süre egzersiz yaptı.

Bir yandan da göz ucuyla Rafe'yi seyrediyordu.Rafe bir dizi dövüş hareketlerinden oluşan egzersizlerini yaparken,günlük hayatta olduğu gibi yırtıcı bir hayvanın çevikliği içindeydi.Sahip olduğu kontrol ve disiplin burada da kendini gösteriyordu.

Yeterince enerji harcayan Danielle jimnastik salonun terk edip kapalı havuza geçti.Kendini berrak suya atıp uzun,uzun yüzdü.Rafe yanı başında su yüzüne çıktığında aradan ne kadar zaman geçtiğinin farkında değildi.Bir süre yan yana kulaç attılar.Sonunda Danielle havuzdan çıktı. "Bu kadar yeterli mi?" "Evet"

"Şimdi daha mı iyi hissediyorsun?" "Eh işte."

"Öyleyse duş alıp yemeğe çıkalım" dedi Rafe.

Danielle havlusuna sarındı. "Bir şeyler hazırlayabilirim."

"Dışarıda yiyebiliriz."

"Benim salata ve bifeğimin tadına doyum olmaz." Danielle saçını büküp sıkarak ıslaklığını aldı. "Elena gerekli malzemeyi bırakmış.Türk ekmeği ve humusla yeme de yanında yat."

Az bile söylemişti.Terasta kalite şarap eşliğinde yedikleri yemeğin tadına dayamadılar.Danielle taflanların sınırı belirlediği bahçede ki rengarenk çiçeklere bakarken koşup oynayan çocukların hayali canlandı gözünün önünde.Bahçe salıncak,kaydırak ve çocuk bahçesinin diğer oyuncaklarıyla çok güzel görünecekti.Sevgiyle beslenip ailenin neşe kaynağı olan bir köpek evin süsü olan bir kediyle aile tamamlanacaktı.Çocuk odasında bebek karyolası,kütüphane ve çeşit,çeşit oyuncaklar olmalıydı.Bir de oyuncak at ve çocuğunu kucağında uyuturken oturacağı sallanan bir sandalye elbette.

Çocuk.Bu evliliğin tek amacı.

Hamile miydi acaba?Mümkündü ama Danielle kafasında hemen bir hesap yapınca olmadığına karar verdi.Hamile kalması ne kadar sürecekti? Gülmek geldi içinden.Rafe'nin çabaları fazla sürmeyeceğinin göstergesiydi.

"Ariane butikte işlerin daha iyiye gittiğini söyledi.

Danielle şarabından bir yudum alıp kadehini sağa sola çevirdi."Evet"

"Yoksa bazı sorunlar mı var?"

Onun dikkatli bakışlarını yakalayan Danielle ne kadar zeki bir adam olduğunu düşündü yine.Ariane iptal edilen siperişi ve müşteri'nin kızgınlığını anlatmış mıydı acaba?Anlatması gerekir miydi? Danielle sorunu kendi başına halletme taraftarıydı.Cristina izini örtmüş olsa bile bir açık vermişti mutlaka. "Hayır" dedi.Butiğin başarısı her şeyden önemliydi.Annesiyle onun için bir gurur meselesiydi bu.

"Ama...?"

"Bir sorun olduğunu nereden çıkardın?" Danielle işi ile ilgili sorunlardan dolayı hırçınlaşmıştı. Rafe arkasına yaslanıp dikkatle yüzünü inceledi. Danielle'yi huzursuz eden bir şey vardı ve o bunun ne olduğunu öğrenecekti. "Cuma günü Simpson Galerisine bir fotoğraf sergisine gideceğiz."

"Gelecek haftanın programını mı bildiriyorsun?"

"İyi bildin."

"Aman ne hoş."

"Alay etmene gerek yok."

"Beni vitrin mankeni gibi sergilemen hoşuma gitmiyor."

"Evliliğimiz zamanla haber niteliğini yitirecektir."

Rafe'nin haklı oluşu için rahatlatmadı. Ortada Cristina'nın varlığı varken nasıl rahatlayabilirdi ki?

"Pzar günü öğleden sonra da birkaç arkadaşla birlikte olacağız. Önce plaj voleybolu sonra da barbekü partisi."

"Ya benim başka planlarım varsa?"

"Ortak bir yol buluruz."

Danielle bunun için elinden geleni yapacaktı. "Sinemaya gitmeye ne dersin?"

"Önümüzde ki hafta ise Gold Coast'a gideceğiz."

"Pardon...Biz mi dedin?"

Rafe "Orda iş toplantılarına katılacağım" dedi sabrını zorlayarak.

"Butiği bırakmam"

"Bırakabilirsin. Leane Perşembe ve Cuma günü de çalışacak."

Danielle ona vurmak istiyordu. "Önce danışmalıydın."

Güneş ufuk çizgisine iyice yaklaşmış, akşam karanlığı çökmeye başlamıştı. Birazdan her taraf karanlığa bürünecekti.

İşığa duyarlı bahçe lambaları otomatik olarak yanınca, bahçeye tatlı bir aydınlık yayıldı. Danielle tek kelime etmeden tabakları topladığı gibi mutfığa gitti. Ortalığı topladıktan sonra yukarı çıkıp çantasını ve arabanın anahtarlarını aldı.

"Dışarı mı çıkıyorsun?"

Danielle onun yatak odasının kapısında durduğunu gördü. "Evet"

"Ceketimi alayım."

Danielle'nin öfkesi gözlerinden şimşekler çıkmasına neden oldu. "Tek başıma dolaşacağım."

Rafe'nin duruşunda bir değişiklik olmadı. "Seninle geliyorum" Sesinde ki yumuşaklık ürkütücüydü.

"Yoksa gidemezsin."

Danielle köpürüyordu. "Şu an yalnız kalmak istiyorum."

"Hiç şansın yok."

"Lanet olsun. Bunu yapmaya..."

"Öyle bir yaparım ki şaşarsın."

"Neden bu kadar büyütüyorsun?" Danielle bezginliğin son haddindeydi.

"Çünkü benim kadını gece yalnız başına dışarı çıkamaz."

"Ben senin kadının değilim."

Rafe'nin ağzı hafif bir tebessümle büküldü. "Evet öylesin."

"Hayır" Danielle onun konuyu komik bulmasına sinirlenmişti. Rafe ceketini omzuna astı. "Gidelim."

"Fikrimi değiştirdim."

"Erken yatabiliriz."

Bununla ne kastettiği açıktı. Danielle yumruklarını sıkıp ona hışımla baktı. "Seks. Sen başka bir şey düşünmez misin?"

"Sen söz konusu olunca, hayır."

Danielle ani bir atakla onu yumruklamak istedi, ama avucu yanağına temas etmeden eli havada tutuldu. Rafe ceketini atıp cezalandırır gibi dudaklarına kapandı. Ruhunu açığa çıkarıp esir alan bir öpücükte.

Danielle neresine denk gelirse vurmaya başladı ama işe yaramadı. Rafe ayaklarını yerden kesmiş öpmeye devam ediyordu. Danielle'nin beyni vücudunun çoktan kabul ettiği arzuya yenik düşmesi fazla uzun sürmedi. Karşılık vermeyi her şeyden çok istiyordu. Bir İleleyle kendini kurtarmaya çalıştı.

Bunu başaramamasının tek sebebi Rafe'nin buna izin vermemesiydi. "Giyor muyuz,kalıyor muyuz?" diye sordu Rafe.

Hala bu kadar sakin kalması Danielle'yi iyice çileden çıkarıyordu. "Ben gidiyorum.Tek başına."
"Bunu konuşmuştuk.Tekrar mı başlıyoruz?"

"Sen gardiyanım değilsin." Danielle yanından hışımla geçip garaja indi ve hemen arabasına binip motoru çalıştırdı.Aynı anda Rafe de arabaya bindi.

BMW bahçe kapısından ok gibi fırlayıp şehre doğru yol alırken Rafe onun kafasında belli bir istikamet olmadığını farkındaydı.

Danielle yan yana dizilmiş cafe ve barlarıyla güney yakasının doğru karar olduğuna karar verdi.Rafe'yi unutup yalnızmış gibi davransaydı acaba?

Biraz sonra cafelerden birinde rastgele bir masaya otururken bunu yapmanın mümkün olmadığını anladı. "Sütlü kahve lütfen"

"Benimki de sade olsun." Rafe karşısına oturmuş bakışlarını yüzüne dikmişti. "Böyle bakışacak mıyız yoksa sohbet mi edeceğiz?"

Danielle aynı kararlılıkla karşıladi bakışlarını. "Konuyu sen seç."

"Canını sıkkan şeyden bahsedelim."

"Canımı sıkkan sensin" diye çıkıştı. "Haberim olmadan bir takım planlar yapıyorsun ve itaat etmemi istiyorsun!"

"Bunu yapman anlaşmamızın bir parçasıydı."

"Ah tabi" Danielle'nin bakışları sertleşti. "Anlaşmayı unutmamalıyım."

Rafe'nin yüzünde bir değişiklik olmamasına rağmen sesinde tehlikeli bir tını vardı. "Sözlerine dikkat et querida."

Garson kahvelerini getirmişti.Danielle kendininkine şeker koyup karıştırdıktan sonra bir yudum aldı. "Annemi butikte yalnız bırakmak istemiyorum."

Annesi işleri kendi başına rahatlıkla çekip çevirir, normal şartlarda birkaç gün ortadan kaybolması sorun olmazdı.Ne var ki Cristina'nın rahat durmayacağını seziyordu.O gün yaşadıkları sorunun vamp kadının başının altından çıktığına emindi.Cristina onlara başka ne gibi süprizler hazırlamıştı acaba?

"İki gün gitmezsen dünyanın sonu gelmez."

Rafe'nin haklı oluşu sorunu halletmiyordu. "Pes etmeyeceksin değil mi?"

Rafe şeker koyup kahvesini karıştırdı. "Hayır."

Danielle onun ne kadar kararlı olduğunu görebiliyordu.Aklı başında hiçbir insanın düşmanlığını istemeyeceği birisiydi.

Kahvesi bitince ayağa kalkıp çantasından para çıkartırken Rafe ona mani oldu. "Özgürlüğün abartıyorsun" Hesaba ödedikten sonra cadde boyunca yürümeye başladılar.

Temiz hava canlılık veriyor,hafif esinti Danielle'nin saçlarını okşuyordu.Yanağına değen bir tutamı geri iterken bir ısıklık sesi duydu.Danielle ne bu ısılığın kendine çalındığını nede Rafe'nin adama öldürecek gibi baktığını fark etmişti.

Biraz sonra geldikleri yoldan geri dönerlerken,kaldırımlarda ki masalarda sohbet edip kakhaha atan insanların neşelerine tanık oldular.Arabanın yanına gelince anahtarı Rafe'ye verip yan koltuğa oturdu.

Dönüş yolu uzun sürmedi.Eve gelir gelmez Danielle yukarı çıkıp soyundu ve yattı.Rafe'nin peşinden gelip gelmemesi umrunda bile değildi.

Rafe uzun süre sonra odaya gelip karanlıkta soyunurken hala gözlerine uyku girmemişti.Erkeğin yavaş,yavaş ortaya çıkan güçlü vücudunu hayal etmesi hiç de zor değildi.Her yanını tatlı bir sıcaklık sararken erkeğin dokunuşlarının hasretini duydu.Vücudu neden beyninin emirlerini dinlememekte ısrar ediyordu acaba?

Rafe'yi istemiyordu.Yalancı!Kendini o ilkel duyguların girdabına bırakıp her şeyi unutmak için yanıp tutuşuyordu.

Yalnızca seksten başka bir şeyi paylaşsalar ne güzel olurdu.Şok oldu birden.İşin içine duygularını nasıl karıştırabilirdi.Aklını mı kaçırıyordu?

Şeytani bir planla onu kendisiyle evlenmeye zorladığı için Rafael Valdez'den nefret ediyordu.

Fakat karanlıkta Rafe onu kendine çekerken hissettiklerinin nefretle bir ilgisi yoktu.Vücudu erkeğin ellerinin müziğiyle tutkunun şarkısını söylemeye başladığında öfkeden eser yoktu içinde.

Rafe bir kadını şehvetin doruklarına nasıl çıkaracağını iyi biliyordu.Danielle alev,alev yanarken dünyadan kopup gitmişti.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 09, 2007, 03:31:23 ÖS

YEDİNCİ BÖLÜM

Cristina kentte verilen her davete katılmayı nasıl başarıyordu?

Tesadüf müydü yoksa işin içinde başka bir şey mi vardı? Vamp sarışının yaptıkları düşünülecek olursa ikinci olasılık daha baskın çıkıyordu.

Davetlilerin galeriyi gezmelerini izlemek baya ilginçti.Kimileri aralarında sohbet ediyorlar kimileri de resimler hakkında abartılı yorumlarda bulunuyorlardı.

"Ne o? Düşüncelere daldın?"

Danielle Rafe'ye dönüp tatlı,tatlı gülümsedi. "Konuklara bakıyordum"

Rafe tek kaşını kaldırdı. "Cristina'yı mı arıyorsun?"

"Nasıl anladın?"

"Bunu yapmanın belli bir nedeni var mı?"

Danielle erkeğin üzerinde ki hayali tozları sirkeler gibi yaptı. "Seni istediğini bal gibi biliyorsun."

"Ve bu da senin canını sıkıyor?"

"Neden sıksın ki?"

Rafe bilmiş bir edayla gülümsedi. "Hadi fotoğraflara bakalım." Elini karısının beline koymuştu.

"Sinirlerimi bozuyorsun." Rafe büyüklük ve ukalalık göstermeden,kandinden beklenen saygın ve kibar erkek rolünü oynuyordu.

Fotoğrafların çeşit ve konuları oldukça farklıydı.Siyah beyaz olan resimlerde insanları derinden etkileyen bir şeyler vardı.Danielle fotoğraflardan birine bakarken ağlayacak gibi oldu.Savaş yıkıntıları arasında öksüz kalmış Bosnalı bir çocuğun resmiyi.Sanatçı masumiyetle ızdırabı aynı kareye sığdırmayı başarmıştı.Danielle acıyla yutkundü.Kendi çocuğunun böyle bir durumda kaldığını düşünmek bile onu öldürüyordu.

Bu şiddetli annelik duygusu onu hem şok etmiş,hem de Rafael Valdez ile yaptığı evliliğin nedenin hatırlatmıştı.

Ondan hiç hoşlanmadığına inandırmaya çalıştı kendini.Herkes içinde mutlu bir çift rolü yaparken,yalnızken bambaşka bir hayat sürüyorlardı.Fakat ilişkileri Danielle'nin beklediği gibi yürümüyordu.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın araya duygusal mesafe koyması günden güne zorlaşıyordu.Kendini kaybetmesi için Rafe'nin bir tek dokunuşu yeterliydi.

Günü yaşa düsturuna göre yaşamak en iyisiydi.Günlerde bir sorun yoktu zaten.Asıl geceler...."

"Rafe sevgilim."

Boğuk,şuh kadın sesini tanıyan Danielle o yana döndü.İşte Cristina yine ortaya çıkmıştı.

"Bir iş teklifi konusunda tavsiyelerine ihtiyacım var." Cristina rakibesine gülümser gibi yaptı. "Onu birkaç dakikalığına senden çalmamın bir sakıncası yoktur umarım?"

"Tabi ne sakıncası olabilir?" Danielle ortada bir iş teklifi falan olmadığına emindi.Ne önemi vardı ki zaten?Fakat bu durum fazlasıyla canını sıkıyordu.

Budala diye azarladı kendini.Rafael Valdez gibi bir adamla aranda duygusal bir şeyler olabileceğini ve kendi duygularının zarar görmeyeceğini mi sanıyorsun?

Rafe kendi duygularını kontrol ediyor muydu peki?

Kuşkusuz evet.Kişiliği zayıf güçsüz biri acımasız sokaklarda nasıl hayatta kalabilirdi ki? Rafe sosyal statüsünü yükseltirken kibar ve kültürlü bir zırha bürünmüş,sosyeteğe gayet güzel uyum sağlamıştı.Yine de hasımlarında korku yaratan kişiliğinin vahşi yanı belirgindi.

Rafe'nin gözünde o,çocuğunu taşıyacak olan bir araçtan başka bir şey değildi.Bu amaca ulaştıktan sonra görevini tamamlayacak,Danielle yüklü bir banka hesabıyla serbest kalacaktı.Fakat Rafe gibi adamlarda bunu gerektirecek vicdan olamazdı.

Sen de görevini yap o zaman.Sonra da hayatına kaldığın yerden devam et.

"Danielle seni görmek ne kadar güzel"

Danielle bu tanıdık sesi tanıyınca gülümsedi. "Lillian"

"Bu kez farklı bir hayır faaliyeti düzenliyorum. Annen ve sen butikte özel bir defile düzenlememe izin verirsiniz umarım? Konukların yiyecek ve içecek ikramını karşılamak bize ait. Butiğin satacağı yüzde on indirimli ürünler bilet fiyatına dahil olacak. Evet ne diyorsun?"

Danielle "Anneme danışayım" dedi düz bir sesle. "Fiyatların ayrıntılı bir listesine ihtiyacımız olacak."

"Hayatım maliyeti hiç düşünme. Senden tek isteğim butiği bize tahsis etmen. Yüzde on indirim sizin ikramınız olacak."

Gelecek konukların yapacakları alış veriş düşünülecek olursa karlı bir teklifti. "Kaç konuk çağıracaksınız?"

Lillian muzaffer bir edayla gülümsedi. "İki yanda onar kişilik ikişer sıra halinde oturacak yaklaşık elli kişi. Girişe de beşer kişilik iki sıra düşünüyorum."

Defile sırasında butiğin kapanması gerekecekti. "Ne kadar sürecek?"

"İki saat. Öğleden sonra ikiden dörde kadar. İki hafta sonra hafta ortası sence uygun mu?"

"Yazılı olarak gönderirsen sana cevap veririz."

"Hayatım bunu hazırladım bile." Lillian çantasından çıkardığı zarfı ona verdi. "Yarın cevabını telefonla bildirirsin."

Danielle annesinin bu teklife balıklama atlayacağını biliyordu. Butik açısından da muhteşem bir reklam olacaktı.

Sergiyi gezmeye devam ederken tanıdık birkaç kişiyle ayak üstü sohbet etti. Fotoğrafların birinin karşısında durdu. Harley Davidson marka bir motosikletin resmiydi. Üstünde uzun, saçlı, siyahlar giymiş yakışıklının mı yoksa motosikletin mi daha dikkat çekici olduğu belli değildi.

"Her kadının rüyası" diye mırıldandı bir ses.

Danielle belinde Rafe'nin elini hissetti. "Hımm gücü fotoğraftan bile anlaşılıyor."

"Motosikletten mi yoksa adamdan mı bahsediyorsunuz?"

Danielle hiç duraksamadan cevapladı. "Ah kesinlikle adamda. Motosiklet beni fazla etkilemez."

"Sence her şey imajdan mı ibaret."

Danielle uzun, uzun baktı ona. "Sen kendi imajını değiştirmişsin."

"Kendime yarattığım görüntüye uymak için mi?"

"Şık giysilerinin ve kültürlü görünümünün altında gerçek kişiliğin yatıyor. Bunu değiştiremezsin."

"Demek gözünde hala o sokak serserisiyim."

Danielle "Sen Rafael Valdez'sin" dedi ciddi bir ses tonuyla. "Her ortama uyan fakat kimsenin karşısına çıkmaya cesaret edemeyeceği bir adamsın."

Rafe'nin karanlık gözlerinde tuhaf ışıltılar vardı. "Bu bir iltifat mı?"

"Gerçeğin ifadesi sadece."

Rafe takındığı imajı aynı kolaylıkla üzerinden atabilen, asıl kişiliğine dönen bir adamdı. Duruşunda görünüşünde belirgin olan bir şeydi bu. Vahşi bir hayvan gibi her an tetikteydi. Sahip olduklarını ve kendini korumak için. Danielle onun sahip oldukları arasında mıydı? Cevabını almanın içinden gelmediği bir soruydu bu.

"Biraz önce Lillian ile mi konuşuyordun?"

"Evet ilginç bir teklifte bulundu." Danielle konuştuklarını anlattı. "Sen ne dersin?"

Rafe bunun büyük bir ilerleme olduğunu düşündü. Bir hafta önce Danielle onun fikrini sormak bir yana anlatmazdı bile. "Lillian'ın büyük bağlantıları var. Bu butik için iyi bir reklam olur."

Danielle de aynı fikirdeydi. Tam ona bunu söyleyecekti ki birinin gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti be başını ağır, ağır çevirdi.

Cristina'nın bakışlarından zehir akıyordu adeta. Bu ne büyük bir nefretti.

"Artık gidelim mi?" Danielle bir an önce buradan çıkmak ve temiz hava almak istiyordu. Bu sığ kalabalıktan bir an önce uzaklaşmak tek isteğiydi.

Rafe bu isteğin altında ki nedeni sezdiyse de belli etmedi. Danielle eve doğru ilerlerken rahat bir nefes aldı.

Kafelerin önlerinde oturan insanlar neşeli bir şekilde akşamın tadını çıkarıyorlardı. Rafe arabayı kafenin birinin önünde durdurdu ve masaya oturup kahveleri ısmarladı.

Cep telefonu çalan Rafe kısa bir görüşme yaptıktan sonra kapadı.

"İş için mi aradılar?" diye sordu Daniele

“Bilgisayarımdan New York’a bir mail yollamamı istediler.”

“Kalkalım mı?”

“Acelesi yok.” Rafe’nin günlerinin çoğu çalışmakla geçiyordu.Arada kendine izin verip rahatlamak zorundaydı.Fakat işi biraz gevşetecek olursa sorunlarla karşılaşacağına da farkındaydı.Üstelik bir işi başarıyla sonuçlandırmanın zevki de hiçbir şeye benzemezdi.

On yılda büyük yol almış,ün,servet,sosyal statü kazanmıştı.Bir sürü ülkede evleri,güzel bir karısı vardı.Yakında bir de çocuğu olacaktı.O güne kadar kazandığı her şeyi bırakacağı,kendi kanından bir varlık.

Danielle d’Alboa Valdez.Ondan hoşlanmadığını açıkça belli eden,ama bunun yanında evliliklerinin nimetlerinden de itiraz etmeden yararlanan kadın.İlginç bir durum.

Rafe sırf kızıyla evlenebilmek için,Ariane’nin düştüğü mali sıkıntıları yakından takip ettiği ni söylese,Danielle ne tepki gösterirdi acaba?Bu evliliğin bir yıldan uzun süredir aklında yer aldığı kolay ve basit bir anlaşma değil,dikkatle düşünülüp tasarlanan bir plan olduğundan da haberi yoktu.

Danielle’nin onu fırsatçılıkla suçlayacağından da adı gibi emindi.Onunla evlenmeyi kafasına koymasının tek nedeni aristokrat kanı değildi.Kadının gururu,cesareti ve dürüstlüğü hoşuna gidiyordu.Rafe sırf bunun için bile gereken bedeli ödemeye razıydı.Aynı niteliklerin çocuğuna da geçmesi tek dileği idi.

Rafe koyu kahvesini bitirip,rahatsız ettiğini bildiği bir dikkatle süzdü.Çok güzel bir ağzı vardı ve yüzü bir meleğinkine benziyordu.Sevişirken ki hali gözünün önüne gelince yine çok fena oldu.Bir kadını böyle arzu etmeyeli çok uzun süre olmuştu.Rafe şimdilik ona sahipti....mümkün olmayan bir şeyi elinde tutmak gibi bir şeydi bu.

Danielle’nin kahvesini bitirmesini bekleyip hesabı ödeyip kalktı.Eve varmaları birkaç dakika sürmüş gibiydi.Danielle’nin peşinden yukarı çıkmamak için zor tuttu kendini.Önce iş.Çalışma odasına geçip bilgisayarı açtı.Bir,iki saat sonra karısının yanına gidecekti.

Yatağa gidip karısına sarıldığında gecenin üçüydü.Şiddetle uyarılmış olmasına rağmen Danielle’yi de ona aynı arzuyla karşılık verecek hale getirene kadar hareketlerini ağırdan aldı.Birlikte doruğa doğru yükselirlerken,Kadınının tutkusu onun için en büyük armağandı.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 09, 2007, 04:24:34 ÖS

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Plaj voleyboluyla başlayıp yüzme ve barbekü partisiyle süren gün boyunca farklı kıyafetler giymek gerekiyordu.Danielle bikinisini,üstüne de avelop etekle ince askılı bir tişört giydikten sonra çantasına jimnastik kıyafeti,havlulu,ıç çamaşırı,bir iki makyaj malzemesi ve güneş kremi koydu.

“Hazır mısın?”

“Ruhem pek hazır sayılmam.” Cristina’da orda olursa Danielle isyen edecekti.

Rafe kendi çantasına havlu koyup fermuarı çektikten sonra birlikte garaja indiler.Rafe kamuflaj desenli şortu ve beyaz tişörtü ile her zaman ki gibi formda,güçlü ve atletik görünüyordu.Kadınları büyüleyen,erkeklerin ise kendi yetersizliklerinin farkına varmalarını sağlayan muhteşem bir enerjiye sahipti.

Davet sahiplerinin lüks evinin önünde durdular.Mermer karoları,modern tarzda ki mobilyaları,geniş bahçesinde ki yüzme havuzu,tenis kortu ve özel kumsalıyla zenginliğin nimetlerini yansıtan bir evdi.

Konuklar terasta toplanmışlardı.Aralarına karışan Danielle kibar bir tebessümle tek tek selamladı hepsini.Bir zamanlar yüzüne bakmayan kadınlar,şimdi en yakın dostalymış gibi davranıyorlardı. Onu her şeyden çok rahatsız eden bir riyakarlıktı bu.

Soğuk içkilerle minik kanepeler ikram edilirken rahat bir ortam vardı. “Çok sessizsin.”

Danielle yanı başında ki adama baktı. “Pardon.Gevezeliğin şart olduğunu bilmiyordum.”

Rafe’nin gözleri ışıltıyla parladı. “Voleybol neredeyse başlar.”

“Kadınların ve erkeklerin sporu bahane ederek birbirlerine asılmaları için bulunmaz bir fırsattır.”

“Asılmak mı querida?Bedensel enerjiyi harcamanın spordan daha etkili yolları da vardır.”

Danielle yan,yan baktı. "Dün gece olduğu gibi mi?"

Rafe yumuşak boğuk bir kahkaha ile cevap verdi. "Seni pek etkilememiş galiba?"

Bunun doğru olmadığını ikisi de biliyordu.Danielle her defasında olduğu gibi onun kollarında kaybolup gitmişti yine.

"Sana yağ çekecek halde değilim." Danielle şuh kahkahanın duyulduğu tera kapısına baktı.

"Cristina'nın sana bu konuda ki eksikliğini hissettirmeyeceğine eminim."

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Diğer konuklarla sohbet etmeye elbette.Kalıp o kadının baştan çıkarma tekniklerini seyretmeye niyetim yok."

"Beni onunla yalnız mı bırakıyorsun?"

Danielle alaylı,alaylı güldü. "Onunla gayet rahat başa çıkacağından kuşkum yok." Çekici sarışına selam verdi. "Cristina izinle."

"Elbette şekerim."

Danielle barda sodasını içerken insana huzur veren okyanusun maviliğini seyretti.Bakışları elinde olmadan Rafe kayınca,Cristina'nın onu cezp etmek için bütün hünerlerini sergilediğini gördü.Gülümseyişi,kafasını yana eğişi,manikürlü tırnaklarının erkeğin koluna hafifçe değışı,,,, Dişiliğin canlanmış haliydi tek kelimeyle.Kıskançlık insanın birisine değer verdiğini gösterirdi ve böyle bir şey onun için felaket demektir.Cristina'nın onu bir çocuk için hayatının birkaç yılını satın alan bu adamla oynaşması onu neden rahatsız ediyordu öyleyse?

Rafe bakışlarını hissetmiş gibi kafasını çevirince göz göze geldiler.Erkek onu uzun,uzun süzerken Danielle sodasından bir yudum alıp yanındakiyle hararetli bir sohbe başladı.Ev sahibelerinin voleybol maçlarının başladığını ilan etmelerinin tam o sırada olması isabet olmuştu.

Cristina'nın Rafe ile aynı tarafa düşmesi,onun ise rakip takımında oynayacak olması kaderin garip bir cilvesiydi.Bu da yetmezmiş gibi seksi sarışın bikinisiyle oynuyordu.Başka nasıl olabilirdi ki?

Orası plajdı ve asıl amaç eğlenmektir.

Daha sonra oyuncuların yer değiştirmesiyle Danielle kendini Cristina ile aynı takımda buldu.Hiç de iyi olmamıştı.Ustalıkla hareket ettirilen bir bacak yüzünden Danielle kumların üstüne yuvarlanıverdi.

Bu oyunu oynamayı o da bilirdi.Fakat sonra ki on dakika boyunca sarışın kadına dirsek atıp çelme takacak fırsatı bulamadı.İlk set tamamlanıp diğer takımlar sahada ki yerini alırken onlar havuza gittiler.Cristina bu fırsatı değerlendirip muhteşem vücudunu güzel bir dalışla suya bırakmıştı.Danielle ise havuzun kenarından yavaşça suya girdi.

Rafe ansızın yanı başında bitivermişti.Gözlerinde tuhaf bir bakışla dudaklarına kapanırken,soluğu kesilen Danielle ölecek gibi oldu.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"İlle de bir nedenim mi olmalı?"

"Evet" Danielle havuzdan çıkıp çantasını aldı ve konuk evine gitti.Duş alıp giyindikten sonra dışarı çıktığında Cristina ile karşılaştı.

"Havuzda ki numaran iyiydi."

İşler sarpa saracaktı anlaşılın. "Sana açıklama yapmak zorunda değilim." Danielle saçlarını tepesinde topladı.

"Adımlarına dikkat etsen iyi olur."

Danielle aynadan kadının gözlerine baktı. "Adımlarıma her zaman dikkat ederim."

"Bana karşı hiç şansın yok güzelim."

Danielle düşmanına doğru döndü. "Açık konuş."

"Ne demek istediğimi sen tahmin et."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Sormana gerek var mı?"

"İyi şanslar Cristina."

Sarışının gözlerinde beliren nefret aynı hızla kayboldu. "Ben işimi şansa bırakmam."

Danielle yeterince tahammül etmişti.Bir şey söylemeden mağrur bir edayla yanından uzaklaştı.

Yediye doğru deniz ürünlerinden oluşan kebab çeşitleri ve salataların ikram edildiği barbekü şöleni başladı.Yanında şampanya ile tadına doyumaz bir ziyafetti.

Güneş ufuk çizgisine indikçe karanlığın çöküşü hızlanmıştı.Kahve servisi ile birlikte konuklar kendi

aralarında sohbeteye başladılar.Danielle yanında ki erkeğin fazlasıyla farkındaydı. Parti bittiğinde saat gecenin onuydu.Eve döndüklerinde Rafe kapıyı kilitleyip alarmı çalıştırdıktan sonra onun peşinden yatak odasına çıktı. "Söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu soyunurken. "Güzel bir akşamdı ve yemeklerde nefisti" dedi Danielle. "Yarın yeni bir gün olacak ve ben çok yorgunum."Rafe'ye şöyle bir baktı. "Bu kadar yeterli mi?" Rafe yanına gelip dikkatle baldırını inceledi. Danielle yüzünü buruşturdu. "Yapma acıyor." Rafe bacağını biraz ovduktan sonra bıraktı. "Maalesef moraracak." Danielle belinden yukarı kayan eli sertçe itti. "Yapma ah!" "Çürüğün üstüne merhem süreceğim." "Lüzumu yok." Danielle üstüne tişört giyip banyoya geçerek dişlerini fırçaladı.Çıktığında Rafe elinde bir tüple yatağın başındaydı. "Tanrı aşkına ver şunu bana." Danielle hamle yaptı,fakat Rafe ona aldırış etmeden sürmeye başladı. "Bana bakıcılık etmene gerek yok.Eski metresin kaltağın teki." Rafe tüpü konsolun üstüne koyup yüzünü avuçlarının arasına alarak öptü. Danielle "Bir yararı olmayacak" dedi soluk almak için geri çekilirken. "Öyle mi dersin?" Rafe tekrar,ama bir öncekinden daha tutkulu bir şekilde kapandı dudaklarına. Geri çekildiğinde Danielle'nin gözleri ihtirastan koyulaşmış,dudakları kızarıp şişmişti.Rafe yeniden dudaklarını esir aldıktan sonra boynunu öpmeye başladı. Danielle kesik,kesik inliyordu.Rafe nabzını zıplattırcasına hızlandığı noktayı tekrar öpüp onunla yatağa yuvarlandı.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 09, 2007, 05:44:15 ÖS

Perşembe sabahı Coolangatta Havaalanına inip okyanus manzaralı Palazzo Versace Oteli'ne taksiyle gittiler.Özel mülkiyete ait villalarıyla,ancak zenginlerin katılabileceği oldukça lüks bir yerdi.

İtalyan tarzı dekore edilmiş villanın antresi seramik yer karolarıyla döşenmişti.Danielle nefis okyanus manzarasını seyrederken nefesi kesilmişti.Göze çarpan her parça Versace imzası taşıyordu.Ne kadar etkilendiğini Rafe söyledi.

"Tadını çıkar querida.Gerekirse bana cep telefonumdan ulaşırsın.Akşam yemeği için rezervasyon yaptıracağım."

Danielle belki de yıllardır sahili görmemişti.Bu açığı kapatmaya kararlıydı.Villayı baştan aşağı dolaştıktan sonra yakınındaki Marina Mirage alışveriş merkezini gezip cafelerden birinde kahve içerek mola verdi.Sonra ki durağı olan Main Beach'taki Tedder Caddesi hatırladığı kadar gözdeydi hala.

Hamile olmadığını anlamıştı bu arada.Sevinmesi mi yoksa üzülmesi mi gerektiğini anlayamamıştı. Villaya döndüğünde beşi geçiyordu.Hemen üstündekileri çıkarıp duşa girdi.Biraz sonra Rafe de ona katılınca korkuyla sızradı.

"Bunu yapman şart mı?"

"Neden gevşeyip tadını çıkar mıyorsun?"

"Baştan çıkarmaya kalkma.Hiç canım istemiyor."

Üç haftadır her gün sevişiyorlardı.Rafe'nin bu itirazın arkasında yatan nendi sormasına hiç gerek yoktu.Birlikte olmanın farklı yöntemleri de vardır."

"Hiç içimden gelmiyor."

Rafe boşuk bir gülüşle dudaklarından öptü.Bu kadarı bile Danielle'yi kıskırtmaya yetmişti.Rafe biraz sonra geri çekildi. "Öyle olsun.Hadi git bakalım."

Danielle kırmızı pantolonunu ve siyah ince topuklu ayakkabılarını giyip saçlarını topuz yaptıktan sonra Rafe duştan çıkmıştı.

Restoran da villalar gibi okyanus manzaralıydı.Yemekler öyle güzeldi ve tabağa öyle güzel yerleştirmişlerdi ki insan yemeye kıyamıyordu.Hepsinden de öte Rafe ile baş başa oluşu en büyük mutluluktuktu.Yanların da kibarca sohbet etmek zorunda oldukları konuklar...ve Cristina yoktu.

"Villayı inşaat halindeyken mi satın aldın?"

"Bir değil iki villa" diye düzeltti Rafe. "Birini kendim kullanacağım diğeri ise yatırım amaçlı." Böyle bir yerde iki villa sahibi olmanın bedeli muazzam olmalıydı. "Bu akşam ki toplantın iyi geçti mi?" Aksi mümkün müydü.

"Evet"

Danielle şarabından bir yudum aldı. "Yarın uçağımız ne zaman kalkıyor."

"Öğlene doğru"

Çok kısa bir tatil olacaktı.Gelecekte yine gelecekler miydi?

"Evet.Bir kaç ay sonra yine geleceğiz." Onun şaşkınlığını gören Rafe güldü. "Yüzün her şeyi ele veriyor."

"Senin için aynısını söylemek mümkün değil ama." Danielle de onun ruhunu günün birinde okuyabilecek miydi acaba?

Kahvelerini içtikten sonra gecenin sesini dinleyerek okyanus boyunca uzanan bulvarda yürüyüşe çıktılar.Limanda yan yana sıralanmış bir sürü lüks gemi vardı ve kafelerde kalabalıklıktı.

Rafe elini tutunca Danielle parmaklarını onunkilere kenetledi.Bir ay öncesine kadar bu adamdan nefret ederken duyguları gün geçtikçe değişmeye başlamıştı.

Rafe kocası,aşığıydı.Yakın zamanda da çocuğunun babası olacaktı.Aynı zamanda dost da olabilecekler miydi.?

Ve ilişkileri sadece arkadaşlıktan ibaret olunca,buna katlanabilecek miydi?

Kolay olmayacak dedi içinden bir ses.Onu şoke eden bu gerçekle sessizliğe büründü.Aptal.Şarap seni çarptı galiba.Rafe Valdez ona bir iş teklifinde bulunmuş,o da bütün şartlarını kabul etmişti.Ucunda ölüm bile olsa anlaşmanın şartlarını yerine getirecekti.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 10, 2007, 01:31:46 ÖS

Günler birbirinin aynı şekilde geçip gidiyordu.Butiğin devamlı ün ve müşteri kazanması annesiyle onun için büyük mutluluktı.Geceleri ise Rafe'nin yarattığı ihtirasın esiri oluyordu.Lillian'ın organize ettiği defile yaklaştıkça çalışmaları yoğunlaştı.Ariane ile birlikte gerekli ürünlerin listesini çıkarıp üretici firmaya siparişi verdiler.

Sonunda beklenen gün gelmişti.Düzen ve organizasyon her şeyin başıydı.Danielle butiğin giriş kapısına gerekli duyuruyu koyduktan sonra oturacak yerden geçirip son kontrolleri yaptı.En arkada oturanlar bile defileyi rahatlıkla izleyebilmelilerdi.Tezgahın arkasında aynalı duvarın önünde muhteşem çiçekler göze çarpıyordu...Rafe'den şans dilekleriyle.

"Evet ne düşünüyorsun?"

"Hayatım her şey çok güzel" dedi Ariane.

Yemek servisini üstlenen firmanın elemanları gelmişlerdi.Arka tarafta ki buzdolabında şampanyalar ve portakal suları vardı.Defilenin programını iki kere gözden geçirip mankenlerin sunacakları iç çamaşırlarıyla gecelikleri sıraya koymuşlardı.

Anlaşma yapılan üç manken Lillian ve yardımcılarıyla birlikte her an gelebilirdi.CD'ler teybe sıralanmıştı.Artık davetlileri beklemekten başka yapılabilecek bir şey yoktu.

Lillian yardımcıları ve iki mankenle birlikte içeri girdi. "Planlarda küçük bir değişiklik oldu.Üçüncü manken arayıp hastalandığını söyleyince yerine başkasını bulmam gerekti.Cristina'nın bu kadar kısa zamanda hazır olması büyük şans."

Seksi sarışın tamda o anda içeri girip yanlarına geldi.

Danielle renk vermemeye çalışarak gülümsedi. "Haklısın"Onu bu şılığa karşı nazik olmak zorunda bırakan şansa lanet ediyordu.

Diğer mankenler soyunma odasında.Leane defile programını sana bildirecek."

Ariane saatine bakıp davetlileri karşılamak için kapıda ki yerini aldı.Gösterinin başlama saatinde bütün yerler dolmuştu.O kadar dikkatle hazırlanmışlardı ki aksilik olma şansı yok denecek kadar azdı.Danielle programı en ince ayrıntısına kadar incelemişti.Yine de gösteri başladığında gerginliği arttı.

La Famme artık en zor beğenen müşterilerini bile memnun edecek ünlü Fransız,Alman ve Belçika modellerinden oluşan zengin bir koleksiyona sahipti.Pijamalar misafirlerin mırıldanmalarına,uzun

gecelik ce sabahlıklar hararetili alkışlara yol açtı.Sergilenen modellerin boy ve şekilleri her seferinde değişiyordu.

Verilen kısa arada Lillian'ın yardımcıları davetlilere yine şampanya ikram ederken Danielle rahat bir soluk aldı.Şimdiye kadar her şey yolunda gitmişti.Birlikte bir sonra ki gözsteri de sunulacak iç çamaşırlarını düzenlerlerken Ariane "Şimdilik bir sorun yok" dedi.

Leanne "Davetliler satın alacakları modelleri ışırtılıyorlar" diye lafa katıldı. "Hepsini satın alırlarsa büyük miktarda sipariş vermemiz gerekecek."

Şanslarına şükretmek için erken miydi acaba?

Telefon çalınca Ariane açıp birkaç kelime konuştuktan sonra yanlarına geldi. "Arayan Rafe idi hayatım.Yakınlardaymış.Birazdan buraya gelecek."

Onca kadının içinde ne işi vardı. "Ne zaman?"

"Şuan arabasını park ediyor."

Danielle baş ağrısının arttığını hissetti. "Gidip karşılayayım." İçinde fırtınalar koparken sesinin bu kadar sakin çıkmasına şaşırılmıştı.

Arka kapıyı açınca tek eli cebinde bekleyen Rafe ile burun buruna geldi.Tıpkı karanlık bir meleğe benziyordu.Danielle'nin nabızı hızlanmaya başlamıştı.Onu böyle etkileyebilmesi haksızlıktı. "Burada ne işin var?"

Rafe'nin gözleri hınzırca ışıldadı. "Burada olmamam için bir neden gözsterebilir misin?"

Danielle bir an önce kontrolü eline almalıydı. "Seni beklemiyorduk." Onun içeri girmesini bekledikten sonra kapıyı kapatıp kilitledi. "Defile bütün hızıyla devam ediyor."

"Durum iyi mi?"

"Sanırım"

Rafe çenesini tutup yüzüne bakmaya zorladı. "Ama?"

"Hiç"

Rafe yüzüne biraz daha dikkatle bakınca başının ağrıdığını anlamıştı. "Başını ağrıtan bir şey yok,öyle mi?"

Danielle geri çekildi. "Kalacak mısın?"

Rafe'nin niyeti Ariane ve Leanne'ye merhaba deyip birkaç dakika defileyi izledikten sonra gitmekti,ama şimdi fikrini değiştirmişti. "Kalırsam rahatsız olur musun?"

Bu da sorulur muydu? "Benim değil,bazı davetlilerin rahatsız olacaklarına eminim." Ve mankenlerden birinin zevkten dört köşe olacağını da.

Rafe boşuk bir kahkaha attı. "Varlığımı hissettirmemeye çalışırım ben de."

"Ancak filler uçmaya başlarsa" diye homurdandı Danielle.Rafe'nin dudaklarına kondurduğu öpücükten kaçmamıştı.Telaşla rujunu tazelerken Rafe'ye öfkeli bir bakış fırlattı.

Erkeğin varlığı tam da düşündüğü etkiyi yaratmıştı.Davetliler yerlerinde daha dik oturup daha canlı gülümserlerken,mankenlerin adımları sanki daha hafiflemiş,hareketleri daha kıskırtıcı hale gelmişti.Cristina'nın podyuma çıktığını gören Rafe'nin gözleri kısıldı.Kadının salına ve kıvrta yürümesini seyrederken yüzü ifadesizdi.

Bu kadın iki ayaklı beladan başka bir şey değildi.Rafe kadının üçüncü mankenin yerini nasıl aldığını merak ederken,Lilliandan yardım aldığını düşündü.Üçüncü mankenşn kimliğini Lillian'dan öğrendikten sonra ona yerini devretmesi için büyük bir meblağa para verdiği kesindi.

Rafe karısının gülümsemesinin ardında ki gerginliği fark etti.Defile dörtte bitecekti.Bitince hemen çıksa dört buçukta ki randevusuna rahatlıkla yetişebilirdi.

Danielle Rafe yanında değilmiş gibi davranmaya çalışmasına rağmen onu öpmesinin etkisi hala üzerinden bunda zorlanıyordu.Neden gitmiyordu ki sanki?Yoksa önünde iç çamaşırlarıyla yürümeleri çok mu hoşuna gidiyordu acaba?

Saten iç çamaşırları ve değişik modeller sırasıyla sunuldu.Sonuncular o kadar inceydi ki varla yok arasındaydı.Cristina butiğin içinde yürürken birkaç adımda bir durup poz veriyor ve gözleri her defasında Rafe'de duruyordu.Sanki ona ne kaçırdığını anlatmaya çalışıyordu.Danielle sarışının açık davetini diğer konukların da anlayıp anlamadığını merak ediyordu.

Gösterinin bitiminde Ariane Lillian'a teşekkürlerini bildirip,davetlilerin siparişlerini almaya başladı.Kahve ve kanepelik ikramı başlarken Rafe Lillian'a teşekkür edip ayrıldı.Cristina'nın onunla birkaç dakika konuşmasından sonra tabii.

Danielle ise bütün dikkatini siparişlere ve davetlilere vermek için büyük gayret sarf ediyordu.İşler

çok iyiydi.Hatta kapanış saati geldiğinde butikte hala müşteri vardı. Mükemmel bir organizatör olan Lillian sandalyelerin ve buzdolabının saat beşte teslim alınmasını ayarlamıştı.Son müşteri de gittikten sonra Danielle,Ariane ve Lenanne de gitmek için toparlandılar. Danielle eve gidip doğruca yukarıya çıkarken saat yediyi geçiyordu.Arabası garajda olduğuna göre Rafe evde olmalıydı.İnşallah yemeğini yemiş,çalışma odasına kapanmıştır. Danielle saçını toplayıp jakuziye girdi.Basınçlı su vücuduna tatlı,tatlı baskı yaparken,gözlerini kapayıp yatmak cennette olmak gibiydi.O gün işlerin ne kadar iyi gittiğini düşünürken zaman kavramını unutmuş gibiydi.Canını sıkın tek şey Cristina idi. "Bu kadar kötü demek."

Rafe'nin sesini duyunca açtığı gözleri,şampanya kadehlerini görünce irice açılmıştı.Rafe kadehleri tokuşturdu. "Başarılı bir iş günü şerefine."

Siyah pantolonu ve kolları sıvalı gömleğiyle tıpkı bir korsana benziyordu.Danielle'nin dengesini alt üst eden bir şeydi bu. "Çiçekler için teşekkür etmeyi unuttum" dedi nazikçe. "Benim için zevkti."

"Butiğe gelmen büyük incelik..."

Rafe her zaman ki gibi ondan bir adım öndeydi yine. "Ama gereğinden uzun kalmam hiç iyi olmadı değil mi?"

Danielle öldürecek gibi baktı ona. "Konukların bütün dikkati dendeysi."

"Amacım sana destek olmaktı sadece."

"Sahi mi?" Danielle kafasına bir şey fırlatmak isterdi. "Oysa ben yarı çıplak mankenleri seyretmeye geldiğini sanmıştım."

Rafe kısık bir kahkaha attı. "Querida, o şık kıyafetlerin altında seni hayal etmek ve bütün bu güzelliğin banha ait olduğunu düşünmek kadar hiçbir şey baştan çıkartamaz beni."

"Cristina öyle düşünmüyor ama!"

"O kadın kendinden başka hiçbir şeyi düşünmeyen bir teşhir hastası."

"Sefileyi sadece senin için yaptı."

"Kıskandın mı?"

Danielle süngeri alıp ona fırlattı.Rafe ani bir refleksle havada yakalayıp küvete attıktan sonra yavaş,yavaş ayağa kalktı. "Sana katılmamı ister misin?"

"Sen girersen ben çıkarım." Danielle onun soyunmaya başladığını görünce afalladı. "Ben olsam kendime bu kadar güvenmezdim."

Danielle küvetten çıkmaya çalışırken tamamen soyunmuş olan Rafe onu kolundan yakaladı. "Bırak beni!Yapma diyorum."

Rafe onu kollarıyla sarmıştı. "Rahatla."

Tanrı aşkına böyle bir durumda nasıl rahatlayabilirdi?Kurtulmaya çalışırken Rafe omuzlarına masaj yapmaya başlamıştı.Kısa zamanda gergin olan adaleleri gevşemeye başlamıştı. "İşte bu bunda çok iyisin."

"İyi olmadığım tek şeyin bu olmadığını umarım."

Gülmemeye çalıştığı sesinden belliydi. "Ne istiyorsun sana puan vermemi mi?"

Rafe bu sefer kahkahasını tutamadı. "Tanrı korusun!"

"Artık çıkmak istiyorum."

"Daha bitmedi." Erkeğin elleri omuzlarından göğüslerine inerken ilk önce onları avuçladı.Dudakları enseden kadınlığının en hassas noktasına doğru ilerlemeye başladı.Rafe onu kucağına alıp yatak odasına götürürken itiraz etmedi.Yatağa uzandıklarında Rafe tek hareketle içine girdi.Kadın erkeğin üzerinde ki gücünün çılgın hazzını yaşayarak tutkunun zirvesine adım adım yaklaşıyordu.Aynı anda doruğa çıkıp gürüldeyen dalgalar gibi yeryüzüne indiler. Derin bir uykudan sonra aşağı inip bir şeyler atıştırdıklarında saat gece yarısını geçiyordu.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 10, 2007, 02:56:47 ÖS

DOKUZUNCU BÖLÜM

Terasta kahvaltı güne ani ve etkili bir başlangıç yapmanın en iyi yoluydu.Kahvesini yudumlayan Danielle bir kez daha bahçenin güzelliğine hayran kaldı.

Torak zenginlerin oturduğu bir semtti ve çoğu ev geniş bir bahçenin içinde yer alıyordu.Rafe'nin evi de istisna değildi.

Rafe önümüzde ki hafta boyunca Paris ve Londra da toplantılarım var" dedi kahvesini bitirirken. "Yarın Avrupa'ya uçuyoruz."

Şu bizim kısmı Danielle'nin canını sıktı yine. "Tabi yine annemle konuştun ve Leanne de yerime bakacak.İşte yine bir emrivaki."

Rafe kafasını yana eğdi. "Yararı olmayacağını bildiğin halde tartışmak mı istiyorsun?"

"Ne olur bir kerecik bana reddetme şansı versen?"

Rafe güldü. "Bunu gerçekten istiyor musun?"

Danielle konuşacak oldu ama sonra vazgeçti.Paris.Orada iç giyim mağazaları ve görmek istediği yerleri gezme fırsatı olacaktı.Sırttı. "Paris'e seyahat etme şansını kim reddedebilir?"

Kuzey yarımküreye özgü soğuk ve yağmurlu kış havasına rağmen,Paris büyüsünden bir şey kaybetmemişti.Danielle dışarıda ki yağmurlu ve puslu havaya aldırış etmeden mantosunun önünü kapayıp başına yünlü eşarbını sardı.Paris'e gelmeyi beş yıl olmuştu ve görmek istediği her yeri görmek istiyordu.Bir sanat galerisi,kentin batı yakası ve yıllardır müdavimi olduğu kafe.

Gökyüzü istediği kadar kurşuni renge bürünsün,onun ruhunda rengarenk gökkuşağı hüküm sürüyordu.Rafe'nin gün boyu toplantılara katılacak olması sorun değildi.

Champ-Elyses deki lüks otele döndüğünde saat altıyı geçiyordu.Doğruca kaldıkları suite çıktı.Rafe de dönmüştü.İçkisini içerek dinleniyordu.Karısının pembeleşmiş yanaklarına,işıldayan gözlerine bakıp dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Günün iyi geçti mi?"

"Harikaydı!" Danielle yüreğini titreten bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Ya senin?"

"Fransızlar fazlasıyla müşkülpesent."

"İşi zora koştular ha?"

"Öyle de denebilir."

"Ama sen pes etmedin."

"Evet" İş anlaşmasının Rafe'nin istediği şekilde sonuçlanmasından başka yol olamazdı.

Danielle poşetleri bırakıp mantosunu çıkarırken,Rafe ona sarılarak vücuduna bastırdı. "Beraber duş alalım" Karısının sıcaklığında kendini kaybederek günün stresini unutmak istiyordu.Sonra da yemeğe çıkarlardı.

"Bunun iyi fikir olduğunu sanmıyorum."

Rafe'nin ağzı dudaklarına yaklaştı. "Neden?"

"Yoksa bu akşam odadan çıkamayız."

"Sorun bu mu?" Rafe'nin dudakları dudaklarıyla oynuyordu.

"Burası Paris." Danielle daha fazla karşı koyamayarak onu öpmeye başladı.Hareketlerini engelleyen giysilerini bir çırpıda çıkarıp attıktan sonra yatağa yuvarlandılar.Rafe onu acıyla zevkin arasını eşikte tutarak okşuyordu.

Rafe onu kollarına alıp banyoya götürürken

Karşı koyacak halde değildi.Birbirlerini sabunlarken hala titriyordu.

Yarım saat sonra otelden çıkıp serin havada yürümeye başladılar.Sıralanmış lüks restoranlardan birine girdiler.Rafe kusursuz Fransızcasıyla şef garsondan bir masa istedi.Yemekler tek kelimeyle nefisti.Danielle tatlı almadan kahve siparişi verdi.

"Danielle,Danielle d'Alboa?"

Adam hiç de yabancı değildi. "Jean-Claude?" Danielle'nin gözleri sevinçle parladı.

"İnanamıyorum."

"Senin Paris de olmana inanamayan asıl benim cherie." Jean-Claude önce Rafe'ye sonra tekrar ona baktı. "Bizi tanıştırmayacak mısın?"

"Tabi Jean-Claude Sebert,Rafael Valdez."

"Kocasıyım" Rafe'nin bunu özellikle vurgulaması dikkat çekiciydi.

Danielle erkeğin sesinde ki uyarı tonunun nedenini merak etti. "Jean-Claude eski bir arkadaşım." Beş yıldan uzun süredir görüşmemişlerdi. "Lütfen bize katıl.Kahvelerimim içmek üzereydik."

"Cherie,rahatsız etmiyorum ya." Jean-Claude'nin Rafe'yi kızdırmaktan çekindiği belliydi.

Rafe boş sandalyeyi gösterdi. "Lütfen"

"Söyle Rafe! bu muhteşem kadınla evlenmeyi nasıl becerdin?"

"Reddedemeyeceği bir teklifte bulundum."

"Anlıyorum."

"Umarım anlıyorsundur dostum." Rafe garsonu çağırıp kahve siparişi verdi.

"Görüşmeyeli yıllar oldu" dedi Jean*-Claude. "Yine sanki dünmüş gibi.Yine hala çok güzelsin."

Danielle hin,hin sırttı. "Sen de hatırladığımdan daha yağcısın."

"Ah beni iyi tanıyorsun."

Rafe'nin dikkatli bakışını hisseden Danielle "Jean-Clouse Sorborne de sacat öğrencisiydi" diye açıkladı.

"Louvre'yi gezerken tanışmıştık.Sanatıyla dünyayı fethetmeye kararlıydı."

"Fethettiniz mi peki?" diye sordu Rafe.

"Bütün dünyayı değil ama bir kısmını fethetmeyi başardım."

Danielle "Ne kadarını?" diye takıldı. "Sen her zaman fazlasıyla alçakgönüllüsündür."

"Eserlerim bazı galerilerde sergileniyor."

Garson kahve servisini yaptıktan sonra Danielle kendisinin kine krema ilave etti.

"Paris'te ne kadar kalacaksınız?"

"Birkaç gün" dedi Rafe.

Jean-Claude'nin hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu.Danielle "Bunca zaman neler yaptın?" diye sordu.

"Sen evlendin mi?"

"Başımdan kısa bir evlilik geçti.Şimdi yalnızca işimi düşünüyorum." Kahvesini bitirip kalktı.

"Au revoir" Rafe'ye dönüp başıyla selamladıktan sonra uzaklaştı.

Danielle kahve fincanını ağzına götürürken "Hayır,onunla yatmadım" diye cevapladı Rafe'nin sessiz bakışlarını.

"Ona aşık mıydın?"

"İhtiyacım olduğunda her zaman yanımdaydı.Benimle değil,d'Alboa adıyla ilgilendiği anladığım birisiyle ilişkimden sonra Jean-Claude'nin dostluğu benim için çok değerliydi.Jean-Claude ruhumda ki yaraları sarmama yardım etti."

Ve sana aşık oldu diye düşündü Rafe.Danielle bunun farkında mıydı acaba? "Onun hakkında yanlış düşünmüşüm."

"Ne yazık ki bunu telafi etme şansın olmayacak."

"Bir daha görüşmediniz mi?"

"Doğru olmazdı."

Rafe hesabı ödedikten sonra kalkıp yürüdüler.Neşeli kalabalık kafelerde oturuyordu.Orada zaman kavramı yoktu sanki.Danielle'nin gözüne her şey daha farklı görünmeye başlamıştı.

Hayat tarzı ve iki yüzlü insanların davranışları onu olgunlaştırmıştı belki de.Hiç bir şeyin garantisi yoktu.

Otele döndüklerinde epey geç olmuştu.Rafe diz üstü bilgisayarını açıp çalışmaya başladı. "İşim biraz uzun sürer."

"Tamam" Danielle o yatağa gelmeden uyumuş olmayı diledi.

Öyle de oldu.Rafe onun uykuda ki haline bakarken,iç güzelliğinin bir kez daha farkına vardı ve yüreğinin derinliğinde ki bir şeylerin harekete geçtiğini hissetti.

Günler hızla geçiyor,Danielle istediklerini yapacak zaman bulamıyordu.Paris'i keşfetmek onun için bulunmaz bir zevkti.Keşke üç gün değil de bir ay vakti olsaydı.

Yine de iki ünlü iç giyim mağazasına gidip,son modayı takip etme fırsatı buldu.Akşamları da Rafe ile yemeğe çıkıp şehri geziyorlardı.Londra ya uçup orada da iki gün kalıp eve döndüler.

Telefon acı,acı çalınca Danielle vitrini düzenlemeyi bırakıp ahizeyi kaldırdı.Ariane bir müşteri ile ilgileniyordu.

Hattın öbür ucundan ukala bir kadın sesi duyuldu. "Değiştirmek istediğim modelin yenisini geldi mi?"

Cehennemden gelen müşteri. "Paris'e gittiğim de aynı renk,model ve bedenden bir tane satın aldım.İstediyiniz zaman gelip alabilirsiniz."

Kısa bir sessizlik oldu. "Yarın uğrarım."

Danielle suratını ekşitti. Defilede satın aldığı kilodun yırtık olduğunda ısrar edip değiştirmek isteyen müşterinin sorun çıkarmaya çalıştığı belliydi. Ariane ve Danielle modelin sağlam olduğuna emindiler. Çünkü hiçbir malı kontrol etmeden satışa koymuyorlardı. Kadının aldıktan sonra yırttığından yada yanlışlıkla yırttığından şüpheleniyorlardı.

Müşteri Cristina olsaydı, bu aksilik normaldi. Fakat son on günde yapılan iki şikayet farklı kadınlardan gelmişti.

Neyse ki bir daha böyle bir sıkıntıyla karşılaşmadılar. Butiğin işleri çok iyi gidiyordu. Sakin bir haftaydı. Danielle Cuma günü kahvaltıda annesini yemeğe çağırmak istediğini söyledi. Rafe'nin daha birkaç saat önce muhteşem bir sevişme yaşamışken nasıl bu kadar sakin görünebildiğini merak ediyordu.

"Bu akşam mı?"

"Senin bir planın yoksa, Pazar gününü düşündüm." Danielle kahvaltısını bitirip kahvesini içti.

"Tamam."

"Yemeği ben yaparım." Danielle onun kalkan kaşını görünce kızdı. "Yemek yapmayı bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Öyle bir şey dedim mi şimdi?" Kahvesini bitirip kalktı. "Akşam beni yemeğe bekleme."

"Ben de geç geleceğim" diye hatırlattı Danielle. "Cuma akşamları işer yoğun oluyor." O da ceketini ve çantasını alıp Rafe'nin peşinden garaja indi.

Rafe Pazar akşamı mutfağa girerken havayı kokladı. "Mmmm, nefis kokuyor" Danielle kot şortu, pembe tişörtü ve makyajsız, yanağına un bulaşmış haliyle çok güzeldi yine. Rafe onun itirazına aldırmadan dudaklarından öptü.

"Mutfakta duracaksan bir işe yara bari!" Danielle bulaşıkları gösterdi. "Yıkamak mı istersin kurulamak mı?"

Rafe zamanında restoran da bulaşıkçılık yapmıştı. "Sen giyinmene bak."

Bu emri ikiletmeyen Danielle on dakika sonra hazırlanıp aşağı indiğinde mutfak pırıl, pırıldı. Ariane saat beşte geldi ve gelir gelmez de damadının eline şarap şişesini tutuşturdu. Sonra da ayağının tozuyla sofrayı hazırlamasına yardım etti.

Danielle'nin emeğini boşa çıkarmayan harika bir yemektir. Kahvelerini terasta içtiler. Yıldızlı harika bir geceydi. Danielle uzun zamandır kendini hiç bu kadar rahat ve huzurlu hissetmemişti.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 10, 2007, 04:30:38 ÖS

ONUNCU BÖLÜM

"Erken çıkmamın bir mahsuru olmadığına emin misin?" Ariane'nin içi pek rahat değildi.

"Hafta ortası saat beşte mi?" Danielle güldü. "Butiğe müşteri akını olacağını sanmıyorum. Git hadi. Ben kapatırım."

Danielle yirmi beş dakika sonra saatine bakıp butiği kapatmaya hazırlandı. Kasada ki paraları aldıktan sonra çıkacaktı. O gün hava fazlasıyla sıcaktı ve evde ki yüzme havuzu gözünde tütüyordu. Akşam da bir heykel sergisine gideceklerdi.

Butiğe birinin girdiğini duyunca şaşırıldı. O saatte müşteri gelmesi alışılmadık bir şeydi. Deri kıyafetleri içinde ki delikanlıyı görünce nedense huzursuz oldu birden. "Nasıl yardımcı olabilirim?" Çocuk kız arkadaşına bir şeyler almak istiyordu belki de.

Delikanlı mankenlerden birini gösterdi. "Bunun 38 bedeni var mı?"

Danielle istenen bedende modeli çıkartıp paketlemek üzere tezgaha yaklaştığı anda, çocuk kollarını yakalayıp arkaya büktü.

Danielle korkuyla çığlık attı. "Bu ne demek oluyor?"

"Kes sesini!"

Danielle'nin onunla sonuna kadar mücadele etmeden pes etmeye niyeti yoktu. Serserinin baldırına bir tekme indirirken yere yuvarlandı. Karşı koyması boşunaydı. Son bir çabayla dişlerini serserinin bacağına geçirdi. Serseri can acısıyla onu saçlarından kavradığı gibi suratına bir tokat indirdi.

"Kaltak."

Danielle'nin gözleri acıdan yaşarmıştı. "Parayı al ve defol!"

Saldırgan karşı koymasına fırsat vermeden ellerini koli bandıyla bantladı. Danielle'nin saçı başı dağılmıştı. Kesik, kesik soluk alıyordu.

Serseri yüzünü yüzüne yaklaştırdı. "Bir daha yaparsan, kendini ölmüş bil!" Danielle'nin ona nefret ve tiksinti ile baktığını gördü. "Söyleyecek bir şeyin yok mu?" Çenesini tuttu.

"Bana dokunayım....deme sakın."

Serserinin yüzünde zalim bir sırıtış belirdi. " Beni durdursana."

Onun karşı koyuş gayretlerini kolayca alt edip ayak bileklerini bağladıktan sonra yazar kasayı açtı ve paraları cebine doldurdu. "Polis gelmeden gitmiş olacağım."

Sonunda yalnız kalan Danielle sürünerek bir makas buldu ve uzun bir çabanın ardından el ve ayak bileklerinde ki koli bantlarını kesmeyi başardı. Bir ara elinden kayan makas bacağının iç bölümünü çizmişti. Ayağa kalkar kalkmaz telefona koştı.

Rafe üçüncü çalışta açtı. "Valdez."

"Serserinin biri butiği soydu." Danielle'nin sesi şaşkıncu kadar sakindi. "Polise haber vereceğim."

Rafe galiz bir küfür savurdu. "Bir şeyin yok ya!"

Kızgın ve öfkeliydi sadece. "Hayır."

"Hemen geliyorum." Rafe beş dakika sonra oradaydı. Danielle bu arada el bileklerinde ki banttan kurtulmayı başarmıştı.

Rafe'nin bembeyaz yüzünde öfke vardı. Yanağında ki kırmızılığı görünce gözleri kapkara oldu.

"Canını yakmış."

"Daha kötüsü de olabilirdi."

Rafe yüzünü ellerinin arasına alıp içini parçalayan bir şefkatle öptü. "Nasıl oldu anlat?"

Danielle olanları anlatırken sesi titriyordu. Bitirince Rafe polisleri aradı. Tanınmış ve saygın bir iş adamı oluşu polisin rekor denecek bir sürede gelmesini sağlamıştı. Ne yazık ki rapor yazmaktan başka yapabilecekleri bir şey yoktu. Butiğe hasar verilmemişti, çalınan para önemli bir miktar değildi ve Danielle de iyi durumdaydı. Saldırgan deri eldiven giydiği için parmak izini de bulamadılar. Motosiklet kaksını çıkarmadığından eşgali de belli değildi. Olayı başka gören de olmadığı için faili meçhul bir soygun olarak kayıtlara geçecekti büyük ihtimalle.

Rafe polisleri yolcu ettikten sonra yanına geldi. "Seni eve götüreceğim. Bu halde araba kullanman doğru olmaz."

"Ben iyiyim." Danielle bu soygunun kasıtlı olarak planlandığından kuşku duyuyordu.

Rafe kendi arabasıyla onun peşinden giderken cep telefonuyla güvenlik şirketini arayarak gerekli düzenlemeleri yaptı. Arabaları park edip yukarı çıktılar. Rafe hemen banyoyu hazırlayı yanına gelerek onu soymaya başladı. Danielle ellerini itti. " Kendim soyunabilirim. Yemeğe geç kalacağız."

"Kalırsak kalalım." Rafe onu hemn soyarak göğüslerini avuçladı.

Danielle'nin teni anında karşılık vermişti. Erkeğin onu sürükleyeceği aleme gözü kapalı gitmeye hazırı. Rafe sessizce soyunurken Danielle'nin gözleri koyulaştı. Rafe onun bacağının iç kısmında ki çizgiyi görünce soluğunu içine çekti. Çizgiyi dikkatle incelerken gözünde kor gibi bir öfke vardı.

"Makas kaydı" diye açıkladı Danielle.

Rafe'nin gözlerini kıstı. "Sana bir şey yaptı mı?"

"Kastettiğin anlamda değil." Danielle olabilecekleri düşününce ürperdi.

Rafe onu banyoya götürüp suyun sıcaklığını ayarladıktan sonra önüne oturttu. İnsanın aşığı tarafından yıkanmasında iç gıcıklayan, mahrem bir şey vardı. Danielle ona sarılarak karşılık verdi. Rafe ona ebedi aşkını sunmasa da şimdilik bu kadarı yeterliydi. Fazlasını ummak aptallıktı. Danielle küvetten çıktı.

"Akşam için planımız olduğumu unuttun galiba?"

"Telefonla iptal edebilirim."

Danielle parmağını onun dudaklarına koydu. "Gitmek istiyorum"

"Nedenini öğrenebilir miyim*"

"Yanılıyor olabilirim."

"Ya haklıysan?"

Danielle havluya sarındı. "Bununla başa çıkmak zorundayım."

Rafe bu konuda ona yardım etmekte kararlıydı. Ertesi gün butiğe güvenlik kameraları yerleştirilecek, güvenlik firmasıyla direk hat çekilecek, bir de güvenlik elemanı bulunacaktı. Rafe

kendisi soruşturmayı sürdürecekti.Danielle'ye zarar vermek isteyen her kimse....bunu pahalıya ödeyecekti.

Galeriye gittiklerinde saat sekizi geçiyordu.Sosyetenin kaymak tabakası oradaydı.Danielle'nin ustaca yaptığı makyaj morluğu saklıyordu.Diğer konukların arasında gezerken arada durup sohbet ediyordu.

Bir an olsun yanından ayrılmayan Rafe,onun özellikle beğenisini kazanan heykeli kafasına not etti. "Çok güzel bir eser" dedi Danielle.Katalogda eserin bedelini görünce benzi attı.Butiğe koymayı düşündüğü heykel,mağazanın sigorta masraflarını fazlasıyla artıracaktı. "Rafe,Danielle sizi yeniden görmek ne kadar güzel."

Danielle Lillian'ı hafif bir tebessümle selamladı.Rafe izin isteyip yanlarından ayrılmıştı. "Muhteşem bir adam" diye mırıldandı Lillian. "Birbirinize çok yakışıyorsunuz,hayatım."

"Bu düşünceni Rafe'ye iletirim."

"Gelecek ay yeni bir hayır faaliyeti düzenliyorum.Sana davetiye göndereceğim."

"Ariane'yi de unutmazsın umarım."

"Hiç unutmuyum şekerim."

Danielle yalnız kalınca heykele son bir kez daha özlemlerle bakıp başka bir esere yöneldi.Biraz sonra sırtında bakışlar hissedip dönünce kırmızılar içinde ki Cristina'yı gördü.Kadın onun da orada olmasına şaşırıdıysa bile bunu belli etmemeyi başarmıştı.Danielle kadahini yavaşça kaldırırken Cristina yanına geldi.

"Seninle bu gece karşılaşacağımı ummuyordum."

Danielle gözlerini kocaman açtı. "Bunun belli bir sebebi var mı?"

"Paris nasıldı?"

"Kasvetli bir havası olmasına rağmen çok romantikti."

"Aşıkların şehri."

"Haklısın"

Cristina kırmızı ojeli parmaklarını kadehinin ucunda gezdirdi. "Sakin ona aşık olma şekerim" Gülümsemesine rağmen gözlerinde zehir gibi bakışlar vardı. "Bu ölümcül bir hata olur." Kadın Rafe'nin yanlarına gelmesi üzerine tatlı,tatlı gülümsedi. "Biz de senden bahsediyorduk sevgilim." Rafe karısının beline sarıldı. "Gidelim mi?"

"Bu kadar çabuk mu?" dediCristina.

"Aklında muzipçe şeyler var!" Danielle kocasına çapkınca gülümsedi. "Yanılıyor muyum querida?" Cristina kendisinin sıkça kullandığı bu sözcüğün onun ağızından çıktığını duyunca hırçınlaştı.Ama hemen toparlandı. "Size iyi eğlenceler o zaman.Yakında görüşürüz."

Danielle'nin başı ağrımaya başlamıştı.Rafe "Burada yeterince oyalandık" deyip onu çıkşa götürürken hiç karşı koymadı.

Onbeş dakika sonra yatak odalarında soyunurken Rafe'nin dikkatli bakışları üstündeydi. "Bütün bunların anlamı ne?"

"Şimdi anlatmak istemiyorum." Danielle banyoya geçip makyajını temizledi.

Döndüğünde Rafe elinde bir bardak su ve iki tablet ile onu bekliyordu. "Şunları içip hemen yat." Başı şimdi çatlayacak gibi ağrıyan Danielle dediğini yapıp yatağa girdi.Hatırladığı son şey Rafe'nin ışığı söndürmesiydi.

Ertesi sabah terasta kahvaltı ederlerken Rafe'nin ısrarıyla annesini arayıp olanları anlattı.Ariane şok olmuştu.Danielle o gün butiğe geleceğini söyleyip telefonu kapattı.

Rafe "Butiğe güvenlik sistemi kurmaları için güvenlik firmasına talimat verdim" dedi.

"Pardon anlamadım?"

"Ne dediğimi duydun."

"Buna hiç gerek yok..."

"Kararımı verdim Danielle."

"Ben yokmuşum gibi hareket ediyorsun."

"Adamlar bugün gelecek.İşlerine karışma sakın."

Danielle avaz,avaz bağırarak istiyordu.Butiğe girer girmez Ariane "İyi misin?" diye sordu endişeyle.

"Evet" Danielle iki yetişkinin arasında kalmış çocuk gibi hissediyordu kendini.Biraz sonra güvenlik

şirketinin adamları gelip sistemi kurmaya başladılar.Çok geçmeden şık giyimli bir kadın gelip,kendisinin Rafel Valdez tarafından onu korumakla görevlendirildiğini bildirdi.

"Buna inanamıyorum." Danielle hissimle telefonun yanına gitti.

Rafe ikinci çalışta açtı. "Maris senin yanında olacak.Konu kapanmıştır."

"benim korumaya ihtiyacım yok."

"Bununla yaşamayı öğren Danielle."

"Akşam bunu konuşacağız."

"Nasıl istersen."

Danielle itirazlarının yararı olmayacağını biliyordu.Maris "Satış tekniklerini biliyorum" diye açıkladı.

"Butiğin satış elemanı gibi davranabilirim."

Danielle tam anlamıyla köpürüyordu.Butik bir bankadan daha iyi korunur hale gelmişti.Annesi onun öfkesine bir anlam veremiyordu. "Hayatım Rafe senin iyiliğini düşünüyor.Dün daha kötü şeyler olabilirdi."

Lanet olsun,bunu o da biliyordu.Rafe'ye içten içe müteşekkürdi.Buna rağmen eve girer girmez ağzına gelen her şeyi söylemeye başladı.Bilgisayarın başında çalışan Rafe arkasına yaslanmış bütün dikkatini ona vermişti. "Neden bana danışmadığını öğrenebilir miyim?"

Rafe onun kzınca daha da güzelleştiğini düşünerek kendi kendine gülümsedi. "Konu kapanmıştır,querida."

Danielle ellerini beline koydu. "Alarm sistemine ve kameralara razıyım.Ama Maris? Tanrı aşkına..."

"Maris'in maaşını ben ödüyorum.Görevine devam edecek."

Rafe onun attığı nesneyi kolaylıkla yakalayıp masasına koydu. "Neyi kanıtlamaya çalışıyorsun?"

"Seni alt edebileceğimi."

Rafe karşısında durup yüzüne baktı.Şehvet ne zaman aşka dönüşmüştü? Tek bildiği bu kadına çılgınca aşık olduğuydu. "Bunu başardın.Dün akşam birinin sana zarar verebileceğini düşündükçe yaşadıklarım beni alt etti."

Rafe..ona değer verdiğini mi anlatmaya çalışıyordu?Danielle'nin yüreği hop etti birden. "Çok üzgünüm."

Rafe dudağını okşadı. "Biliyorum." Pencerenin önünde duran büyük kutuyu gösterdi. "Açsana."

Danielle paketi açınca hayretle soluğunu tuttu.Sergide hayran olduğu heykeldi bu. "Onu satın mı aldın?"

"Butiğe çok yakışacağını düşündüm."

Danielle sevinçle duygusallığı bir arada yaşıyordu. "Teşekkür ederim."

"Edeceğini biliyorum."

Danielle akşam yemeğinin ardından satış rakamlarını bilgisayarına yüklerken ,yaklaşan gecenin heyecanı içindeydi.

Karanlıkta Rafe'ye uzanan oydu,fakat sevişmenin temposunu belirleyen Rafe idi.Danielle "Neden kazanan hep sen oluyorsun?" diye sordu.

"Kazanmayı bildiğim için."

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 10, 2007, 05:47:27 ÖS

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Ariane "Çok solgun görünüyorsun hayatım" dedi birkaç gün sonra. "Hasta mısın?"

"Sanmam.Biraz yorgunum o kadar" Rafe'nin geceleri onu uyusuz bıraktığını nasıl söyleyebilirdi ki?

"Hamile olabilir misin?"

Danielle kafasından çabucak hesap yaptı. "Hayır."

Yine de eczaneden hamilelik testi alıp uyguladı.Sonuç pozitifti.Çökercesine oturdu.Nasıl hamile olurdu? Ne aptalca soru?

Doktor sonucu doğruladı. "Sekiz haftalık."

"Ama geçen ay adet gördüm."

"Adetleriniz düzensiz midir?"

Danielle kaşlarını çattı.Geçen ay ki adet az ve normalin yarısı kadar sürmüştü.Doktor bunun tıbbi

açıklamasını yapıp kan testleri için gerekli formları doldurduktan sonra Danielle muayenehaneden çıktı.

Tanrım diyordu içinden.Bir bebek.Onun bebeği!

Butiğe giderken bu gerçeğin şokunu yaşıyordu.Ariane onu görür görmez durumu anladı. "Tatlım bu harika bir haber."

"Öyle mi?"Danielle anlaşmanın ilk şartını yerine getirdiği için sevinmeliydi.Ama sevinemiyordu nedense.Evliliğinin süresi artık kısıtlı olduğu için her halde.

"Ariane "Rafe'ye haber vermeyecek misin?" diye sordu kızının yüzünden gelip geçen ifadeleri izlerken.

"Akşam evde söylerim."

Yoğun bir iş gününün ardında eve girdiğinde saat altıydı.Normal bir evlilik olsaydı haberi kocasına romantik bir akşam yemeğinde ,mum ışığı eşliğinde verirdi.Fakat haberi hangi kelimelerle vereceğini bilemiyordu.

Onun tabağını ittiğini gören Rafe "Aç değil misin?" dedi.

"Pek sayılmaz" Söyle ona

"Canını sıkkan bir şey mi var?"

Doğru zaman hiç gelmeyecekti. "Bu gün doktora gidince hamile olduğumu öğrendim." İşte bu kadar.

Rafe'nin gözlerinde bir ışık yanıp söndü. "Bebek ne zaman doğacak."

Danielle evliliklerinin ilk on gününde hamile kalmıştı. "Temmuz ortalarında." Gülümsemeye çalıştı. "Birinci aşama tamam."

Rafe'nin gözleri ruhunu okuyordu sanki. "Neler hissediyorsun?"

Buna nasıl cevap verebilirdi. "İyi şeyler."

"Bundan sonra sürekli doktor kontrolünde olacak ve daha az çalışacaksın."

"Hayır."

Rafe'nin hareketsiz duruşunda insanı ürperten bir şeyler vardı. "Hayır mı?"

"Genç ve sağlıklıyım." Danielle derin bir soluk aldı. "Butiğe gelince....Son birkaç haftaya kadar çalışmaya kararlıyım." Gözlerinde bir şimşek çaktı. "Bu benim bedenim ve benim bebeğim." Yalnız kalma ihtiyacıyla yerinden kalktı.

Rafe bir adım bile atmadan bileğinden yakaladı. "Senin bedenin ve benim tohumum." Elini dümdüz karnına koydu. "Ve ikimizin bebeği."

Bunu nasıl söylerdi.Danielle yedi ay karnında taşıyacağı bebeğinden zamanı gelince ayrılacakken,böyle bir ifade kullanması zalimceydi.O gün geldiğinde bebeğinden... ve Rafe'den ayrılmaya yüreği dayanacak mıydı?Onsuz nasıl yaşayacaktı? Tanrım!

Gerçeğin kafasını dank etmesiyle sarsıldı.Aşk?Hayır.Rafe'ye aşık olamazdı!Lanet olsun,anlaşmalarında aşk yoktu.Hamileliğin atkisiyle ruhsal dengesi bozulmuştu anlaşılan.

"Bu akşam ki programı iptal edeceğim."

Danielle o gece tiyatroya gideceklerini hatırladı.Giyinip süslenip sokağa çıkmak hiç de cazip gelmese de önemlibir sosyal olaydı ve yokluğunun dikkat çekeceğini biliyordu. "Neden? Hamileyim diye yaşamaktan geri mi kalacağım?"

Tiyatroya girdiklerinde ilk perdenin başlamasına on dakika vardı.Diğer misafirlerle sohbet ederken Rafe'nin varlığını tüm zerresinde hissediyordu.

"Rafe,Danielle geleceğinizi tahmin ettim."

Cristina! Danielle kadının elbisenin içinde çok güzel görüldüğünü kabul etmek zorundaydı.Yanında ki yakışıklıyı o akşam kendisine eşlik etmesi için kiralamıştı mutlaka.

"Galiba yan ayan oturacağız."

Bu kadın amacına ulaşmak ta ustaydıgerçekten.İlk perdenin gongu çalınca rahat bir nefes aldı.Cristina ne yapıp Rafe'nin yanına oturmayı başarmıştı.Danielle'nin kafasından ölümcül düşünceler geçerken Rafe elini tuttu.

Elini kurtarma çabası soluksuz kalan Danielle dikkatini oyuna vermeye çalıştı.Üç bölüm olan oyuna ilk ara verdiğinde soluğu tuvalette aldı.Bu günlerde çok sık tuvalete gitme ihtiyacı duyuyordu.

Çıktığında Cristina'nın hararetili bir şekilde Rafe ile konuştuğunu gördü.Konuşan daha çok Cristinaydı.Yanlarına gelince Rafe elini tutup dudaklarına götürdü.Buna şaşırın Danielle "Ne yapmaya çalışıyorsun?" diye sordu yerlerine dönerlerken.

"Emin olmak istiyorum"

"Kendinden mi,benden mi?" İkinci perdeyi izlerken şuh kadının elinin Rafe'nin üstünde olup olmadığına bakmamaya çalıştı.İkinci arada tekrar tuvalete koştu.Bu kez Cristina da oradaydı ve aynanın karşısında makyajını tazeliyordu.

Danielle doğrudan konuya girdi. "Peşimden gelmenin bir nedeni var mı acaba?"

"Butiğin işlerinin kötüye gitmesi hiç iyi olmaz her halde."

"Bu bir tehdit mi Cristina?" Danielle rujunu tazeledi. "Eğer böyle bir şey olursa polisin ilk sorguya çekeceği kişi sen olacaksın" Bir an durdu. "Butiğin sahibibn Rafe olduğunu ve gücünün nerelere kadar uzandığını hatırlatmama gerek yok her halde."

"Şekerim neden söz ettiğini anlamadım."

"Öyle mi?"

Cristina gözlerini kıstı. "Biraz solgunsun.Hasta mısın?"

"Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim."

"Bu halini gören..."Kadının gözleri iyice büyüdü,ardından tekrar kısıldı. "Yoksa hamile misin?"

"İyi bildin."

Cristina'nın yüzü birden çirkinleşmişti sanki. "Seni kaltak."

"Beni böyle mi tebrik ediyorsun?"

Danielle oradan uzaklaştı.Rafe Lillian ile konuşuyordu.Danielle üçüncü perdenin başlama gonguyla rahat bir nefes aldı.

Eve döndüklerinde hayli geçti.Danielle esneyerek yukarı çıkıp soyunup makyajını temizledikten sonra yatağa girdi. "Yorgun musun?" Rafe onu kendisine çekip öperek gözlerini kapadı.

Gökyüzünün masmavi olduğu harika bir gündü.Danielle arabasına binip butçe giderken son zamanlarda müşterilerinin gözdesi olan modelleri ertesi gün siperiş vermeyi düşünüyordu. Tam o anda yanından şimşek hızıyla geçen mavi bir arabanın sinir bozucu bir gürültüyle yandan çarpmasıyla ileri fırladı.Her şey öylesine çabuk olup bitmişti ki düşünmeye fırsatı olmamıştı.İç güdüsel bir hareketle frene basınca,yol kenarında ki ağaçlardan birine çarpıp durmayı başardı. Lanet olsun!Kendine gelir gelmez,emniyet kemerini açıp arabadan indi.Hemen polise haber vermeliydi.

"Bir şeyiniz yok ya?"

Danielle etrafta toplananlara baktı,ama ona çarpan arabayı göremedi. "Çarpıp kaçtı" dedi birisi. "Manyak."

Bir diğeri "Otursanız iyi olur" diye akıl verdi.

"Polis çağıracağım."

"Ben de ambulans çağırayım."

"Ambulansa gerek yok." Danielle cep telefonunu çıkarıp annesini aradı ve gecikmesinin nedenini anlattı.

Annesi "Olduğun yerde kal" dedi panik içinde.

"Ben..." iyiyim diyecekken Ariane telefonu kapattı.

Bir polis arabası ve ardından Rafe'nin jaguarı sert bir fran sesiyle aynı anda durdular.Onu gören Danielle bir an gözlerini kapadı.Rafe tıpkı bir intikam meleği gibi,önüne geleni parçalamaya hazır gibi görünüyordu.Danielle bunun kendisine olmamasını diledi.

Rafe oraya hız sınırlarını aşarak gelmişti.Tek düşündüğü Danielle idi.Ona bir şey olsaydı...Acıyla gözlerini yumdu.

Ancak karisına dokunup dudaklarını öpünce kendine gelmişti.Danielle'nin de ona aynı ümitsizlikle karşılık vermesinden mutlu olmuştu. "Bunu yapman şart mı?"

Rafe'nin yüzü karanlık bir maskeden farksızdı.Çenesinde bir adale oynuyordu.Ariane'nin telefonundan beri kendinde değildi. "Evet."

Danielle büyülenmiş gibi onun gözlerine bakarken polisin "Bize olayı anlatır mısınız?" sözleriyle gerçeğe döndü.

Gerekli işlemler bitince Rafe onun çantasını kendi arabasına koydu.Danielle'nin butiğe gitmediklerini fark etmesi birkaç dakika aldı.Rafe itiraz etmesini izin vermeden elini dudaklarına

koydu. "İtiraz istemem."

"Bir şeyim yok diyorum sana."

Rafe yan,yan baktı. "Ben işimi şansa bırakmam."

Hastaneye geldiklerinde Danielle'nin özel bir odaya yatırılmasını sağladı.Danielle odaya çıkıp hastane gömleğinin nasıl giyildiğini anlamaya çalışırken söyleniyordu. "Bu tam bir saçmalık." Rafe'nin yardım teklifini reddetti. "Git başımdan."

"Bir yere gitmiyorum."

Hemşire odaya girip onu yapılacak testler için hazırladı.Doktorun teşhisi için rahatlatıldı. "Ne zaman eve gidebilirim."

"Yarın.Sizi her ihtimale karşın bu gece hastanede tutacağız."

Danielle "Yalnız kalmak istiyorum" dedi doktor ve hemşire çıktığında. "Lütfen gider misin artık."

Rafe pencereye arkasını döndü. Sorması gereken sorular ve yapması gereken görüşmeler vardı.Yatağa gelip karısını öptü. "İşlerim biter bitmez geleceğim."

Nihayet yalnız kalan Danielle gözlerini kapadı.Çarpıp kaçma olayı Cristina'nın başından mı çıkmıştı?Hamileliği kadının saplantısını çılgınlığa dönüştürmüş olabilir miydi?Eğer öyleyse bunu kanıtlaması mümkün müydü?

Akşam yemeğinin ardından Ariane aradı.Rafe'nin gönderdiği çiçekler geldi.Butiğe kapadıktan sonra yanına gelen Ariane ona gecelik,terlik ve sabahlık getirdi.

Rafe akşam tekrar geldi ve gelir gelmez tutkuyla öptü.Danielle bu kez karşı koymadı. "Akşam yemeği yedin mi?"

"Sonra yerim." Rafe onu kucağına alıp koltuğa oturdu.

"Günün yoğun muydu?"

"Oldukça." Rafe derhal harekete geçip bazı yerleri aramış,son olarak da Cristina ile yüz yüze görüşmüştü.Kadın göz yaşları içinde onu sevdiğinden dem vurmuş,türlü numaralarla kandırmaya çalışmıştı.rafe ise karşılığında yirmi dört saat içinde şehri terk etmesini,aksi takdirde yasal yollara baş vuracağını söylemişti.

Danielle onun kollarında olmanın mutluluğunu yaşıyordu.Erkeğin kalp atışlarını dinlerken,hastane yatağında uyumak hiç de çekici görünmüyordu.

Konu Başlığı: Ynt: İNANILMAZ TEKLİF / HELEN BIANCHIN

Gönderen: monalizasmile üzerinde Ağustos 11, 2007, 11:06:44 ÖÖ

ONİKİNCİ BÖLÜM (FİNAL)

"Konuşmamız gerekiyor"

Danielle eve döneli bir saat olmuştu.Tersata çay içiyorlardı.

"Neden bana her şeyi anlatmadın?"

Danielle sakin bir şekilde gözlerine baktı. "Kendi başıma halledeceğimi düşündüm.Gözyaşları içinde karşına geçip Cristina'nın iğrençliklerinden mi yakınsaydım?Onun bu kadar tehlikeli olabileceğini nerden bilebilirdim?"

"Olanları o zaman anlatsaydın,bu kadar ileri gitme fırsatı bulamazdı." Rafe çenesini tuttu. "Sen de bu kadar acı çekmezdin."

Danielle'nin öfkesi bir anda geçti. "Bende onun çok istediği bir şey vardı.Sen" Fakat Cristina kendi kazdığı kuyuya düşmüştü.

Rafe uzun,uzun öptü onu. "Sana olabilecekleri düşündükçe..."

Daneille parmağını onun dudaklarına koydu. "Ben iyiyim.Bebek de.Kızına yada oğluna kavuşacaksın." Ve sizden ayrılırken yüreğim paramparça olacak.

Rafe'nin gözleri bir anda kopkoyu oldu. "Tek düşündüğümün bebek olduğunu mu sanıyorsun? Por Dios.

"Bir anlaşma yaptık..."

"Anlaşmanın canı cehenneme."

"Sen neden bahsediyorsun."

"Senden"

Danielle bir şey anlamamıştı bundan. Yoksa....yoksa?

"Ariane arayıp senin kaza geçirdiğini haber verince ne hale geldiğimi biliyor musun?"

"Endişelenmiş olmalısın."

"Cehennemini yaşadım.Dios.Hayatımın en korkunç dakikalardı.Eğer seni kaybetseydim...." Rafe devamını getiremedi.

"Ne demeye çalışıyorsun?"

Rafe süslü kelimelere gerek duymuyordu.Önemli olan iki kelimeydi. "Seni seviyorum."

"Rafe..."

"Sen benim için hayatta ki her şeyden daha önemlisin."

Bu doğru olabilir miydi? "Sen şok geçiriyorsun."

Rafe çantasından resmi bir beke çıkarıp ona verdi. "Oku şunu"

Belgenin içeriği açıktı.Rafe yaptıkları anlaşmanın geçersiz olduğunu ilan ediyordu. "Tarihe bak" dedi Rafe. Kazadan bir gün öncenin tarihini taşıyordu. "Vermek için uygun zamanı bekliyordum."

Danielle'nin yaşaran gözlerini görünce "Yapma" dedi inleri gibi bir sesle.

"Doktor tatil yapmamı söyledi."

Rafe onu tekrar öptü. "Gold Coat'da ki villaya ne dersin?"

"Nasıl istersen"

Rafe kollarını boynundan çözdü.Yüreğini ortaya koymuş ama ondan bir karşılık alamamıştı henüz.Danielle'nin onu sevmeyebileceği aklına gelince yüreği acıyla sıkıştı.Fakat içinde biraz olsun duygu kııntısı varsa....

"Söyle.Bir kez daha duymak istiyorum."

Rafe yüreği titreyerek o güzel yüzü avuçlarının arasına aldı. "Seni seviyorum."

Danielle gözyaşlarına hakim olmaya çalışırken "Teşekkür ederim" diye fısıldadı. "Bana hediyelerin en güzelini verdiğin için."

Rafe yüreğinin sıkıştığını hissetti.

Danielle onun tereddütünü sezmişti. "Benim için hediyelerin en güzeli sensin" dedi sevgiyle.

"Önceleri senden nefret etmek istedim.Bir süre ettiğime de inandırdım kendimi.Ama sonra sensiz hayatın yaşamaya değmeyeceğini anladım." Erkeğin dudağını okşadı. "Seni seviyorum."

Kalp atışları hızlanan Rafe bir an konuşamadı.Yüzünden şefkat,tutku ve açık bir aşk ifadesi gelip geçti.Danielle onun yıllardır yüreğini,duygularını hiç kimseye bu şekilde açmadığından emindi.

Uzun ve tutkulu bir öpüşün ardından Rafe onu kucağına aldı ve yukarı çıkardı.Danielle'nin hayatta ve ona ait olduğuna bir kez daha inanmaya ihtiyacı vardı.Yatağa yan yana uzandıklarında karısının karnına koydu elini.Bebekleri orada,dünyanın en güvenli yerindeydi.

Göğüslerine uzandı.Danielle'nin soluğunu tutması ne kadar hassaslaştığını gösteriyordu.Rafe vücudunu dudaklarıyla fethetmeye koyuldu sonra.Uykuya dalarken karısına sımsıkı sarılmıştı.Onu bir an olsun gözünden,teninden ayırmaya dayanamazdı.Danielle karısı,çocuğunun annesiydi.Ve hayatının anlamı.Onu kaybetmiş olsaydı...

Şafakla birlikte uyanan Danielle sırtına sabahlığını giyip sevdiği erkeği uzun,uzun seyretti.Simsiyah gür kirpikleri,dudakları....

Rafe'nin ani bir refleksle açılan gözlerinin ifadesi,onu görünce sevgiyle yumuşadı. "Tekrar merhaba.Yanıma gel."

"Bakışın hiç hoşuma gitmedi" diye takıldı Danielle.

"Nasıl bir bakışmış bu."

"Hımm....tehlikeli." Danielle onun başını göğsüne çekip parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Güne başlamanın daha iyi bir yolunu bilmiyorum."Rafe sabahlığının önünü açıp tenine öpücükler kondurmaya başladı.

Danielle'nin kanı bir anda tutuşmuştu. "Bunun müptelası olabilirim."

"Hiç kuşkun olmasın."

Çok sonra terasa inip kahvaltı ettiler.Her bakımdan harika bir gündü.Danielle bundan daha mutlu olmazdı.Ona tapan,bütün kalbi ile sevdiği bir kocası vardı.Ve bebekleri yakında dünyaya merhaba diyecekti.

Birkaç saat sonra Gold Coast'da olacaktı.İşten uzak ilk yolculuklarıydı bu.Günleri havuz kenarında tembellik ederek,geceleri baş başa kalarak geçirdikleri harika bir tatil yaptılar.Bir anlamda balayı yapıyorlardı.Güneşin altında yatarken,son birkaç ayın hiç yaşanmadığına,hayatın onlar için şimdi başladığına inanmak o kadar kolaydı ki.

Aşklarının ateşle imtihanı mıydı bu.Belki de,Danielle ne pahasına olursa olsun korumaya kararlıydı. Gold Coast'da ki son akşamlarında uzun bir akşam yemeği yediler,sonra mehtabın aydınlattığı sahilde yürüdüler. "Mutlu musun?" Danielle kocasına baktı. "Evet" Rafe'nin onu kollarına almak için sabırsızlandığını sezmişti. "Beklemek seni heyecanlandırıyor mu?" "Seni cadı." "Bu da çekiciliğimin bir parçası." "Villaya dönelim artık." Danielle boğuk bir kahkaha attı. "Hamileliğim sırasında beni hep böyle titizlikle koruyacak mısın?" "Bundan emin olabilirsin." Danielle ciddileşti. "Bir süre butikte çalışmamın bir sakıncası var mı?" Rafe'nin uzun zamandır beklediği bir soruydu bu. "Günde sadece birkaç saat.Tercihen sabahları." "Pekala" "Yani...kabul ediyor musun?" Danielle güldü. "Evet" Bebek odasının hazırlanması ve diğer alışverişler için zamana ihtiyacı vardı. "Bu ne uysallık böyle?" "İyi bir erkeğin aşkı bir kadında mucizeler yaratır." Rafe'nin gözlerinde muzip ışıltılar belirdi. "Seni ele almamın zamanı geldi." "Bunu yapmana bayılıyorum." Danielle yeniden ciddilerşti. "Seni seviyorum.Hem de çok." "Biliyorum" dedi Rafe. "Tanrı sevenlerin yanındır querida."

Juan Carlos Rafael Valdez dünyaya sezeryan gerektiren zor bir doğum sonrası,zamanından iki hafta önce merhaba dedi.Doktoru ve ameliyat ekibinin parçalamaya hazır olan Rafe'nin hali çok komikti.

Bebek ancak annesinin kollarına verilince ağlamayı kesip uyumuştı.Sakin huyuyla annesine çekmişken,sanki babasının küçük bir kopyasıydı.Ailesine Rafe'den daha düşkün bir baba olamazdı herhalde.Vaftiz töreninde oğlunu kucağında tutan babasıydı.Şimdi üç aylık olan oğulları dünyalarının merkezi haline gelmişti.

Danielle "Ona bir kardeş gerek" dedi uyuyan oğluna sevgiyle bakarken.Kocasının yüzünde ki dehşet ifadesini görünce güldü. "Yoksa onu çok şımartacağız.Ben tek çocuk olmanın zorluklarını fazlasıyla yaşadım.Sen yaşamadın mı?"

"Amada kesinlikle olmaz." Rafe boğulur gibiydi. "Hemen olmaz.Senin...."

"Acı çekmeme dayanamıyorsun,öyle mi? Saçma.Kadınlar dünyanın başlangıcından beri çocuk doğuruyorlar.Zaten doktor bundan sonra ki bütün doğumlarımın sezeryanla olacağını söyledi." Bütün doğumlar mı?Bu konuyu iyice oturup konuşmalıydılar.Danielle "Sonra konuşuruz" dedi.Ariane'yi de yanlarına alarak fotoğraf için poz verirlerken.

Sonra,konukların gitmesinden,Ariane'nin yemeğin ardından eve dönüşünden,Juan Carlos'un doyurulup yatırılmasından sonraydı. "Şimdi zamanımız sadece biz ait querida." Rafe dudaklarını boynunun çukuruna bastırdı.Karısının nabzının her defasında hızlanmasına bayılıyordu.

"Uzun bir gün oldu." Mutluluk,gurur ve sevgiyle dolu bir gündü.Kocasına duyduğu aşkın yerini hiçbir şey alamazdı.Erkeğin dudaklarına kapandı. "Seni seviyorum."

Rafe aşk ve tutkunun ölçüsünü bir kez daha kanıtlamak için vücudunu vücuduna bastırarak dudaklarına kapandı.Sevişmeleri her zaman ki gibi ihtiras ziyafetiydi.Sonrasında birbirlerine sarılıp yataktan hayata şükrettiler.

O sırada bebeğin ağlaması duyuldu. "Ben bakarım "Rafe kalkıp robunu giydikten sonra odadan çıktı.

Aradan uzun zaman geçip dönmeyince,Danielle meraklanıp bebeğin odasına gitti.Sallanan koltuğa oturmuş olan Rafe,uyuyan oğlunu göğsüne yaslamıştı. "Altını değiştirdim."

"Ve bir türlü bırakmadın."

Rafe gülümsedi. "Beni iyi tanıyorsun."

"Seni şu halde görseler,iş dünyası ne düşünürdü acaba?"

Rafe'nin gözleri ışıldadı. "Dünyanın en şanslı adamı olduğum için kıskanırlardı beni." Oğlunu karyolasına yatırıp üstünü örttü.İşığı söndürüp yatak odalarına döndüler.

Yatağa oturan Rafe onu kendine çekmişti.Danielle yanağını kocasının saçlarına dayamıştı. "Bir çocuğumuz daha olmasına bu kadar karşı mısın?"

"Seni düşündüğüm için amada."

Danielle kollarının çemberini daralitti. "Burası çok büyük ve çok güze bir ev.Üç çoğun hatta dört çocuğun bahçede oynadığını bir hayal etsene." Sesinde özlem vardı.

Rafe onun hiçbir arzusuna hayır diyemezdi.O gelene kadar hayatı yaşamamıştı sanki.Ve aşk...Böyle bir kadını sevmek ve onun tarafından sevilme ne kadar güzeldi. "Bir yıl aşkıım.Oğlumuz bir yaşına gelince ailemizi büyütürüz."

Danielle dudaklarını alnında gezdirdi. "Hımmm uzlaşma şekline bayılıyorum."
"Sadece uzlaşma şeklim mi amante?"

Danielle başını yana eğdi. "Eh,epey iyi olduğun birkaç şey daha var tabi."

"Epey öyle mi? Tekniğimi geliştirmem gerek."

Danielle dudağını öptü. "Hemen başlayacak mısın?"

"Evet mi mujer." Rafe karısının yüzünü ellerinin içine aldı. "Hayat boyu bütün günlerim sana ait."

"Sadece günlerin mi?"

"Seni utanmaz."

"Ama yine de beni seviyorsun?"

Rafe ciddileşti. "Bütün kalbimle."

"Gracias" Danielle ruhuna işleyen bir aşkla öptü onu.

Rafe'nin bir yanı daima katı ve acımasız olacaktı.Fakat sevdiği kadına karşı asla.Yüreğini,tüm benliğini fatheden bu kadın,onu en değerli hediye olarak saklayıp koruyacaktı....hayatının sonuna kadar

SON.....SON.....SON

(http://ec1.images-amazon.com/images/I/41ETDXGE4ZL._SS500_.jpg)